

ناگرى خودى ب روحى كه تى
 تو بهس بكه فى حكايه تى
 نى قيامه تا ل دوى پى مه تى ته
 وهز برمه هه لاکه تى
 خاتوينا دبیژتى :-
 زه مبیل فروش كوركى بیانی
 لاوكۆ لاوكى بیانی
 تو كه ره مكه وهره خانى
 ههر من تو ژ بو دلى خو ئانى
 ئاخ دلى من ئای دلۆ؟! (هه ی دلۆ؟).
 ههرم تو ژبو دلى خو ئانى
 دى وهره هیدایه تى
 دى تو وهره مه سلحه تى
 خیرا خودى ئو سوحه تى
 ئینشه لالا دى چینه جه نه تى.
 زه مبیل فروش دبیژتى :-
 خاتوینی وى نه كه یا دل تقیان
 روى ره شی وه نه كه یا دل تقیان
 دى ژ خودى بیینی فهیته
 ژ خاتوینیپرا حورمه تى
 ناگرى خودى ب روحى كه تى
 تو بهس بكه فى حكايه تى
 نى قيامه تا ل دوى پى مه تى
 ته وهز برمه هه لاکه تى
 خاتوينا دبیژتى :-
 زه مبیل فروش قهت وه نه بیژه
 لاوكۆ قهت وه نه بیژه
 دى ته هاقیمه قهید و زیندانیت دریژه
 جهفت هه یقا ب سه ر چنه فه رۆژى و نقیژه
 خو دى بیینی زه حمه تى
 خو دى هییه هیدایه تى

خیرا خودى و سوحه تى
 وهم دا بیینین له زه تى
 عه له لالا رۆژكا قیامه تى
 ئینشه لالا دى چینه جه نه تى
 زه مبیل فروش دبیژتى :-
 خاتوينا گهردهن ب مۆرى
 ده لالا گهردهن ب مۆرى
 شۆل نابن ب كوتتهك و زۆرى
 خو بگره حه تا هنگۆرى
 بهلكى بییمه هیدایه تى
 بهلكى بییمه مه سلحه تى
 خیرا خودى ئو سوحه تى
 ئینشه لالا تو نابینی وى له زه تى
 خاتوينا زتیر ل وهنى
 ئه و راپو خۆش خۆش كه نى
 لا و هاته هیدایه تى
 وهف شهف ل من دى بت خه نى
 خدامى سفك بله زینه
 روى ره شی سفك بله زینه
 قازانا ناقتى تو بیینه
 برنجهك لاورا بکه لینه
 شیر و شه كرى ل سه ر پره شینه .
 زه مبیل فروش بچویكه تفاله
 بی برسییه و واقلى وى چو نینه
 له و هاته هیدایه تى
 نى له و هاته مه سلحه تى
 خیرا خودى ئو سوحه تى
 وهم دى ژنوی بیینین له زه تى
 عه له لالا رۆژكا قیامه تى
 ئینشه لالا دى چینه جه نه تى
 تو جها دانه خه وا مه تى.

زەمبیل فرۆش لاوکئ سەرپه‌سته
 ئو مه‌سینه‌ک ژ خاتوینی خوازته
 ب وی چه‌جته‌ی دچیته تارهد و ده‌سته
 خاتوینا سەر ب مه‌سته
 ل سەر لنگه‌کی پراوه‌ستا
 ئو مه‌سین سفک دایه‌ شه‌ ده‌سته
 زەمبیل فرۆش سەر دکه‌قیته سەربانی
 چو هەردا نا بینیان ژغه‌یری عەسمانی
 ژپیتشه‌ دبیت یارەبی ره‌بێ ذوالجلال
 ته‌ ئەمانه‌ته‌ک بۆ عەيال
 وه‌زئ (ئەز دئ) خو دبورجیت که‌لیدا پاقیمه‌ خار.
 کورکئ خودئ خو دقیت
 لاوکئ خودئ خو دقیت
 خول بورجیت که‌لیدا تاقیت
 له‌ پیسا گوری و فیت
 جبرائیل په‌رکئ سفک
 گه‌هسته‌ عەبدئ کورک
 دانا بو عەردی نەرمک.
 خاتوینا فان شالیبا
 وه‌ی شه‌مالا شه‌ف تاریبا
 مه‌شیا بو دگه‌ل جاریبا
 من نه‌زانی لاو خو تاقیت
 یاره‌بێ چولئ نه‌هیت
 خاتوینی رونک بو دیت
 زەمبیل فرۆش رابو چو شه‌ مال
 ژئ سوئال کر شه‌ عەرز و عەيال
 گوئی: «پا کانئ قیمه‌تا سه‌لکیت مه‌ییت عال؟»
 زەمبیل فرۆش دبیزئ: مروث هه‌بون عاقل ل جوړ،
 سه‌لک ژمن ستانن ب کوتته‌ک و زۆر
 من هله‌راستی خالقئ ل ژۆر.

عەرز و عەيال دبیزئ: ئەم رابوین مه‌ ته‌نویر دادایی، نان و ئاف پیتشه‌ هاتن کاده و که‌باب. کورک بو

هاتی بئ حەد و بئ حساب. وه‌کو زەمبیل فرۆش چۆیه‌ مال، فیتجاری عەيالی وی پسپار ژئ کر بو
 سه‌لکیت وی. ئەوی جابا خو دا جامیری.

ئینا ما ب پسپاراهه، کانئ ئەف مروثه ژ کیشه‌ هات؟

کایی ژ کیه‌؟ ئیکی گوئی: «بابو وی هه‌ خانیکئ ویه، زەمبیل فرۆشه‌ زەمبیلکا چیدکه‌ت
 دفرۆشیت.

هه‌کو من گولئ بوی، دبیزن: خاتوینی پاله‌ک (عه‌مه‌له‌ک) گرت، له‌غمه‌ک ل ئاف هه‌وشا قه‌سرا خو
 کولا دبن عەردیتر بر هه‌تا گه‌هاندی خانیکئ زەمبیل فرۆشی ده‌ریخست. مابه‌ینا مه‌عرب و عه‌یشا دبیزن:
 خاتوین رادبئن گه‌له‌ک چه‌کیت زتیری ب خو شه‌ دکه‌ت، د له‌غمیدا دچیته‌ خاری، زەمبیل فرۆش یئ چۆیه
 مزگه‌قتئ. ژنکا وی یا رونیشتیبه‌ خاری جلكیت بچویکیت خو پاته‌ دکه‌ت. دبیزن، هند دیت خاتوینه‌ک
 د خانیکئ ویدا ب ژۆرکه‌قت. ژنک ژنا زەمبیل فرۆشی پیتشه‌ رابو.

خاتوینی گوئی: خویشکئ زه‌حمه‌تی نه‌کیشه‌، هه‌که‌ تو دئ چاکیه‌کئ دگه‌ل من که‌ی، عەيالی خو
 ژخانی ده‌ریبخه‌ ئەف شه‌فه‌ ئەزا دل ماییمه‌، ژ مالا خو، من نه‌قیت که‌س بزانیته‌ ئەز ل کیریمه‌ چه‌ند
 چه‌کیت خو ییت زتیری ئەز دئ ده‌مه‌ته‌، هه‌ما عەيالی خو دگه‌ل خو بیه، دگه‌ل بانگئ سپیدیدا تو بینه
 دخانی خو شه‌ ئەز دئ چم. ژنکا زەمبیل فرۆشی چه‌کیت وی ییت زتیری، بو خو هه‌لگرتن، عەيالی خو دا
 به‌رسینگئ خو ژ خانی ده‌رکه‌قت.

خاتوین رابو نه‌سینکیت زەمبیل فرۆشی رایئخستن چۆ سەر جه‌یت وی هه‌که‌ روناھی ژئ هه‌بیت
 قه‌مراند و رازا، لحیفک ب سەر چاقیت خو دادا (خو شه‌ هاقیت) خو بئ ده‌نگر هه‌تا زەمبیل فرۆش
 هاتیه‌ شه‌.

دبیزن زەمبیل فرۆش هاته‌ شه‌ هه‌ر وه‌کی هه‌ر نه‌قل (جار) قه‌ستا جه‌یت خوکر، ئەزه‌نی سەری تاریبه‌،
 وه‌ختئ زانی گه‌هسته‌ سەر جه‌یت خو رپاوه‌ستی، خو شه‌لاند، لحیفک بلندکر، خو به‌ردا درپژکر دا سەری
 خو دانته‌ سەر بالیفکئ، دبیزن:

خاتوینی، پیت خو و ده‌ستیت خو فیکرا هاقیتنه‌ زەمبیل فرۆشی داکو زەمبیل فرۆشی به‌گرت، خرپنا
 خرخالیت د لنگئ خاتوینی هات.

دبیزن: زەمبیل فرۆش لحیفک هاقیت و ره‌فی.

وه‌ختئ لحیفک هاقیت و ره‌فی. خاتوینی به‌ردا ب دویشه‌، هال فیری هال ویرا هه‌، خاتوینا بزاقئ
 دکه‌ت ده‌ستی خو بگه‌هینتی. هه‌کو من گولئ بوی، دبیزن هیتستا خاتوین نه‌گه‌هستیی. ئەزه‌نی سەری
 زەمبیل فرۆش نه‌گرتیه‌، هیتز خانی خلاس نه‌کریه‌، زەمبیل فرۆشی به‌ری خودایی سپیده‌ به‌یان بو، نقیژا
 سپیدئ فه‌رز بو، یئ دره‌قیبتن بزاقا ویه‌ دا خاتوین نه‌گه‌هتی.

دوعا ژ خودئ خازتن گوت: یاره‌بی تو هند موهله‌تی بده‌یه‌ من ده‌ستی فئ زالمئ نه‌گه‌هسته‌ من هه‌تا ئەز
 نقیژا سپیدئ بو ته‌ ئەدا بکه‌م. یئ ده‌رقیت ل سەر ملئ خو زقري کا خاتوین نيزیک بو، هه‌ به‌ری خو
 دایی ره‌بئ عالمئ هاته‌ که‌ره‌می پیتستونکئ پیت خاتوینی گرتن.

هه کوم گولې بوی، دبېژن: زه مېیل فرۆشی دو روکعتیت نقيژا سپيدئ کرن، جوته کئ سوننه تا (سنه) نه زېه نې سهري د ديشرا کرن. سهري خودانا چو سوجدئ، دوعا ژ خودئ خازتن، گوت: يا رهبي تو نه مانه تئ خو ژمن بستيني تو من شه همزار نه کهي ددهستي في زالميدا.

رهب العالمين دبېژن نه مري حزره تي عزرايلي کر روحا وي قه بزکر. ب نه مري خالقي نورهه ژئ بلنديو. وهختئ خاتوینئ دیت کو نورهه ژئ بلنديو، خو هاقیتته سهر تهرمی وي، شه هده دا هاته سهر دینئ حهق، نه وي ژئ بو خو دوعا ژ خودئ خازتن خودئ نه مانه تئ خو ژوئ ژئ ستاند. نه ز هاته هه، ره حمهت ل دایباییت گوه دارا.

زه مېیل فرۆش

دهنگئ مه لا يوسف محمه د

خه لکئ گوندئ ده رکا نيربي

«قهزا زاخو» ۶۰ سالييه

۱۹۷۲/۸/۱۵

نقيسينا: رينجهبر صادق بهاء الدين

دئ دل وهره وهسا بئ جوش
 ئاي دل وهره ديسا بئ جوش
 جارهک ژ جاما مه مه لوش
 کر قسه تا زه مېیل فرۆش
 دا سه هېکن حکا يه تئ.
 زه مېیل فرۆش لا وهک ده لال بو
 دائيمه ن نه و راست و حهق بو
 سنعه تئ وي حهق سه دهق بو
 قيمه تئ سه لکان وهرهق بو
 نه و يه ده زه مېیل ب دهسته
 برنه بازارئ ب قهسته
 نان و ناث پئ دهاته دهسته
 رازيبه ب قئ قسه تئ
 ههر ده ما سه لکان کوتيني
 ل سويک و باژيران دگه پيني
 خاتوينهک ل بورجان دبيني

دل ل جانئ وي د حه بيني
 که تي به ندا موجهه تئ.
 موجهه تئ گول مويته لاکر
 سوړ ل جاريئ ناشکه راکر
 وهکي قه لبئ من خوداکر
 من ژ عشقان خه و نه تي
 نه و له طيفا ئيختياره
 جاريهک ژ وهره داره
 تو هره بيژئ بژاره
 چيدکهت مه صلعه تي (مصلحتئ)
 چيدکهت سه لکين دچاکه
 بينه ده رگاهي بهاکه
 مير زيده حه قئ نه داکه
 شو له که خير ته تي
 له و ژ ري بو چو بوماله
 چيکرن سه لکين ده لاله
 ئاني ده رگاه و حه واله
 رزق نه وه حهق بده تي
 زه مېیل فرۆش لا وکئ بياني
 که رم بکه وهره خاني
 ده رگه ه ددا ده رگه هقاني
 چي به لايو لا وکه تي
 ره به نو فيعلان نزاني
 ل ده رجهان ليئل (*) چويه باني
 خاتوينا وي ل سه ري خاني
 چا فکري قئ ده رگه هقاني
 ده ري دادا مفته هلاني
 من تو ئيناي ژبو شي جاني
 که س ب ده ردئ که سي نزاني
 ژ که ربان ناگر به ردن خاني

(*) ژئ له ل، ژئ هه ل

خاتوینی وهز توبه دارم
 ربه نئی وهز تو به دارم
 ل سهر ئه مرئ ئه لاله (الله) نکارم
 بهس بکه قئی سوحبه تئ
 ته ئه ز برم هه لاکه تئ
 ئاگرئ خودئ وئ ل پای مه تئ
 نئزیکه رۆژا قیامه تئ
 زه مبییل فروش لاوکی دهر وئیشه
 که ره م بکه وهره پئیشه
 قییمه تئ سه لکئین خو بیژه
 یا بچویک لهر زئرا بکئیشه
 یا مه زن قییمه تی بیژه.
 خاتوینی وهیه وه نینه
 قییمه تئ سه لکان چو نینه
 له په کئ ئاری تو بیینه
 ئه ف شۆله شۆلا مه نینه
 خدامی له زکه بله زینه
 قازانا بچویک تو بیینه
 برنجه کئ بو وی بکه لبینه
 فلفل و دارچین لی پره شینه
 بچویکه ئاقل چو نینه
 بلا بخوت ئاقل جه مینه
 به لکی بیته مه صلحه تئ.
 لهو دبیت قه نجی ته مامی
 ههر وهکی شه کرئ و زوجامی
 سهر ب تئت ل من حهرامی
 ترسم ژ مه عنا نایه تئ
 گول دبیت لاوئ قه رتوان
 وهره ناف ربه یحان و سئشان
 شه کرئ بم ژ دو لیقان
 شبهی تاسا شه ربه تئ

ئه و دبیت زولفی حهریره
 ماکو پیروژ کت ل میره
 چ حه دی لاوئ فه قیره
 بهس بده (بکه) قئی سوحبه تئ
 ته ئه ز برم هه لاکه تئ
 ئاگرئ خودئ وئ ل پای مه تئ
 نئزیکه رۆژا قیامه تئ
 هه ی هه وار سه د هه وار
 من نه خاله ت و نه خال
 بچویک و عهرز و عه یال
 هه می برسینه ل مال
 که تم حوکمی زولمه تئ.
 گول دبیت لاوئ عه باسی
 سهر کۆلی پئ لنگ پئ خاسی
 ته نه دهر پئ و کراسی
 تو بچی سهر پشتا گا ماسی
 ژده ستئ من نابی خلاسی.
 زه مبییل فروشئ: خاتوینا گه رده ن ب مۆری
 شۆل نابن ب گوتته ک و زۆری
 خو بگره حه تا هنگۆری
 چ ئه مر کر پادشاهئ ژۆری
 خاتوینا له ب له ب و سه نگه
 خوه خه ملان دی حه فته پهنه گه
 گۆت: یا ره ب تو بکه ی دره نگه.
 زه مبییل فروش لاوکی سهر به ستئ
 مه سینئ ژ خاتوینئ خواستی
 خاتوینئ مه سین دا ده ستئ
 دی ژبوته کم خزمه تئ
 له و رابویه دهر مه نجه لی
 رابو چۆ سهر بانئ که لی
 جه هک نه بو پئیدا هه لی

مابو دفکر و حیره تئ
 زه مبیل فروش یی رابویه
 دوعا ژ خودی وی خواستییه
 خو دکله پیدئا ناقتییه
 هیدی ب ناخی که تییه
 گول خاتونینی یی نزانیه
 زه مبیل فروش وی چوبییه
 قهستا مالا خو کر بیه
 بچویکتین وی هاتن پیشییه
 کانی حه قتی سه لکتیت مهبی جندییه
 ته نور هه لبو ژقودره تئ
 ته عام (طعام) چیبو ژ نعمه تئ
 بچویکتیت وی خار نه چوئن هلاکه تئ
 ره حمه ل بابئی جه ماعه تئ

خاتونین مال هیقیی، کو زه مبیل فروش وی چوبی سه ربانی که لهی، هندی مال ل هیقیی نه هات
 خورای. نه هات خورای، وهختی قه مایه چو دا بهری خو بده تئ کا جارای ئەفه کویفه چو، وهکی بهری خو
 ددتی مه سین یی ل ویری زه مبیل فروش وی چوبی نزانیتن کویفه چو. تیتن چهند ئودی قه سرا خو ههمی
 سه حکرن کو به لکی خو تیغه قه شارت بتن، خو تیغه نه قه شارت بو، دهرکه ت ژ دهرقه پرسا شفانان و
 گاغانان کر گو:
 وللا زه مبیل فروش وی ل هیقیه چوبی، رتیبهک نیشان دا کو وی ل هوقه چوبی. ئەو رادبتن تیتن مال
 تاخم لباسه کئی عه سلی دکتن بهر خو وه بهریکتیت خو تژی زیتیت عوسمانی دکتن و دکه فتن دیف پرس و
 پسپاران دویف زه مبیل فروش هه تا گه هشتی باژتیران، دی ل فی باژتیری ل وی باژتیری هه نی حه تا چوبی
 باژتیری زه مبیل فروش تیدا (لی) پرسا مالا زه مبیل فروش کر گو: ل کی دهرتییه؟ خودان خیره کی گوت:
 وا هه مالا وی، هه ما مقابلی خانینی وی. مال و ویری حه تا بو مه غربا تاری، مال و ویری.
 عاده تئ زه مبیل فروش ئەو بوی د چو جامعین حه تا عیشا نقییزا خود کر حه تا ده می نفسنتی، دمال ل
 جامعین نه دزفوی قه. وهختی دیت زه مبیل فروش چوبو قهستا جامعین دکر ئەو چوئک ژنا وی چو گوتی:
 بلا ئەف شه قه میری خو بده من، ئەف تاخما لباسی من بلا بۆته بت. ئەف سه د زیتین ئوسمانلی بلا ئەو
 ژمی بۆ ته بن، هه ما ئەف شه قه بتنی میری خو بده من. رابو ژنا وی، ژنا زه مبیل فروش جلکتیت خو دانه
 خاتونینی و خاتونینی ئیت خو ژ بهر خو کرن دانه ژنا زه مبیل فروشی، ئەو زیتین زهرین ئوسمانلی ههمی دان
 ژنا زه مبیل فروشی ئو خاتونین مال ل شوینا ژنا زه مبیل فروشی دخانیقه و، ژنا زه مبیل فروشی چو
 ماله کئی ژ مالیت جیرانان وی شه قی حه تا دبیت سپیده.

ئەو ژمی حه تا ده می نفسنتی، ئەو ژمی جهی خو (نقیینیت) خو دهینان ویری و چو ناف جهی خوه را.
 هنگی ئەو جلکتی دهریون ژ بهر خو کرن ئەو جلکتیت ژنا زه مبیل فروشی داینی، دهینان بن سه ری خوه ئو
 چو دناف جهادا. ناقتیت به لی خو درتیزکر، مال ل هویقییا زه مبیل فروش حه تا ژ جامعین قه گه ریت بیت و
 ده می نفسنتی. یال هیقیی، دی مال ل هیقیی حه تا زه مبیل فروش تیتن. بهری چو فانوس و له مپه و
 چرا (*) نه بون هه ما ژ تاری هات ده ست په رکی ده ست په رکی (ب له په قوتی) ناخر جهی خو دیت. ئەوی
 ژمی خو قه شه لاند چو ناف جهی خوه را. ل نک حسیتیا وی ژنا و بیه،
 چو نک خاتونینی خاتونین دناف جهادایه، نزانن خاتونین د ناقرایه. وهختی چو دناف جهیرا، خاتونین
 مه علومه نه نفسنتییه، خو هوقه لیدا هوقه لیدا، هوقه ویتفه، ناخر وه سان چیکر زه مبیل فروش ئەو شول ل
 گهل کر، جماع دگهل کر. وهختی جماع دگهل کر، پیتی زه مبیل فروش ب خرخاله کا خاتونینی یا دیبا
 کهفت، گوت: ناھ خودی ئەفه نه ژنا منه دیاره ژنا من چو جارا خرخال ل پیتیت وی نه دیتینه. ئو رابوی
 سه رخوه. ناخر ژناف جهی (نقیینا) دهرکهفت ئو سته ئو بهرسته هه بوین، سته و بهرستی خو ژه نین. هنده
 پویش ئینا دهرکر دناف کاییرا دا بهرتفان، بهری چرا نه بوین، ناخر پیچک پوناھی چیکر.
 هۆ بهری خودتی هنده جلکتیت ژنا وی وی ل بن سه ری وی خاتونینی، هنده ک ژمی وی ل بن سه ری وی
 گوت:-

« الحمد لله » وللا ئەوه، ئەفه جلکتیت ژنا من. که یفا وی هاتی گوقاتینه، حه تا ناگری خوشکر، قتیچا
 ل سه ر چاخی وی هاقیت دیت کو، ئەفه ئەو خاتونینه یا بکه له یقه مای، پتیقه نوسایی ئو که تی د زوله تا
 ویدا. ناھا ئەفه ئەو خاتونینه، ژنوی قیجاری هه ما خاتونین هیتلا ل ویری و قهستا رویاری کر، مال ل ویری
 ل سه ر وی رویاری حه تا بویه سپیده (فهجر)، ئیدی ئەه بن ژ رویاری دهرنه کهفت. یی دناقیدا. هیژ
 شهف تاری (سپیده کا زوی) نقییزا خو یا سحاری کر ئو تیت دچیت نک ئیمامی گوت: من ئەف قه باحه ته
 وی کری (کرییه) حال و مه سه لی من ئەفه یه، بی حه مدی سه ری منه من نزانیا. ئیمامی گوتی: «بوته چو
 نینه (انشاء الله) نه گونه هه، چونکو ته زانی، هه ما هه ره تو عه فو» هات بۆ نک ژنا خوه گوتی: بۆچی
 ته ئەف قوباچه ته ژمن چیکر؟ ئو ته هۆکر؟ ته ئەف خاتونینه مولته قایی (به رهنگاری) من کر؟ ئو تو
 دهرکه تی ژ مال قه ته ئەفه چکر؟
 خاتونینی گوتی: ئەفه هنده زه مانه تو سه لکان دفرۆشی ئو هنده حه ق ب ده ست ته ناکه قیت، بۆ ته حال
 نابت، ناھا ئەف چهند زیتین هین زهر و سه د زیتین عوسمانلی ناقتین ویری. ئەف چهند حه قی هه وی دای
 مه، ئەز ته ماع کرم ئو ئەف تاقم لباسی تو دبینی هنده ژمی هاتی، ئی خاتونینا من، وی دای من، منی
 کری بهر خوه قتیچا ژ ته ماعی من ژمی وهکر، ئەفه یه ئو ره حمه ت ل ده بیابین گوهدارا. ئەفه بو قسه تا
 زه مبیل فروش.

(*) چرا رهنگه هه بن به لی نه چراییت گازی (نفتی).

بهیتهکا ب شهړی کوردا گوتی

دهنگی: مهلا یوسف محهمه

گوندی دپړکا نیری

(زاخو)

نقیسینا: رینجبه ر صادق بهاءالدین

کورهک ل مه رابو لسهر جه عدا دیاربه کر
بهړی خودا پارتی لئی جلی حهری ل خوه کر
بهړی خودا بتلیسی خان و قشله قیم نه کر
دهوله تا علی عوسمان چو روتیا لاوکان نه کر
قوماندار دخائین بهژنا لاوکان میزه کر
های لا ل من هواره دهلیل حالی کوردانه
نهز چوم کوپری کوپری سوغان دابی ل دهف ناغی
قوماندار دخائین تویان ل هه وایی تاغین
هه سکه ری کوردان خامین که تن حه ریا سنگوی
خوبین ب سهر عهردی خستن هه وار مثلی کانی
یاره بی لاوی بابان خلاس بکی ژ ته نگین
ههی لا ل من هواره دهلیل حالی کوردانه
نهز چوم کوپری کوپری ساغان داغی ل دهف چه مه
گوللی فی کافری، ل نه سمانان له مه له مه
بریندار که تنه عهردی دوختور کانی مه له مه
مه له مه فیان برینداران ل جهم ره سولی نه کره مه
یاره بی تو بشه وتینی مالا قومانداری خائینه
مه حمود شه وکعت پاشا قهت تیمانی نه بینه
تابوری خورتان ددهت ب فان ره شوهت و بهرتیلان
های لا ل من هواره سولتان ره شاد هه وار
خودی خرابکهت مالا قومانداری و سهر عه سکه ر
چاوان نه مر نادن لئی بدن ل حدودان بینه دهر
حه یفا دینی موحه مه د کافر کیشا هاته سهر
که سکی (که سه کی) نه ف شهر نه دیتو دوه قتی عه لیبی حه یده ر
های لئی ل من هواره دهلیل حالی کوردانه
نهز چوم کوپری کوپری سوغان داغی ل دهف ریوی

نوردیا نیسلامی کرانه ژ ویتنه تیبی...

گرگیت نه شیرا رونیشتان ل سهر تیلی یو

تیل دانه ستامبولی ل جهم ته ختی دهوله تی و ژ (دهوله تیبو)

نمدادا کوردان بلا نه سه کنت ژمه ره بی و ژ (ره بیتو)

های لئی ل من هواره دهلیل حالی کوردانه

ئی ژ ویتنه هاتیه نیسماعیل به گی مللیه

سالمی دهوله تی مویا به گی خو ویتیه

رمبازی دهوله تی مویا به گی خو ویتیه

سه د حه یف و سه د مخان بشار شه هید که تیه

هه وارا من خودی حه زره تی نور شیلیه

هه وارا من نیسلامی مال خودی نو جه دی و بیه

میراتا نه لاجگری ب ره بی یا راست و پانه

دهه ریا گومریه، دینرا نه ردیه انه

سحارا به ری سوهی بو هورمیتا توپانه

دهنگی هورمیتا توپان بو مژ گرت و ل نه سمانه

بیست و چار سه عتان بویه ته مب و ده ورا نه

خوبین ب سهر عهردی خستن وه کی جو و کانیانه

پرسا فان لاوکان تیت ژ ری نو کاروانه

لاشی فان خوش میران ل دهقی تابیان رزبانه

گوشتی فان لاوکان بو خو ری ته بر و ته والاته (تولانه)

جو کین دست خه نه مانه ل مالین بابانه

حه سه ن قال ب شه و ته بوچ تیچ بو قه ساسی میرانه

کوپری کو ب شهرته بو تیجری لا وانه

های لا ل من هواره سولتانی دینی نیسلامی

پشتی دینی موحه مه د ته و به مه دنیا ناغی

سه له وات ل سومی موحه مه د ل سهر بابی فاتیمایی

ره حمه ل بابی گوهدارا.

سهر هاتيا سي بران و کورئ حاکمي

دهنگي: سعیدئ پیروي

نقیسینا: صادق بهاءالدين

(۱۹۷۲/۸/۱۲)

حاکمه کی سئ کور هه بون. حاکم ب خو گه له کئ ب نه دهب و عه داله ت بو، دبیرئن ژبی وی چۆ هه فتئ سالیی، تا مرئ گرت، گه له ک نه ساه و شه پرزه بوی. مروفتین باژیری کومبوین ژ هوشمه ند و عالمان، گوتی: نه ز دئ وه سیه ته کئ کم. گوتی: وه سیه تا ته چیه؟ گو: کوره کئ من بی بی به هره. (بی زربه هره، به لی سافی نه کر کو بیژئن کی ژ هرسیکا بی به هره. ژ شه رمادا، ناقی بی به هره بی نه نیئا، دایئ زربه هر کری شهرم نه کت. دبیرئن، فه رمانا خودئ ب جه هات، چو بهر ره حما خودئ. وه زیری وی ئی ملئ راستئ، نهو بو شوینا جه گری وی، ری نیشا کورین وی ددا، چهوا مله تی درتفه بهن. دبیرئن: ها چند هه یام پیغه چۆن، هه ر سئ برا هه فرویشی سهرئ ئیک و دو بون.

برایئ بچویک دا رابیت دانیت بیت دی (نانکو برابیت خو قوتیت. ب فی رهنگی چو حال بو ئیک و دو نه هیللا. نهوی دگۆته بی دی، تویی زب به هری؛ بی دی دگۆته وی، نه خیر تو زربه هری، بی سئ دگۆت، نه خیر نه ز زربه هره نینم، وه کی کروسکا ب سهر و چاقئ (چاقیت) ئیک و دوغه. هه بها ماشه للا بونه ته ماشه بی عالمه من. وه زیری جه گری بابئ وان، گوته وان: مام خولام هه رن نک شه رهزا وزانا بگه رهن (بگه ریئ) ل دنیا بی به لکین بشین ریکه کئ بو وه بیبن بزائن کاکئ ژ هه وه هه ر سیبا بی به هره، داکو بچیت دراهه، نه قیت دی تازه رویان سهر کارگتیریا مله تی خوه. گوتی: خه بهرئ ته یه مامۆ. دبیرئن: هه ر سینک رونیشتان خورئ، پرس و پرسیرئ خوه پیک کرن، گوت: نه من (نه دئ) رابین چین ل دنیا بی گه رین، مه ئیک دو کوشت. دبیرئن: هه ر سئ ب دویت ئیک که تن و قه ستا زاناکر کاکئ بی زب به هره. وه ختی چۆن ل دنیا بی گه رهان گو: نه من چین ل نک کئ، ل نک کینه؟ نه من چین نک قازی ئیسلامی ل باژیری به غدایئ. چۆن قه ستا قازی ئیسلامی کر. ده من گه هشتین بهر ده رگه هی تهق - تهق ده رگه ه قوتا، گوتی: کبیه؟ گوت: بابۆ نه من.

خولامی ده رگه ه لی قه کر چۆن دژۆره. راست چۆنه ده ستئ قازی و رونیشتان خورئ. قازی بهرئ خودایئ، روتبه و نیشانین وان پانی کورین حاکمان، گه له ک قازی قه درئ وان گرت: گوتی: خولام. گوتی: به لی. گوتی هه ره که والکئ تازه بیبه بز فان مروفتیت ماقویل قه کوژه، قه درئ وان بگرن. نهو چۆ نک شفانی کافرک دایئ، نیئا بز وان قه گوژت و کر شیف. ب شه قئ شیفا وان ده پناد (ده نیا) بهر گوتی: دئ که ره مکن شیفتی بخون. هندی برایئ مه زن بوی گوتی:

نه ز ناخوم نه قه گوشتی سانه، هنکی ناقه تر (بی ناقی) بوی گوت: نه ر ناخوم نه قه نانئ مرپانه. برایئ دیتري (دی) گوت: قازی کورئ جو هیانه. هه ری هه ری؟! وه ختی گو قازی کورئ جو هیانه، شلکا سهرئ قازی چۆ هه تا پیی وی، هندی ژ شه رمی خودا زادئ دنامانادا قریکر (راکر)، که سئ ده قئ خو نه کرئ. زاد راکر و قازی ژ زوی و سفک ژ پیش چاقیت وان ژ شه رما خودا چۆ. هنارت ب پاره شیفا وان ژ

لۆکونته کئ نیئا، شیفا وی نه خوار چو نک شفانی.

شفان دانا ده ف خوه گوتی: ششان، گوتی: چیه؟ گوتی: هه ری نهو چ که وال بوی ته بز مه هنارته (هنارتي)؟ گوتی: که والا چی؟ گوتی: که والا ته بز مه هنارتي بو سهر ژیکرئ نهو کچا به رخکا کی ژ مه هی بوی؟ گوتی: یا چاوا بوی؟ گوت: هۆ؟! جا قازی جا ل دویت نه چه. نه زبه نی نهو مالکا وی مر بوی. به رجکینئ من دیرا گه رما رابوی من پی شیرئ وی خودانکریو نه قه نهو کافر. گوت: هه ینه؟ گوت: به لی. ته ب شیرئ دلی خه دانکریو. گوت: به لی. گوت: نه قه ته مامه، نه قه درسته. چو نک جوتیرئ خو بی خولام، گوتی: چیه؟ گوت: سهر زراعته تا ل کیژ زه قی بوی. گوتی، نه زبه نی سالانی مه ژئ راکره نه قئ نه م دخوین. یانی نهو زه قیا مه یا ل بهر موغه برئ، مه داچاند بوی، مه راکره نه مئ دخوین. گوت: هه ی نه؟ گوت: به لی. گوت: راسته نه قه ژئ نانئ مرپانه. ما کی؟ ما ده یکاوی. مه راقئ گرت، نه قه دو شه رتین وانا ب جه هاتن گوت: نه ف مروقه نه نه قالانه. نه قه نه هه ر تشته کن. چۆ نک دایکئ، هه تا شه ف به سهر دا هات، نه زمانی حولی دکرن ل بهر نه ویدیا (خوشتقییا) دایکئ: گوتی: دایئ من خوه اقیته بهر بیت ته، نه زئ مر ب فئ مه رامئ، مه ره قه بو من چیبویه، نه ز هیفی دکم تو بو من بیژئ، درهنگی شه قییه، که س نه مایه کو تو شهرم ژئ بکی. گوت: بیژه کورئ من. گوت: نه ف میتهانئ هه من نیئانه. مه شیفا وان لئنا، مه نیئا ده پناد بهر. من گوتی: که ره مکن شیفا خو بخون. برایئ مه زن گو: نه ز ناخوم، نه قه گوشتی سانه، برایئ پیدارتی گو: نه ز ناخوم نه قه نانئ مرپانه. برایئ بچویک گوت: قازی کورئ جو هیانه. قیجا نه قه دو شه رتی وان وی ب جه هاتن، بی ته بی مایی. قیجا من هیفی هه یه، تو ژئ بو من راستی بیژئ کانی نه قه چیه؟ کا راست دبیرئ تان نه؟ دایک پانی ب عه یبا خو دزانتان و شهرم دکه ت بیژئن، یا خودئ. گوتی: دایئ من هیفی ژ ته یه، تو فئ مه ره قئ بو من نه هیلی تو راستی بیژئ، یا چوه چوه (یاچوی چۆ) گوت: هه ینه؟ گوت: به لی. گوتی: تو بو من نه بیژئ نه ف مه ره قه دئ من کوژت. گوتی: کورئ من، راست دبیرئن. دبیرئن وه خته کی زه مانئ بابئ ته چۆ بوی ته بدیل هه وایئ دگه رها ل نیایی ل ناف مله تی. مه جوی هه بوی، لاوه کئ گه له ک تازه بوی، تیکه لی مه بوی، هاتبون مالا مه، وی شه قئ نهو و دانه بوین بینجی دبن جهه کی قه بوین نه دویره هه ما تویی وی شه قئ بوی. گوتی دایئ درت نه که، هه ما درسته. نه ف هه ر سئ مروقه راست دبیرئن. نه بیئت خلافتی نه. زقري هات قه. دلئ قازی گه له ک ره حه ت بوی. چۆ سهر جهی خو پال دا. گوت: نه ف مروقه تشته کی ژ دنیا بی دزائن. ئیها! هه تا بوی سپیده. سپیدی دیسا چۆن سهر تیشتا وان ژ ده رقه نیئا، زادئ مالا قازی نه خار. بیژه سهر تیشتا خوه خوار، جگار پت خو کیشان. گوتی: قازی. گوتی: به لی. گوتی: نه مین هاتین تو شریعه تی مه بیری. گوتی: شریعه تی ته بی چی؟! گوتی:

بابئ دژینا خودا، ل بهر مرئ ئیک ژمه سئ برا زب به هر کریبه. بیژه بی زب به هر ژمه هه ر سیبا کبیه؟ نه شه کراکه. گوت: وه زب به هر بکم؟ گوتی: نه ری. گوت: کورئ من نه زئ ته مه ت وه دزائم. هوین ژ من پیتر دزائن. نه ز هندی وه عملی زانم. هه ما هه رن بو خو پسپار بکن. هه رن کاریژئ حوکمی ل نک شیخ سه یتوشی، نهو دئ بو وه راستی بیژئ. گوت: هه ینه؟ گوت: به لی. گوت کی قه یه کاریژئ؟ گوت بابۆ

ههړن قهستا هوگنئ بکن. چوڼ قهستا هوگنئ کر. دبیتن ب ریتفه ل زومه کا عه رها بوین میتفان. بابو کا شیخ؟ گو: شیخ نه ل ماله. دو ژنک ل وی دهرینه، ههړ دو ژنک هه وین ټیکن، یا مه زن چو بچویک نیان، یا دبترئ کورده هه به، کورئ وی ب شیره وی دلاندکیدا (دلاندکئ دایه). وی شه قئ مانه ل دهغه. گه لهک قه درئ وان گرت هه تا بهرئ سپیدئ، هه ویا وی رابوی دخه ویدا (دخه) سه ر ژئ کر، دخه ویدا هیلا وها و مه دکئ (چهره قئ) دسه ر ټیناد. سحرئ سه ر ټیشتا میتفانین خوه دایئ، نه و هه چوڼ. یا بچویک ژئ رادبتن مالئ ب سه ر و به ردکتن. هه تا میتفان چوڼ، ژنکئ پاشی مالا خو لیکدایئ، بهرئ لاندکئ، مه دک ل سه ر هاقیت بهرئ خودایئ سه روتکئ کورکئ دلاندکئ دایه. هه و دایئ هه و دایئ، دهینادسه رئ خوه (ته پ ب سه رئ خودادان، کره قوبرئ و هه وار) خو قه روچکاند (خو قه بچرئ) نه و زوم ب جارکئ لیدا گپرانند (پیدا جریان) گوتئ: نهغه شقیدی (شقیدیترئ) کی ل نک وه بوی. کی ل نک وه نه بوی؟! گو: وللا میتفان من هه بون. گو: وان میتفان کورئ من یئ سه ر ژیکرئ (سه ر ژئ کره). نه رئ هه رئ! خو قه بچراند و شه پرزه کر، نه هه رئ؟! پانئ باب نه ل ماله! که تن دهشتئ هه یامه کی یئ داچوڼ، برابئ مه زن گو: وللا نهغه دهوسا ژنکه کا یئ خواسه. برابئ دی یئ ناقئ گو: وللا نهغه ژنکه زیزه. برابئ بچویک گو: وللا نهغه ژنکه ب حالکییه (ب زکه). هه ر سیکا بیرورایت ناقبرئ ژ ژنگئ گوتن و چوڼ. هه یامه کئ دی چوڼ. دبیتن بهرئ خودایئ دهوسا حیشتکرئ یا بوړی دیت. دهوسا وی چو ره خه کی. پاشی نه و هاتین نه بیتزه بابئ کورکئ زقریه. ژنا وی گوتئ: مه سئ میتفان هه بوین. ب شه قئ رابوینه سه رئ کورئ ته یئ دخه و دلاندکیدا سه ر ژئ کره. گو: نهغه ژئ ددنیا پیدا قه ومییه؟ گو: بهلئ، پانئ قه ومی. گوتئ: دکئ رپدا چونه، کینه؟ گوتئ: دهیردا چونه. نه و رابوین چکر؟ ههړ دو هه و رابوین ته رمئ کورئ خو ل گه ل خو راکر و یاخو دئ که تن شوپا میترکی. میترئ وان شیرئ خو رابوسکر، ل ده وارئ خوه سوپار بوی و که ت شوپا وان و ههړ دو ژنک ژئ ب دویفدا. چوڼ یئ لئ دگه رهن و پسپاردکن. میترئ ژنا ب سه ر وان مروقان هه لبو. بهرئ خوه دایئ نه و هه ر سئ مروقتین ب رئ دچن. گو: بابو وه چو ژنک نه دیتنه؟ برابئ مه زن گوتئ: بهلئ. ژنکاته نه پئ خواسه؟ گو: بهلئ. برابئ ناقئ گوتئ: پانه زیزه؟ گو: بهلئ. برابئ بچویک گوتئ: پانه ب حالکییه (ب زکه)؟ گو: بهلئ. گوتئ: پا من ژنکا خوه ژ وه دقتت. گوتئ: پا م سه رفزانئ وی (وه سفیت وی) بو ته گوتن. هه ر ل ژنکا خوه بگه ره. گوتئ: نه قئ حالئ قئ سوندئ من ژنکا خوه ژ وه دقتت. گوتئ: پا دئ هه ر نک شیخ سه یدوشی بلا شریعتئ مه بپرت (بکت)، نه م ل دوی شریعتئ دچین تو ژئ ودره. نه و ژئ ب ره ک هفت دبیتن ها هه یامه کی چوڼ، بهرئ خودانئ (خودایئ) خودانئ حیشتئرئ وی ټیټن. دؤقه ک وی ل سه ر ملییه، یه وهل یه وولا وییه، عه جه ل وه چو حیشتئر نه دیتینه. بهلئ مه حیشتئر دو سئ دیتینه حیشتئر حیشتئر. گو: حیشتئر ته نه کوره یه. گو: بهلئ. کو باره ک بارمله ک سه که بوی نه هنکی قئ بهراقکی؟ گو: بهلئ. گو: عه جه ل وه حیشتئر من نابری؟ گو: مه های ژئ نینه. نهغه مه ساروخدانئ وی بو ته گوتن، هه ر ل حیشتئر خو بگه ره گو: چینابن، ټیلا هون دئ حیشتئر من بدن من. گوتئ: ودره نه م دئ چین نک شیخ سه یدوشی شریعتئ. هه که شریعت ل مه که ت نه م دئ حیشتئر ته دین ته. گوتئ: دئ

وهره. نه و ژئ دگه ل چو. هه ر دو ب ره خ که تن دگه ل چوڼ، نهغه بون پینچ. ها هه یامه کی چوڼ، بهرئ خودایئ، هه و ها! بابئ کورکئ وی ټیټ، هه ر دو ژنک ژئ یئ ب دویفدا. ته رمئ کورپئ ب پشتدا (ب پشتیتفه)، وی ټیټن. یه وهل یه وولا وییه، شیرئ وی یئ رویسه، هه ما برق (birq) وی دکه فن شیرئ وی. ده رپا زقرئ گو: هونئ کورقه خلاس بن ژبه ر دهستئ من. وه هه قئ میتفاندار یئ ل سه ر خوه راکره هند قه درئ وه گرت، هه وین رابوینه وه نه و کور مه ب هه وایئ دنیا یئ (ل دارئ دنیا یئ) هه بو، وه نه و کور ژئ سه ر ژئ کره؟! گو: بابو مه های ژئ نینه. گو: نه خیر، وه های ژئ هه یه. گوتئ: دئ باشه نه مم رابوین چین نک شیخ سه یدوشی شریعتئ. هه که شریعت ل مه که ت، نهغه سه رئ مه، شیر وی ددهست ته دا. گوتئ: بلانکئ. یا خودئ قهستا شیخ سه یدو شی کرن. گه هشتن مالا شیخ سه یدوشی. السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته. چوڼ دهستئ شیخ سه یدوشی پیتکه ماچ کر و رونیشن خوارئ. عه ده تئ وان نه و بوی هه تا سئ رپوژ ته مام دبوین، ژ نویکا پرسپار ژئ دکرن پاشی سئ رپوژا گوتئ: هه وه خیره. گوتئ: شیخی مه، برابئ مه زن گو: شریعتئ مه و فانی قه در سافی بکه، پا شینئ نه مم یا خوه بیتنه ته. گوتئ: دئ بلانکئ. شریعت ژئ کبییه. کی دهوه چیی ویه؟! گو: بیتن خودانئ ژنکئ. نه وئ ژنا وی بهرزه بوییه. وان گوتئ: توج دهعوایئ ل فان هه ر سئ مروقان دکئ؟ گو: نه زبه نی شیخی مه نه فانه ژنکا من بره (بریه). گو: ما چما وه ژنکا وی بره؟ گو: نه زبه نی، نه م ب ریتفه دچوڼ، برابئ مه زن گو: من گوتئ نهغه دهوسا ژنکه کبییه، یئ خواسه. برابئ ناقئ گو: من گوتئ: نهغه ژنکه زیزه. گو: ته ب چ زانی یا زیزه؟ گو: هه کو ژنک (ژن) زیز دبن، ل خو دزقرن پیبتن وان دبن جوټ، نه ز، ب هندئ دزانم زیزن. برابئ بچویک گو: من گوتئ، نهغه ژنکه ب حالکییه. گو: هه رئ ته کوی زانیه نهغه ژنکه ب حالکییه؟ گو: نه زبه نی وهختئ دچن، هه یام هه یام منهغه را (چار کنارئ) ریکئ وا رونیشته خوارئ، دهستئ خوه هه ر دو دانه پشت خوه. یا رابوی، ژبه ر حالئ خوه نه شبایه راست و راست رابیت، دهستئ خوه دانه بهر خوه، رابویه من ب هندئ زانی نه و ژنکه یا ب حالکییه. کورؤ راسته نه و به حالکییه؟ گوتئ: بهلئ. گو: سه ربار دئ هه ر هه ر سالوخدانئ ژنکا ته نه. دئ هه ر ل ژنکا خو بگه ره. ما ژنکاته کره دپاخلا خوه دا. دئ زوی دهرکهفه (قه ره سه) هیتز من تو سه قه ت نه کری؟ نه و دهرکه ت چو. گو: کی مایه؟ گو بابو نهغه خودانئ حیشتئرئ. پانئ خودانئ حیشتئرئ چوبقئ وی دؤقئ وییه وی ل سه ر ملئ وی، هه ما غه زبا ژناف چاقیت وی دچیت. گوتئ: ته چ دهعو دگه ل فان مروقان هه یه؟ گو: فان حیشتئر من بره. کورؤ وه بوچی حیشتئر وی بره؟ گو: نه زبه نی، خیر مه های ژ حیشتئر وی نینه. من گو: برابئ خوه نهغه دهوسا حیشتئر یه. گوتئ: نه راسته. برابئ دی گوتئ: من گو: نهغه حیشتئر کوره یه. برابئ دی گو: من گو: بارکی رخکی، سه کی برابچی. گو: ته ژکو زانی کوره یه؟ شیخی ژئ پسپارکر، گوتئ: نه زبه نی بهار بوی، ره خه ک رئ چهرئ (چهر یابوی)، هه که چاف ساخبا، دا ل هه ر دو ره خین رئ چهرتن. نهغه دروسته، قیتجا نه و چافی بوی، ب ره خئ چافی ساخ چهرئ بوی. گوتئ: ودره. گوتئ: یئ دی ته کوی زانیا بارئ وی ملک (milik) سه که ک هنگی بوی؟ ټینا برابئ بچویک گو: نه زبه نی هیزئ وان درها (دریا) بوین ل قئ ملئ گیا ب ریتفه رشت بوین، یئ سه کئ پیشتی وان

ئى ھنگىيىنى مېش پىن وەرانى. گوت: ھەي نە؟ گوت: بەلى. گو: راستە بەرى وەسانە؟ گوت: بەلى. گوت: دى ھەرە زويکا ھيژ من تو سەقەت نەكرى. ھەرە ل ھيشترا خو بگەرە. بوته سالوخلاننى، تو ھاتى ب فان مرۆفانە نويسيايى، ژبەر چى؟ زوى ھەرە. ئەو ژى دەريخست چۆ. ئى بابۆ چ دەعوايى دى وە دگەل فان مرۆفان ھەيە؟ ئەفئىدى، گو: شىخى عەرەبا دەعوا دگەل منە. شىخ توچ دەعوا لى دكەي؟ گو: ئەزبەنى ئە نە ل مال، ھەر دو ژنكىت من ل مال، ھاتىبە بوينە مېشانىت من، من ل سەر ھەوايى (دارى) دىبايى ھەر ئەو كوپ ھەبو، وى رابوينە قەنجيا مە ل سەر خو راکرە، كورپى من وى شەقى دىخو ويدا سەر ژى كرە، وى ھيلادن (ھيلاين) و وى ھاتنە. ئەقە د دىبايىدا دېتن؟! گو: كورپۆ (كورپىنۆ) وە بوچى كورپى وى سەر ژى كرە؟ ھوين فان شولپىن نەباش دكن؟! گوت: ئەزبەنى خيتر، عولى مە ناگەھتى. گوتى: ھەيە؟ گو: بەلى. گوت: پا دى چاوا سافى بت؟ گوتە براين مەزن، دى خر (ھەمى) بچن دەر قە، دى فى گاڭفى سافى بت. ھەمى دەريخستن دەر قە بەس ھەر سى برا ب شىخ قە مان. گوتى: شىخى من. گوتى: بەلى. گوتى: توژ دەولەت سەرئ خو ئەمتحانەكى ئەمى دەين تو بگە ھەكە وەسا دەر كەفت، شىرئ وى حازە، ئەقە سەرئ مە ژى بلا بېرتن. دىبىژن: وەختى گوتىيى گازىكە ژنا خو يا بچويك بلا بىت ھەرە، كازىكرىي، ژنا وى يا بچويك ھات. گوتىيى: تە چ دەعوا ل فان دكەي؟ گوتىيى: فان مرۆفان كورپى من سەر ژى كرە. گوتى: دى باشە سەر ژى كرە؟ گوتىيى: بەلى. گوتىيى ژ ھەكە راستە سەر ژى كرە ب تفاقا فى جزوبرتپرا، خودئ ھەما تو ستارىكە وە ديارە راستە بىن گومان وان ھاژ كورپى تە ھەيە، ئەمى سەرئ وان لى دىن (بىن) گو: «استغفرالله، استغفرالله» من عەرژى خو، من كورپى خو، دىبىژن سى جاراب خودادا، گوتى: ئىدى دەر كەقە، دەر كەقە پيش چاقىت من. ئەو دەريخست گوتى: كا يا مەزن بلا بىت. يا مەزن ئىناند (ئىنا). ھا توچ دەعوا ل فان مرۆفان دكى؟ گوت: ئەز دەعوايى دكم مە ل سەر ھەوايى دىبايى ھەر ئەو كوپ ھەبوى، عەمرئ مە چو وە شىست ھەقتى سالىي، چ ھەقى وال سەر مە بوى كورپى مە سەر ژى بكن؟ گوتى: دى باشە دەبكا من، ھەكە ھەما تو دقئ جزوبرتپرا، خودئ ھەما تو ستارىكى، وە ديارە فان مرۆفان ھاي ژى ھەيە، ھەكە تو ستارنەكى فان مرۆفان ھاي ژى نىنە، ھەما دەست ئاقىت ھەقال كراسى خو ھە دى ئىت خواري گوت: ول (wil) مەلعوين دى دەريخن دەر قە. گوتىيى: ناھا ئەقى كورپى تە وى كوژتى. ھەما چەما (چەميا) چەنگلى وى، شىخ شىر ھەلگرتىبە چرەپ چرەپ پەژنتىيى (قەوھشاندى) كا چاوا مرۆڭ ل دەرەكى بدەت پەژنتن وەسا ژنك پەژنى (ھنجنى) قەت قە تکر و ب ويدا ھاڭىت. مېرچ مېرچ ب ئەنيا ژنكا خويا بچويكقە ماچىكر و چنگلى وى گرت گوت: بابو ب خاترى وە مال ئاڤا. پىيا خو گرت و قەستا مالا خو ھەر. ئەو چو سەر پىيا خو. مان شىخ سەيدوشى و ھەر سى مرۆڭ (برا) روينىشتن خواري. ئىھا! گو كورپى من ئەقە ھەمى چۆن، مان ھوين، ھەو خىرە؟ گوتى: ئەمى ھاتىبە نك وە، بابى مە ل بەر مرنى دەمى شىست ھەقتى سالىدا، بەرى مرنى وەسىيەتت خوكرن، گو: ئىك ژ كورپىن من بى بەھرە (زى بەھرە). قىچا ئەم نزانين كىبە ژ مەيى زى بەھر. ئەمى دو بوين ھەقال (ئىك) دەينين بى دى ترى. قىچا مە دقئىت تو بو مە ديار بگەي كاكى ژ مە ھەر سى برا بى زى بەھرە، دا ئەو بچىت درا ھە، ئەم ھەر دو كىت دى، روينين خواري، بزائين كا جا حالى مە چىبە. گوتىيى: تو گەلەك باش

دىبىژى، بەلى وللا ئەف شولا وە ل نك من سافى نايىت، ئەز نەشىم سافى بگەم. گوت: پا؟ گوت: ھەرە نك كچا گتەپى (gitepi)، گتەكەقنى ل جھى بۆتا ل توخويى عىراقى و توركىيە. وى ل وى درى گتەكەقنى ھەرن، ئەو كچك دى بۆ وە سافىكتن. گوتى: ھەيە؟! گوت: بەلى. گوتى: دى باشە. كا دەستى تە؟ دەستى وى گرت، قە ھزاندا (ھزاندا) پىتھە ماچىكر (ماچىكر)، خاترا خو ھە ژى خو ھەست و يا خودئ قەستا بتەكەقنى كر. دى ب پىرس و پىسارار ھاتن بتەكەقنى. دى بابو مالا مەلكايى كىزكە كچكا كتەيى؟ يا قەسرا وى ھەيھا! قەسرا وى دو تەبەكە، ھەر سى زىرەقانىت وى بى ل بەر دەر وكى (دەرگەھى) ژنن، ب شىر و مەتالن، ھەر وەسا زىرەقانىت وى بى ل ناف بەرى پەيىكا (دەرەجا) ژنن، ب شىر و مەتالن، ھەر وەسا ئىت سەرى ژى ژنن ب شىر و مەتالن. تو بىژى مېرل بەر خزمەتا وى نىن. پىساركر گو: مەلكە ل ماله؟ گو: بەلى ل ماله. رى بدن، ئەوا جاب دا زىرەقانىت وى گوت: دەستوبىر بى بخازە. گوت: مېشان ھاتن. گوت: كەرەمكە بىژە مېشان بلا بىورن. رى داىي ھەر سى دەستىت زىرەقانا، رى داىي ھەتا ب سلال كەتن، چۆن نك مەلكايى. پانى ژن بوى، نەچۆن دەستى وى، بى شىرەت بوى. سلاڭ كر و گوت: ھوين ب خىرھاتن گوتى: خودئ خىرا بدەت. روينىشتن خواري. ھەكە جگارە كىشان، ھەكە قەلوين كىشان، سى شەف و سى رۆژىن وان تەمام بوين ئىھا! گوتى: توبى كچا پتەي؟ گوت: بەلى ئەزم. ئەز مەلكم «melikim» بەلى ناقى من ئەو. گوتى: دى باشە. تول قى دەرى، چو ناقى مېرى ژى ل قى دەرى دىخزمەتا تەدا نىن، ھەما توبى؟! گوتى: درىژ نەكە كا ھوين ب چ ھاتىبە بىژە. گوتى خزمەتا ئەم پى ھاتىن؟! گوتى: ئەرى. گوت: ئەم ھەر سى براين ئىكەن. گوت: ئەرى. گو: بابى مە ئىك ژ مە قا ھەر سىكا وى زى بەھر كرى. قىچا ئەم نزانين كى ژ مەيە؟ گوتى: ھەي نە؟! گوتى: بەلى. گو: ئەم دو دى بىن ھەقال (ئىك) و دەينين بى دى ترى. كارى مە دگەلىك ئەو. مە ئىك و دو شەپزەكر. قىچا مە دقئىت تو مە ئىك سافى كى. گوتى: دى باشە. ئەز دى بو وە بىژم بەس نەنوگە. دى سى رۆژا تەمامكىن.

ئىشارەكى پىشتى شىقى ب خو ئەئىنادەر كو بىژىت ئەز دى بو وە بىژم ژنكى بەلى سەرھاتىبەك وەك چىروكى گوت. گوتى: دىبىژن، جارەكى ئىكى دىبىژىن خواجە عەلى و ئىكى دى خواجە عەمەر. ھەر دو براين ئىك بوين. باش تىجر (بازرگان) بوين ل باژىرئ (وولاتى) مسرى. ھندى خواجە عەلى بوى ئەوى كچەك ھەبوى. ھندى خواجە عەمەر بوى ئەوى كورەك ھەبوى. وان ھەر دووا چەوا ھەزدر بچنە بەھەشتى وەسا ھەز دكر ئەو بىنە ھەڭيانىت ئىك دو. ھندى خواجە عەمەرى كچا خواجە عەلى بو كورپى خو دىخازت نەددايى. ھا چەند سال پىتھە چۆن، خواجە عەمەرى ئەمىرئ خودئ كر. ما كورپى وى و دەبكا خو. پاشى مرنا وى دەفتەرتىن وى دەينان، ھەر ئىك و بەختى خو ھەمى پارىت ل سەر نقىسى داىي، نەدايى چو. ب قى رىكى مالى خواجە عەمەرى ھەمى پويچ كر. پاشى شەشى ھەقت ساللا رويت بوى چو ددەستادا نەما، چونكى كەسى دەينى وى نەدا. كورپى وى رويت بوى. پاشى دەفتەر لى ھاتىن قەشارتن و ھەلگرتن. تو دەرزىكى ھەلكىشى پانزە ھەتا دقئىل قىدا دھاتن. ئەو مال ل سەر وى سوزا مەسرەقا دوتمامى مادزكى وىدا. خواجە عەلى رابو چكر؟ دل ب برازايى خو ھە نەبوى، زگرەش دگەل دەرگەت، پى

پری ژئی کر، ب سهرقه نه دجو. حاکمی باژتیری هات کچا خواجه عملی خواست. رابوی کچا خوه دایب. ژ سهری ههتا نافتهکئی پیتدا ههمی کر ژیرو لولو. ئەز خولامی سهری یانی ب ژیرو زیف و مهرجانا و جلی نارموشی کچک خهملاند. محانهک (معافهک) ئینا تینخست (کرتیدا)، ئەز خولامی سهر و بره مالا خوه. وهختی بر مال، وئ شەقی کر کهبف و شاهی ههتا درهنگی شەقی زافا هات سهرجهت خو، خو شهلاند، ژنکئ دین پالیئ شه (پهرباغه) گو: ناخ ناخ میزکئ زافا. کورئ حاکمی گوتئ: کچا خاجه ی تو بۆچی هند دکه ی ناخ ناخ؟ ناخ ناخا ته چیه؟ دهرمانی ته چیه؟ بیتزه. گوتیئ: چونه. گوت: چینابت نقیئ ته ل من حهرام بت، ههکه تو یا ددلی خو بو من نه بیژی. گوتئ: ههر وهسا. دئ وهره ل دویف وئ شولئ نهچه، هه ما قسه سک بوی من کۆت و بۆری. گوتیئ: چینابت، ئەشه ته بو من کر مهراق، وئ ناخ ناخ تشتهک تیتدا ههیه. ئلاهی تو دئ بو من بیژی. ب چ رهنگی ههیی دقئ بیژی شهرم نهکه، راست بیژه، پشتراست به ئەز چول ته ناکم.

گوتئ: مادهم ته ههر وه گوت کورئ قهنج. هندی ئەز بوم تو ب خو دزانی ئەز کچا خواجه عملی مه. من پسمامهک ههیه کورئ خواجه عه مهری. من حهز دکر دئ بلا فئ گاقت ل جهئ ته پسمامئ من ببا (ببا)، یانی ئەز بویک باما هاتبویم سهر جهئ و بویک زافا یا یهک، یا ب پهخ یهک فهیه، ئاها من هوسا حهز دکر. گوت: هه ی نه؟ گوت: بهلی. گوتئ: ته گهلهک، حهز وی دکر؟ گوت: هه ما دهینهکه، دداری دنیا بیتدا، چهوا مرۆف تاعه تی بو خودئ دکت دایجیت بهحشستی، وهسا من حهز دکر ئەز شوی ب پسمامئ خوبکم. گوت: کچا قهنج ئەشه ئیک و ئەشه دو و ئەشه سئ، ههر سئ ته لاقیتن وئ وئ شەقی نافیئت. گو: تول شوینا دهیکا من و خوشکا من بی، هه ره ئەف ژیر و چه کین ب ته فه، ئەو ژئ ههمی بو ته گهرده نا ته ئازا. بهرهنی که فلیتر گرت و ددره گه هیرا دهره لگرت: گوت: ئەمان، بهخت، بهختی من رهشی بوی. گوت: چینابت دئ ههرچی، هه ره سه د جارا پیروز و مبارهک بی، تو بو پسمامئ خو. ئەز هوسا خیرئ ژته نابینم. خودئ ئەف ژنه دئ چ کت؟ بچت مال دئ باب کوژتن. بوی نۆره نۆرا وئ، ههر چافهکی رادکت وهکی سورکی روندک فیدایتین خاری. زر زرا خسر و چه کانه. کیشه بچم فئ شەقی کیشه نهچم؟ ناچم مالا بابئ ئەز نه ویرم. ئەز دئ چم بهر دهرگه هئ پسمامئ خوه. چو بهر دهرگه هئ، تهق، تهق قوتا. گوتئ: توکی؟ گوتئ: ئەز فلان که سم. ئەز عه دلامه. مال خرابه بیژ کاجئ دهرۆکی ل من فهکه! ئەزا بو ته هاتیم. گوتئ: تو بویکی ئەف شەفه دپهل کچا دپهلئ. تو هاتی فئ نهردئ. تو سحراری هاتی سهرئ من بدی لیدانی (سهرئ من بیری). تو بویکا حاکمی؟ دئ زوی هه ره. ئەمان بهخت ئەز بهردامه. ته لاقئ من هافیتنه، من قهستا خودئ و ته کره. وی گوته من هه ره تو بو پسمامئ خو سه د جارا پیروز و مبارهک بوی؟ گو: نابیت هه ره ئەز دهرۆکی ل ته فه ناکم. پا خو سحراری تو سهرئ من بدی بهر لیدانی. کچک ب وان سهر و دلان فه ب وئ گریغه نه ویرت بچت مال. ل باژتیری گه را (گه ریا)، بهرئ خودایئ کۆلانهک پچهک تاری ل بهر دکانه کئ دیت، خوکر دکونجکئ ژ وانرا. دبیرن وهکی گوتئ بهرئ گوتئ موغلاجئ، گوتئ میرئ چیبایی سهرۆکی وان موغولاجیا بوی. داهین شەقی ل باژتیرا گه رن، نهارا راکن بن تالانا. باژتیر سهرتیک و بنیک دکر. ئەو موغولاج هاتن بهرئ خو ددنی تشتهک وئ ل ویرئ، هو چاف

پیکهت دیت ئەو ژنهکا چهندا سپه هئ و ژتهاتیبه. وهکی هه یفا چارده شه فیسبه، ره شه روحانا حه ودئ بیتشه نگا دار و بارا هه و قا ژتهاتیبه. گوتئ: باوه رکه لاتی میری چیبایی ئەشه یه. هه مابلا نیچیرا مه ئەفه بتن. ژنک دگهل خو راکر و بر چۆن چیبایی. هه تا سپیدئ گه هشتا بنه جهئ. میرئ چیبایی نزانی، گوتئ: کا چیه؟ گوتئ: تو دهبه که میر ئەفه لاتی و بابه تی ته یه. مه خه لاتکئ باش بو ته ئیناده. گو: هه ی نه؟ گوت: بهلی. هو چافئ میرئ چیبایی فئ کهت، گوت: باوه رکه سه د جارا پیروز و مبارهکی بت، سه حه تا وه خوش ئەف خه لاتئ وه بو من ئیناده. یانی ب شریعه تی محه مه دی ئینا لئ مه هرکر. ئانکول میرئ چیبایی مه هرکر. کر دوان شکه فتا فه. ئەزه نه ی سهر بوی زافا. دپه، هه تا درهنگی شەقی، ههر ئیک چو سهر جهیت خو، میرئ چیبایی ژئ پانی زافایه، ژیره فانیئت ل چارکناریت خو دانان و چو سهر جهئ ژنکئ. ژنکئ دیسا گو. ناخ ناخ! میرئ چیبایی گوتئ: ئەفه چ ناخ ناخ؟ گوتئ: چونه. گوتئ: چینابت، ژبه ر چ ته گوت: ناخ ناخ؟ ته دیاره مه رامهک هه یه! تو دئ بو من بیژی کا چیه؟ گوتئ: چو نبه نه. گوتئ: نقیئ ته ل من حهرام بت هه که تو راستیئ بو من نه بیژی، هه که ئەز نیزبکی ته به. گوتئ: وللاهی ئەز شه فا دبیرئ بویکا حاکمی بوم. ئەف پسیاریت ته نهوژ من کرین، وی ژئ ههر ئەو ژمن کرن. ئەوی ته لاقئ من نافیئت گوتئ: هه ره شوی ب پسمامئ خو بکه. پسمامهک من هه یه، من گه لهک حهزئ دکر. من گوت: ژ خیرا خودتیرا فئ گاقت ل جهئ ته پسمامئ من ببا، هاتبا سهر نقیئ من. من وهسا حهز کره.

گوت: حه ی نه؟ گوت: بهلی. گوت: تو گه لهک حهز ژ پسمامئ خو دکه ی؟ گوت: هه ی تو ده ی نه که، گه لهک ئەز حهزئ دکم، چاوا مرۆف تاعه تی خودئ بکهت کو بجیته بهحشستی وهسا ئەز حهز دکم شوی ب پسمامئ خوبکم. میرئ چیبایی خو نیزبکی وئ کچا ژتهاتی نه کر یا وهسا ته ر و تول وهک هه یفا چارده شهقی، ره شه روحانا حه ودئ، بیتشه نگا دار و بارا. گوتئ: ئەشه ئیک، ئەشه دو، ئەشه سئ، وی ژئ ته لاقئ وئ نافیئت، گازبکر چار نافده ستیت خو گوت: هه رن فئ ژنکئ به نه فه، ل شوینا دهیکا من و ل شوینا خوشکا من بتن. ل من حهرام بت، بلا بچت. دهرتخست. براین بچویک گوت: چاوا دهست پینه کن وهسا وا (یا) ژتهاته (ژتهاتی) هن تازه؟ گوت: (والله) ئەز بویم هه ئەز داخو پئ حیبتکم. مالا وی خراب نه بوی. گو (ژنکئ گوت): ئاها وی زر بهر بگره (گوتئ: ئەشه یه بی زربه هرکری)

سه عیدئ پیروی (۳۵) سالی ۱۹۷۲/۸/۱۷

سەرھاتیا کوری و بابی

دەنگی سەعید پیرۆ
(۳۵) سالی. نەخویندەوار
نقیسینا صادق بەاءالدین
(۱۹۷۲/۸/۱۲)

هەبو نەبو کەس ژخویدی و پیتغەمبەرە مەستەر نەبوی. دبیژن: هندی ئەحمەد و مەحمەد بوین هەر دو باب و کورێ ئیک بوین، ئەحمەد باب بوی، مەحمەد کورێ وی بوی. هەردوا کەرەکی تەرشی هەبوی. دەولەمەندین وی گوندی بوین. هەر دو بوین کەسێ دیتری نەبوی. ئەوان دو سە هەبوین. داپەزی پاکن بن چەری، ئیشارێ دیسا وەکی مرۆقی کا چاوا زێرەقانیی ماتیی ژ تەرشی دکن ئەو سە دەبوین، قان هەردو جانەوهر (حەوانا) وەسا ماتی ژ تەرشی دکر. یانی نە قەدەری هەکەر حەقت سالا هەکەر ژحەقت سالا پیتەر، ئەو هەر دو سە ب دویف وی تەرشی قە بوین، نوپکەرک ژ وی تەرشی قە نەبوی یاکو ئەمرێ خودی پین نەبا. دبیژن ماشەللا، ئیشاریەکی ئەو پەزێ ب ریز دچیتە گوئی، سەیی وی ژێ دگەلن، بەری خو دتی، بەرانی پیتشیا پەزی (*)، یی چاقت پەزێ وی دگەل نینە. مەحمەدی گوئی: بابۆ، گوئی: تە چە بابۆ؟ گوئی بەرانی مەیی رسە «Rise» یی چاقت پەزێ مە ئەو نەهاتیە، دگەل پەزی نینە. گوئی: کورێ من چ عەجیبە! پانی شقانی مە مەزبوتن. گوئی پانی ئەز نزانم! دئ بابۆ بەلکی کە تیبیت دچەه کیدا. بۆ ئیشارا پاشتر بەری خودایی نیری یی پیتشاهیکا پەزی ژ دیسا دگەل پەزی نەهاتیە. گوئی: بابۆ نیری مەیی کەقەر، یی چاقت پەزی مە ل پیتشاهیکی ئەوئ زەنگل دستوی ئەو ژێ نەهاتە. دە! گوئی چ عەجیبە! گوئی: ئەز نزانم! کورێ من بەلکی کە تیبیت دەرکی دخەولەکی (دۆلەکی) دا پانی حەوانە نەکر چۆ. بۆ رۆژا پاشتر قەولێ خودی سێ حالیت کرن دیسا پەز هات و مپهه کا قەر ژێ هاتە ناقدار بوی، دیسا دیار نەبوی. ئەف هەر سێ کەواله دیاربوین. پەزێ خو ئیناند گوئ: فلان مەها قەر ئاھوسانە ئەو ژێ نەهاتە. گوئی: کورێ من ئەف شۆلە ئەقلا یە، سوبەھی لدوی پەزێ خو هەرە، زێرەقانیی لئ بکە کا جانێ ئەفە چ کرپارە هەرۆ دبیت و هۆ لئ هاتی؟ گوئی: دئ باشە بابۆ. وئ شەقی تەبات ب وی کورکی نەکەت هەند قەهری، ئەفە سێ ئیشاریە سێ کەوالی وان چۆنە، چاقت پەزێ وان ئەو بوین، نەزانی دئ کەنگی بیتە سپیتە دئ بچیت سەحکەتی. هەکو بوە سپیتە هەکە نانەک دگەل خو بری، پەزێ خو بەردا سەرکەفت پیتشاهیکا دویماهیکا پەزێ خو هەلکر وان نەهالا، جار چۆ ناڤ بەری خو، چۆ بەریتقە د ملا دی، گوئی: دئ هلو هەرە بابو وەسا هەرە تە نەبین. هەتا بوی دەمی تیشتا پالا (تشتەگەھ) کورکی خو خلودت کر (خو قەشارت) زێرەقانی ل قان سان کر. دەمی چو زێرەقانی لئ کر، دا دئ دئ نیزیبک بوی. بەری خو ددتی گورک و سە وئ مەها چاقت پەزێ وان ژبلی ییت دی دگەلینک یی دکوژن و وئ دخون. وەختی وەسا سەیی خو دیتن هەر ئیکی ژ سان بازدا و چۆن. گوئ: ئەز دبیژم ئەفەنە. هەر دو

(* نیری پیتشیا پەزی دکەفیت هەکە تیکەل بز و پەزبیت یا پەزێ پەش و پەزێ سپی

سەیی خو دانە بەر بەلی دانە بەر هەر پیتادا هەتا دلێ خو هونکری. دبیژن زقیری هاتە قە پانی فایده نەکر. هاتە قە گوئ: بابۆ حال و حەوالیت سەیی مە ئەفەنە. گوئی: دئ کورێ من پاچلی بکین تو حەزکی بکوژە. گو: نەبلا جارێ بمینتن. دبیژن: ئەو ما ل سەر وئ تاس و حەمامی، (ل سەر وی دەست و دانی) هەرۆ دا سەیی خو ئیشینیت و چیتە بەر پەزی. دبیژن خونکار و وەزیر ژ ستامبۆلی رابون، گوئ: ئەمێ رابوین ل دنیا یی گەپین بو باگوهورینی و بەری خودینی کاجا خونکاریت وان د چەوانن، ل سەر راستیی دچن؟ دبیژن ژجەھی چۆنە جەھی دی هەتاکول نک ئەحمەدی دەرکەتین. بەری خودایی قان کار و کرپارا خوکرپە سە قوتان (لیدان)، سەیان (سان) عویز عویزا وانە، ئەو ل سەریک یی پیتاددن. دبیژیت: فکرا قازیب ئیسلامی خراب بوە، لەوما سەیی مە خراب بوینە.

گوئی خونکاری و وەزیری لیتە. وان خو ب دەرویشینی دیارکریبە کەس نزانن ئەو خونکارە و نە ئەو وەزیرە. هەر دووا ژێ کەشکۆلی وان ل بن ملیبە.

خونکاری گوئی: وەزیر. گوئ: چیه؟ گوئ: تو قی مرۆقی هە بیبە چ قەسەر، باش گوئی خودی، هەر وئ ددەبنتی کا چاوا شەل و شەموا ب هرجی دکت (شەم و شەمو) وەسا سەیی خو هەلدا یە عویزە عویزا وانە، هەتا دلێ خو لئ هوین دکەت ب لیدانا وان عاجز بوی. رپیا خو گرت هات ئەو ژێ رونیشت ل دەف وان السلام علیکم، علیکم السلام، سەرچاڤا. بێژە رونیشت خواری گوئی: تە خیرە، ئەو چ لیدانا وان حەوانانە بۆ؟

گوئ: ئەزبەنی تو دەدی نەکە، هەما تشتەکی عەجیبە، ئەفە حەقت سالا هەشت سالا ئەف حەوانانە (سەیانە) وئ ل بەر پەزێ مە، نەحەوجە ی چو شقانا، ئیک دکەفیت پیتش ئیک دکەفیت دویماهیکی، دئ بن (پەزی بن) و ئین تو بێژی موتیارەک ژێ قەنویە. ئەفە نیزیکی نیف هەقیبە، هەیفە کیتیە ئەمێ بەری خو ددین سێ ئیشاریا چاقت پەزێ مە کبیە، دئ ئیکی ژێ کوژن.

ئەم چین بەری خو ددین ئەو و گورک وئ لیک بوینە پشکدار - شریک - وئ دگەلینک دخون. من بو خو گوئ: ئەز هەر دبیژم فعلیت قازیب ئیسلامی خراب بوینە، لەوما فعلیت سەیی مە ژێ خراب بوینە، دزیا ژ مەژێ هەدەکن. گوئ: هە ی نە؟ گوئی: بەلێ. گوئ: ئەفە ژێ هە یە؟ گوئی: بەلێ. دئ کەرەمکە داچین مال. گوئی: کا مالا تە ل کیریبە، ئەم میتانیت تەنە. گوئ: سەر سەری من و بابی من. دگەل خو برن هەتا گەشتن مال... السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکات. قەدری وان وئ شەقی گرت. دبیژن، سێ شەفا مانە ل مالا وان: گوئی: ها! ناڤی تە ب خیر گوئ: ناڤی من «مەحمەد». ناڤی بابی تە گوئی: «ئەحمەد». ناڤی هەر دوکا ل نک خو نقیسین ب دزبە. گوئی: وەزیر. گوئ: چیه. گوئ: هلو رابە مەرانی ئەز گرتیمە، هەکە ئەف مەرانی مە بەرنەدەت زوی دئ نەساخیەک د من نالییت. ئەفە ژ نوکە پیتقە ئیک گاڤی ئەم ناھاڤین ب دنیا یی قە، هەما چو ژقی گرنگتر ئەم نایین. هنگی زویبە ئەم دئ رابن زقون قە، گوئی: کەیفە تەیه خونکاری من. دبیژن: جارەک دی لیک پیتش و پاشی بوین، قوناغەکی هەکە دوا هاتن دو قوناغ کرنا قوناغەک هەند ب لەز هاتن، قوناغا سیی گوئ: تو دزانی مە گەلەک خەلەتی کر؟ گوئی چاوا؟ گوئی: پانی مە نەگوئی: ها ناها خونکاری تو یی خازتی. پانی ئیشەک دئ

من گرتن. فیتجا ههتا ب سهریک فه بیته یا بگه هیت وئ قوناغی، رابوی پوستهک نفیسی، دا ف ئیلچی بین خوه گوتی: هه ره بده فلان کهسی ل فلان گوندی بین ناغی باین وی (ئه حمه ده). ناغی کورپی وئ (محمه ده). ه. بیژه (محمه ده) ی ئه فه ئه مرئ خوندکاری، تو وئ خازتی باژیری ستامبولی، دقیت تو زوی بیی. ئه ز خولامی سهر ئیلچی بین وی کاغه ز ئینا، هندی کاغه زا وی بوی ئیلچی بو (ئه حمه ده) ی و (محمه ده) ی بر، هندی خوندکار بو ریکا ستامبولی گرتبو. ههتا گه هشتی ستامبولی، کاغه زا وی گه هشت (ئه حمه ده) ی و (محمه ده) ی. باب و کوریا. کاغه زا وی داخاندن: تیدا گوتی: خوندکاری توین خازته (خازتییه) ستامبولی! باین گوته کورپی حه ز دکه ی ئه ز دئ چم. کورپی گوتی: نه باؤ، گوتییه: دقیت محمه ده بیته ئه ز دئ چم.

ئه ز خولامی سهر وئ سحاری کورپی وی خو لیکدا په تیکن خو هاقیت ناغ ملیت خو، گوپالکئی خوه دزه ندا خوه دا دهیناند، (یا الله) قه سنا باژیری ستامبولی کر. کهت ریزا گوندا و دوپف وانرا چؤ، هندی ئه و بوین هه کهر هه قتییه کئی هه که پیتر بهری کورچی چؤن، پانی ئه و شه ره زا بوین، کورک نه شه ره زا و خشیم، جار ژ ری در دکه ت جارنه. دبیزن: خوندکار و وه زیر بهری بگه هنه باژیری ستامبولی، خه لکئی باژیری بجاره کئی هاتن به راهییه ههتا گه هاندن سهر ته ختیت خوه رونیشان. وه ختی رونیشان دبیزن سئ رۆژا دیوانخانا خوندکاری و وه زیری ژ گر گرا و ماقویلا بیته باژیری ستامبولی نه قه ره فی. هه می هاتینه سوجه تا وان ب کاروباریت دنیایی د ناخفتن چ ل باژیری بویه، ده می ئه و لیته. به لی ل نک رونیشتی بیته دیوانی دیار بو کو دلئ خوندکار نه ب که سئ نه ژی ب سوجه تا حقتییا وان ته مام بوی، پشتی وان کورک گه هشته باژیری ستامبولی. پاشی گه هشتی ب پرس و پرسیارا کو دگوتی: دیوانا خوندکاری کیژکه؟ گو: دیاره تو خه لکی باژیری نینی تو ریشنگی؟ گو: ئه ری. خوندکاری ئه ز خوازتییه نزانم چ شؤل ب منه؟ ئیک کهت پیشاهیکی بره بهر ده ری دیوانخانی: گو: ئه قه به. پاسوانا گوتی: ته خیره! گوتی خوندکاری ئه ز خوازتییه. پاسه وان کی بر بهر ده رگه هئ دیوانخانی گوتی: دئ ده ستورین بخازه ده رگه ه قوتا. ئیک هات گوتی: ته خیره؟ گوتی: خوندکاری ئه ز خوازتییه. گوتی: ها! گوتی: خوندکاری خوشبیت ئه فی هاتی ل دوی پسیارا ته بتن، کا چ ئیش هه به؟ وه ختی وه گوت، هات بیرا خوندکاری: گوتی: بیژنی بلا بیته. وه ختی چویه ژورقه مهندهوش ما به ری خودایی، هه ره ئه و مرؤقه بین بویه میفانی وان. هه می گوتی: تو ب خیره هاتی، کا دانن سهر کورسین. به ری چؤ ده سستی وی ماچیکر و رونیشته سهر کورسین. هه که جگاره ک کیشای گوتی: ها «محمه ده» وه؟ گوتی: به لی. گوت: توی ئه وی ته دهیناده سه بی؟ وه ختی گوتی تو ئه وی بین ته دهیناده سه بی؟ ئه فی نه شیت بیژت. گوتی: راستی بیژه تویی. وه ختی ته گوتی فکرا قازینی ئیسلامی خراب بویه، له و ما سه بیع مه خراب بیه. ئه و بوی هات بیری گوتی: وه دیاره ئه فه ئه و مرؤفن. گوت: به لی ئه زم. پانی نه شیا فه شیرت. گوت: ته بؤچی دهیناد سه بیتن خوه؟ گو: من گوت: فکرا قازینی اسلامی خراب بویه له و ما سه بیتن من خراب بوینه. گوت: راسته من وه گوت. گوت به لی دیسانئ ئه ز وه بیژم فکرا قازی خراب بویه له و ما سه بیتن من خراب بوینه. هه کهر فکرا قازی درست بیا، یا سه بیتن من خوه درست (بوی) ئییه! دئ کاجا بیژه کاجانی ژ بهر چ فکرا قازینی

ئیسلامی خراب بویه؟ گوتی: نی ئه ز نابیژم، فی گافی، ئه زئ پاشی بۆته بیژم. دئ ئه و مان ههتا جفات قه ره فی. چنگلی وی گرت، گوت: وه ره مالا من، تو میفانی منی. خوندکاری بره مالا خوه. گوتی: به ختی ته دا، تو بیژییه من. گو: ئیشارئ دئ بیژم. پاشی شیف خاری گوتی: دئ کا بیژه؟ گو: ئه زئ سحاری بیژم. بوی سحار. گوتی: دئ کا بیژه. گو: ئه زئ نیفرؤ بیژم. بوی نیفرؤ گوتی: دئ کهنگی بیژی؟ گو: ئه زئ ئیشارئ بیژم. دبیزن سئ رۆژا وه سا ما. زکی خوندکاری ز قه هرادا وهخت بوی بدرییت نه ههش بکه فت ژ قه هرادا. دبیزن: بوی ئیشار ژ رۆژا سیی ده ربا ز بوی که تی دجاریدا گوتی: ما نهه تو بو من نابیژی؟ ته ئه ز پرتکاندم، ئه ز کوژتم. گوتی: کا بیژه وه زیری خو بین ملیت راستی ئه ف شه فه دکهل ته بت، توژی شیرئ خو بدی من، ئه می ده رکه فین، ئه زئ پاشی بو ته بیژم. گوتی: بلانکی. ئه و رابوی خوندکاری شیرئ خوه بین نادت چوکه سئ داغی، نی ئه و دار حازرکر و بو مه راق لی چاوا خوندکار دئ شیرئ خودت هه رکه سه کی؟! پاشی دا به فی. ئه وی خو تازه پیک ئینا. هه ر دووا وی و خوندکاری خوب عه شیرئ پیچا (ب راپیچا عه شیره تا) ب کوردینی و یا «الله» کهت پیشاهییه گوت: تو شه ره زایی کیشه بچین؟ گوت: هه ره بهر قه سرا قازی، جهی نمیزئ ل کی ده رییه؟ گوتی ل بهر سهراین. چؤن ل بهر سهر قازی راوه ستان. مالا قازی و مزکه فت هه ر دو پیکه نه. گوت: هه می ته ئه م ئینان هه ره بوچی! گوتی: دئ راوه سته یا بوسورمان؟! تو بیهننا خو فره هکه! تو سوند بخوب سوندا ته مام تو بو خوندکاری چو وئ نه بیژی. تو بینی ب چاقیت خو، هه که ته گوت، تو ئیدی تری دکهل من ناهیتی و ئه می هه ما فی گافی رابوین چین و ئه ف وه غه را ئه م پی هاتین، سافی نابیت: کوژت: ئه هه بتن چاوا تو حه ز بکی ئه ز ب دلئ ته بم. گوت: هه یچ بو خوندکاری نه بیژه، هه ما بیژی من چو نه دیته، هاها بو (الله الله) یا سوفییا، زکری خودکن، پاشی زکری عه یشارکن، ههتا درهنگی شه فی. هه ر ئیکی لی دا قه سنا مالا خوه کر.

چؤ سهر جهی خوه. به ری خودایی قازی ده رکه ته ژ مزگه فتی و قه سنا مالا خوه کر و ده ری مزگه فتی ل پشت خو گرت. چو بهر په نجهرئ به ری خوه دایی، قازی چؤ دؤرقه، کلبل ژ به ریکا خو ئینان ده ری (ئینا ده ری) و قه سنا ده ری کر، ل مقابلی ده ری ئو دا قازی. دیت چو کلیک (کللیک) ناغیستی و گوتی ده رکه فت. وه ختی ده رکه تن بهر په نجهرئ گوتی داخو باش دیارکه م. به ری خودایی (۱۵۰) سه د و پینجی میتر کافرئ ژ ئو دا ده رگه ه لی قه کری ده رکه تن، هه می ریزوبین. رونیشان. گوتی: به للا! وه ختی گوتی به للا، سفره بو ئیناد و دهیناد بهر، نانئ خوه خوارن (خوار)، ئه ز خولامی سهر، جغاره بو ئینان جغاری خوه قه خوارن (کیشان)، مان ل جهی خو، به ری خودا سه عه تین خوه گوتی: وه خته. گوتی: دئ هه رن بگرن ژمه حله کا باژیری ستامبولی ژ رۆژئافا بگرن، چو تشته کی نه هیلن هه میی ویران کهن، گوتی: به لی. وان رتیا خو گرت و چؤن. به ری خودایی هه ر ئیک چویه راستی شیرئ وی ل ده س نا، و شیر و مه تالی وان ل ده سستی وان، هه تا هه ر سه د و پینجی بون. هه نارته مه حله کئی ژ باژیری بو کو ویران بکن، ههتا بویه ده سستی به ری سپیدی مان ل وان دران. ده سستی به ری سپیدی زفرین، هاتنه مال. ده رگه ه قوتا، ده رگه ه لی قه کر، ئه ژمارتن، چه کین وان ژئ وه درگرن، هه ر سه د و پینجی میتر کافر ریز بون چؤن دئو دیدا رونشتن خورئ. گوتی: تو ب چاقین خوه دبینی؟ گوتی: به لی. گوت: حسابا وان ته مامه. چو ل که سئ

نه هاته. گوتی: دئی قیجا وهره. سپیدیه خلاس. گوتی نه وه بیت چو بو خونکاری بیژی. گوتی: پشتراست به. وان ریتیا خوگرت و قهستا مال کر. وهختی گه هشتین مال، بهری خوه دایین، خونکار ژ مه رقا دلدیدا نه نشسته، مه سینتی دهست نفیژی وی دده ستیدا، چاوا چاقی وی ب وان که قت، راوهستا، دهست ب پرسیارا کر، چ بو، چ نه بو؟ وه چکر؟ چ گولئی بو؟ کا دئی وهرن بو من بیژن گوتی: هیچ مه تشتهک نه دیت. گوتی: وه زیر، نهو نابیژیت، تو بوچی بو من نابیژی، دئی تو بیژه. گوتی هه که وی چو نه دیته من ژی چو نه دیته، نه زئی چ بو ته بیژم. گوتی: ها...؟ گوتی: به لی. گوتی: تو هه ره نفیژا خو بکه، نه وی دبیزن نفیژا خوه کر، نهو قه هر د دلیدا ما چو بو نه گوت. پانی وی وه زیری بو سوند خواره. دبیزن: هه تا دویمایه ب کارئ خونکاری هاتی. گوتی: دئی کا بیژه. گوتی: چی نابت، نیقارئ دئی بو ته بیژم.

دبیزن ما دوان هزارا هه تا بو نیقاری. گوتی: دیت! کا وه زیری خوه یی ملی چه پین دگهل من بهنیره. دا هم بچین: گوتی به لی. گوتی: وه زیر. گوتی: به لی. گوتی: هلو رابه دگهل هه ره. وه زیری خو پیک نینا ب راپیچا کوردی، شهل و شه پیک کرن بهر خوه و که ته رهخ (محمه مدی و یا الله قهستا باژیتری کر. دبیزن، چۆن جهی خوئی بهری چۆینی ل نک مالا قازی رونیشتن خوارئ. وه زیری گوتی: ته هم نینادنه هه ره چی؟ نه قه مالا قازی به. گوتی: ما وه جاتا ته یه، تو بو چینی دئی هنده ناخقی؟ تو خو کرکه. گوئی ته ل دنیا یی بتن کا دئی چ چیتن. گوتی: به لی گو: تو بو من سوند بخو سوبندا ته مام تو چو نه بیژی خونکاری. گو: نه ز سوند دخوم سوندا ته مام، تو چاوا چه ز دکئی نه ز وه بم. گو: بیژه نه هد. گو: نه هد بت نه ز نه بیژم خونکاری نیلا ب رزا ته نه بت. گوتی: بلانکی. گو: قیجاری تو خو کرکه. دبیزن مان: الله الله یا سوفیانه، دهنگی زکری وی دچیت بهر عهرشئ خودئ یی زکری دکن، هه تا درهنگی شه قی، هه ر نیکی شه کاللا خودا سه ر پیخو قهستا مالا خو کر و چۆ. دویمایه و ان قازی دره که ت، دره گه ی مزگه قتی ل دوی خوگرت و هات دابچسته مال. هات دره گه ی ئودا خو ب کلبلئ شه کر. بهری خودایی: گوتی: به للا. وهختی گوتی به للا، بهری خوه دایین سه د و پینجی میتریت کافر، ژ دهر ئودئ دره که قتن و هاتن ریزبون، گوتی بژمیره کاجانی چندن. هژمارتن سه د و پینجی میتر درست. رونیشتن خوارئ. دره که ت دهری گوتی: به للا. هو بهری خوه دایین سینیکی سفرئ دره که تن ریزبون هاتن بهر. خوارنا وان دهیناد بهر، خوارنا خوه خوار، جغاره ژی دانئ قه خوارن (کیشان)، بهری خودان، سه عه تین خوه، گوتی دئی هه رن مه حله کی ل رۆژه لاتا باژیتری ستامبولئ وه بگرن کافلکن و وهرن. گوتی: به لی. پانی چ نه مرئ تو بکی دئی نه و بت. گوتی: بلانکی. نهوا ریتیا خوگرت و دره که تن، هه چی چۆ بهر دهرئ ئودئ، شیر و مه تالی وی دده ستی وی نا، هه تا هه ر سه د و پینجی ته مامسون چۆن. گوتی هه رن ملی رۆژه لاتا باژیتری و وهرن قه. گوتی: به لی. پانی چ نه مرئ تو بکی، نه می وه کین.

نهو رابون ب سه ر تا خه کا لایین رۆژه لاتا باژیتری داگرت، وه لی کر، هه تا ژنکی ب حالکی ژی عویری وان دراندن کوژتن. هه تا بهری سپیدئ نهو زقرین هاتن قه. هبژ نهو ل بهر په نجه ری نه. بهری خودایی هاتن ژمارتن. وه کی بهری چه کین وان ژی ودرگرتن تو بیژی نیکی ژی کیم نه بو به. هه ر نیکی چو دئودئ قه و دره گه لی گرت. قازی دیسا دجوبی خو پیچا، خو دریز کره وی دهرئ.

نهوا ژی ریتیا خوگرت، گوتی: دئی وهره دابچین مال. ریتیا خوگرت هاتن. هاتن، خونکار وه کی بهری تنگزیبه، رقه هریت خودا نه قه چند چۆ نه تیجه ژئ سه حنه کر، خه ب چاقیت وی ناکه قتن. هاتن گوتی: تو هبژ هشیاری؟ گوتی: به لی نه ز نه نی؟! گوتی: دئی کاجا بو من بیژه وه زیر. گوتی: نه ز چو نزام. گوت: محمه د دئی تو بیژه. گوتی: نه ز ژی چو ژئ نزام. ما چیا وه زیر دزانت نه ژئ وی دزنام. قئی جاری ژی چو بو نه گوت. نهو مه رقا ما ددلی خونکاریدا. یاخودئ چۆ نمیزکا خوکر. هه تا نمیزکا رۆژه لاتا، دنیا روی شرین دی، بهری خوه دایین، هه بها عالم هاتن بهر دره گه ی، بو زویره زویر، خو قه رو چکاندن و گری. بابو نه قه چیه چو نینه؟! گوت: چاوا چیه؟ شفییدتری مه حله لا رۆژه لاتا باژیتری شاهه کا (نیسکیه ک) ب سه ردا هاته تو بیژی، که س ژئ نه مایه، هه تا خو بچویکین دلاندا ژی کوژتنه. لایین رۆژناقا ژی، شه فا بهرتری وه لی کره. گو: هه ی نه؟ گو: به لی. هه بها خونکار چهنه عاجز بوی، وی قه سرئ نه سه ره ک دزانی نه بن کاجا نه قه چیه و چو نینه. محمه د ته چکر؟ کاجا بو من بیژه. گوتی: نه ز دئی بو ته بیژم. نه ز دئی نیقاری بو ته بیژم. دئی بلا. دلی وی پیچه ک هوبنکر. ل سه ر وان حالارا، نه ف فقیر و ژاره هاتنه شکایی. نیقاریه کا درهنگ رونیشتن هه تا بویه شه ف، شیف بو نینا، خوار. گوتی: نه ز دئی شیرئ ته ده مه ف ته. بهر پیکیت خو گریده باش دا نه ز تو بچین. گوتی: وه ی نه ز تو دئی چین؟ گوتی: نه. گوت: گه له ک باشه، هه ما نه ز ل هندئ دگه رهم. رابو خو پیک نینا ب عه شیرئ، شیرئ ل بهر خوه نا و مه تالی خول سه ر سه ری خوه راگرت، خو راپیچا گوتی: دئی که ره مکه. پانی تو خونکاری نیسلا مییی بکه قه پیشانکا من نه زئ که قم دویف ته. گوتی: نه ز نزام دئی کویفه چی؟! گوتی: تو هه ره نه ز دئی بیژم ته کا جهی مه کی دهره. دبیزن، خونکار که ت پیتشاهیکی ب کولانیدا چۆن، هه تا بر بن سه ر قازی. گوتی: هه ری ته نه م نینان سه ر قازی؟ گوتی: دئی نه ز نه نی بیهنا خو فره که و بهری خو بدئ نه می سه بری بکیشین کا دئی چاوا دنیا چیت.

الله الله دهنگی زکریبه وی دچیت بهر عهرشئ خودئ، وی زکری خو دکهن. دبیزن، زکری خوگرن، وه ستیان، هه ر نیکی شه کاللا خودا سه ریچ خوه و قهستا مالا خوه کر. قازی دویمایه رابو دهرۆکن مزگه قتی ل سه ر خوگرت و قهستا مالا خوه کر. هات، چاوا سه ردا ژۆر قه، دهستی خونا قیت کلبلئ ژ بهر بکا خو نیناده دهرئ و، دهرئ ئودئ قه کر. بهری خوه دایین سه د و پینجی میتر کافر. گوت: خونکاری وهره بهری خوه بدیی ب ریز ژمارتن، سه د و پینجی میترین کافر رونیشتن دمه زلیدا گوتی: به للا. وهختی گوتی به للا، سفره بو نیناد، سفره خو، جغاره بو نینان، جغاری خوه کیشان، گوتی: دئی رابن هه رن سه ر مه حله کی دیسا ژملئ رۆژناقا باژیتری. ژ ملی سه ر قه لی بدن. تو بیژی نیکی نه هیلن هه می قکر، نه ژن، نه میرا نه هیلن، هه تا زاروکا ژی بکوژن. به لی پانی نه مرئ ته یه تو چاوا چه زبکی نه می بوته کین. گوتی: دئی رابن. رابون سه ر خو، هه ر نیکی شیر و مه تالی وی ل دهستی وی نا نیکی ب نیکی هه تا سه د و پینجی ب چه ک کرن و دره که تن ژ دهر قه. دیسا ب سه ر مه حله کی ژ باژیتری ستامبولئ ل لایین رۆژناقا داجۆن و دابه ر، هه می بجاره کئ پرتکاندن هه تا دهستی بهری سپیدئ، بهری خوه دایین برین که تی زقرین هاتن. کوتی: وهره بهر په نجه ری نه ز نه نی ته ماشه که. وهختی هاته بهر په نجه ری بهری

خوهداین ب هژمیر سهد و پینجی میترین کافر درست هاتن دوی ئودئ فه، شیر و مه تالی وان ژئی ودرگرتن دانان د ئودئفه ودرگه هئی ئودئ لئ گرت. قازی دیسا سه ری خو ژ دهرقه پیچا ب کورکی خو و دریزکر وی دهرئ. گوتئ: وهره دابچین. خونکار هند غهیری نهشیا خو راگرت ژ که ربا، به لئ پاشی ب درستی زانی، که ری ب بردا. بیه ژیا بگه هته خونکار گه هئی داکو ژحه قئ فی مرؤقی بیته دهرئ. ئەف نه حه قاتیبه ل ئیسلامه تین دبتن، کی بکه ت قازی؟!

دبیزن چۆ ب ههر ره نگه هئی گه هشت سهر ته ختی خو، هه می که سیته کار دده ستدا ل خونکاری هایدا کرن، گوت: ها ئاها من دقیت چار ره خیت باژیری ستامبولئ بینه گرتن. هند عه سکه ر دانئ خاسما چار ره خیت سهرا قازی ب مزگه فت شه کو کهس ب جوړ و ره نگه نه شیته ژئ دهرکه قیت، هه تاکوب نه مرئ من نه بت. دبیزن هه ی ماشه للا نزاما ره شی داری خشکی ل پاژیری سته مولئ چار ره خ لئ گرتنه، سه هم بو هه می خه لکی باژیری چیبو. گو: کا ئەفه چیه دباژیری مه دا چیبویه؟ چار ره خ باژیری ستامبولئ گرتن و دناف باژیری ژیدا ل دورا مالا قازی، وه لئ کر، چاوا مرؤف بوخو سینجه کی (په رجانه کی تازه باش) ناستی که ت، وان وه سا مالا قازی ژ له شکری ته ژیکر ل هیقی هه مرئ خونکاری ما کا دی چ نه مرکت.

خونکاری گوتئ: محه مه د، گوتئ: به لئ. گوتئ: هله رابه ب ههر دو وه زیرین وی شه دگه ل خونکاری و سه رو کیت له شکری هاتن ل بهر دهرئ سهرا قازی راهستان. پیخ خول دهرکه هیدا: گوتئ دهرکه هئی شه که. دهرکه ه فه کر گوت: راهسته. گوت: خونکاره. وه ختی گوت خونکاره، روح چو قالب ما ژترسادا. ته پ ب سه ری خو دادان ژ کلولوفاندکا سه ری و هه تا ل بنئ پییا ته پ ب خو دادان. گو: ئەز ژقئ دنیا پی خلاس. چول بهر دهرکه هئی راهسته. ئەو دهرکه هئی ئەو کافر کرینه تیقه گوت. ها؟! گوتئ کللی بدفه، گو کللی یا دهرکه هئی هندایه. وه ختی گوت: هندایه، گوت: لئ بدن، جارئ بزنگ ئیخستق ستووئ وی، تازه تازه ره ختی چه پی، ره ختی وی، ل بهر دهرئ وی، گوت: هاها ته ب دهستی خو ئەفه شه که. پانی دی چ کتن. ژبنئ هییه، دهرکه هئی ئودئ شه که. بهرئ خوهداین، هه یها! سهد و پینجی میترین کافر تیقه نه، ژمارتن درستن. هه می گرتن، نه مرئ سهر براکر، سه ری وان هه میا بری. و قازی گرت، ده ستین وی ژ پشتقه گریدان دگه ل خزمه چیی وی بی ئەف شوله پی دکر و دا ل خزمه تا وی راهسته ت دی دنگ له باژیری دهلال هه لدیرن بیژن: هه ی هئ مه شه هیانه، ل بنئ باژیری ب نه مرئ خونکاری شه هیانه یه. دقیت کهس نه مینت هه می بین وی دهرئ. ژترسادا هه ر ئیکی قه ستا جهی شه هیانئ کر، هه می خه لکی باژیری ل ویری خرئه بوین. قازی ده ستین وی ژ پشتقه دگه ل چهند خولامیت گریدا یینه ئەو ژئ دگه ل قازی برن. قازی ئیناد ده یناد سهر قازوخی، قازوخدان، گوت: بهرئ خو بدنی، حه ق و مسته حه قی ته یه، وه دیتیبه قازی ئیسلامئ باژیری ستامبولئ، سهد و پینجی میترین کافر راپیچا وان بگوهو پت بهر دت بوسلمانا بکوژتن. گوت: حه قئ فی مرؤقی چییه؟ هه ر که سه کی ئەوه بین کو نه حه قئ وی دایئ، جهئ نیقا جه هه نه مییه.

دبیزن، ما پیته هه تا ب سه ری قازوخی شه ره قبوی. خولامئ وی ژئ قناره کر، ئەفه ژئ ل ده ق قازی ب

قنارئ شه کهر. دی زفرین هاتن سهر ته ختی خونکاری پونیشتن خواری و عه جیب مایی بون. خه لکی باژیری نزانن کا ئەفه چبو، چه او چیبو.

خونکاری گوتئ: «محمه د» گوتئ: به لئ. گوتئ: ها ئاها من دقیت تو بچی مالا خو، بابئ خو بیینی بچیبه مالا قازی من داته. مالی تیقه تالانه بین فه قیر و ژاران، دی ل سه ر وان به لاقکم. گوتئ: سهد جارا پیروژ و مباره ک بیت ئەف دهره بو وه. ئەفه نه کاری منه. ئەزئ شه گه ریم سه ر کار و که سپا خو یا بهرئ. گوتی ناپیت. گوتئ: ئەز هیقی دکم وی کوتته کیبی ل من نه که، من گه له ک ژته منه ته. ئەزئ چم سه ر حال و مالا خو. یانی ب هیقییا، هه تا ده ستوریا وی دای ب خه لاته کی بهرکه قتی، گوتئ: هه ره ب خیر و سلامه ت بچی. ئەوی قه ستا مالا خو کهر، هه که چهند قوناغ برین دویمایه ت هاته مالا خو. خه لکی گوندی لئ داچره ان گوتئ: ها محه مه د مالا ته خودئ ئافا کر و، ئەفه چهند ژمیته تو نه دیاری، حالی ته؟ گوت: هه ما ده یه که، حال و حه والین من بوین ئەفه. ئەز ب نه مرئ خونکاری چۆبوم.

دبیزن هه ی ماشه للا، وه ختی بوی سپیده و په زئ وان بهر دا دیسا سه دگه ل چۆن. سه یین وی چۆن بهر په زی، چۆ زیره قانی ل سه یین خوکر، بهرئ خوداین خو شه شارته. گورک هات، پانی گورک بوینه دهسته برایی سان وه کی رۆژین چۆبی هاتن قه ستا سان کر، سان ژجه هه ر دوکا راهیلا گورگان بو حه ف حه فا وان نه هیلا نیزیکی په زی بن. نه رۆژه کی نه دووا نه سییا، بهرئ خوداین هیچ فعلا سه یین وان ژئ درست بوی، وه ختی قازی ئیسلامی بیده نگ کری، کوژتی، کارئ سان وه کی بهرئ لئ هاتنه شه ئیدی زک ره شی دگه ل خودانی خو نه کر. ئەز هیقه چۆم، ئەز ویقه هاتم، ره حمه ت ل دای و بابیت گوه دارا.

چیرۆکا میرزا ئاغئ رندکی

ژدهفته ریت

جه گه رخوینی هاتینه

شه گوه ازتن ۱۹۶۴/۶/۲۵

میرزا ئاغا سه رمیانی (*) سئ هزار مالی رندکا بو:-

ئومۆ: omo: ده نگبیژئ (***) وی بو.

ئولۆ: olo: بهر ده فه کئ وی بو.

سئ سالان شین - شینی - لسه ر ئیلا خودانی بو، سالاچارا - چارئ - خورت له هه ت کوم بون (***) و گوتن: دقئ ئەم قئ شینی - یی - ژ سه ر خو پاکن و، بهه فره چۆنه جه م ئاغئ و ژیره گوتن: ئاغا هه مه

(*) سه رمیان = سه میان samiyani.

(**) ده نگبیژ = ستران بیژ.

(***) کوم نبون = کوبون.

ژیږو خاتړی دهنګبیتړی مه، هم هیڅی دکن توفی شینې ژسر مه راکي.

ناغی گو: لاوږ هرن دستورا ودهیه. خورت چونه بهرکونې ئومو omo و مرګینی دانې و گوتن: لاوږ ئومو، ناغی دهستورا دهف و زړونې دایه، هلا - هلو - رایه ژمهړه قاسکې گوښه ندی لدراخه.

پشتی گوښه ندی ئومو omo گو: نه زئی بیسته کئی ههرم رهخې مالی ژ خاتوناره حه نه کا بکم، ژ خوهړه تشته کی ژوان بستینم. پیره کا ناغییا مه زن گو: گه لی خوا فایه ئومو هات همی قاسکې ژ خوهړه ته نازا پی بکن. ته نازی پی کرن (Tenaz pè Kirin).

یا بچوک گو: خوهی هه که نه زم - دی بن کن - هم به لا خوه ژ ئومو omo فه کن، چیتتر مرؤقی موترب -دلی deli - دهنګبیتړ چقا مرؤف دوری وی ههری باشه. یا مه زن گو: بخودئ همی چهند قهرف - qerf یاری - پی بکن همی بیسته کئی بکن.

یاناقی گو: همی ژیره بیژن خوهی.

همی ههرسی لنگی خوه بدن ههف و دور تفکی مه گرن، ئومو چه بیژی هم دهنګی خوه ناکن، ها هلا - گه لو- وی چ بیژی!؟

ئومو که ته دهقی دهری و رۆژ خوش دوان دا، لی ههرسی یا (ژی دهنګی) خوه نه کرن و لهیښیا گوتنا وی مان.

ئومو گو: پهک من چه کریه؟ هون ههرسی ژی ژمن غهیدینه، هممه بیاده فه گه ریا و گو: بسوزا خودئ، نه زقی ژ وږه ناهیلیم.

ولو گوت و بپاشفه دهرکته چو. هی ژنوقه ههرسی رابون و پیکه نین و گوتن، لاوږ ئومو، هم دبهختی ته و خودئ دهنه، مه - نه - غهیده، مه حه نهک ل ته کرن.

لی ئومو لوان ههر فه نهدا - گو ه نهدا - و بهری خوه دا ئودئ و چو.

ناغا پالا خوه دایه بالیفکی لسهری دیوانی پالدایه.

ئومو: که مانجا خوه دانی و بسهرده پورئی - بهشی.

میرزا ناغا: ها ئومو لاوږ چما دیونئی؟ (*)

ئومو: ناغا همز بنانی قی مالی مه زن بومه کیمانی پهک هاتیبه سهر مالا ته همز پی گه لهک تیشم.

ناغا: ته خیره؟ کا بیژه چه بویه؟

ئومو: ناغا همز گوزی، ته شانديو پهی من کو ژتیره قاسکی (***) لکه مانجی خم، خوه دا نالیی مالی، بهلکی یاریهک نان دهولت سهری ته بخوم و لیهک توتنی خوه - بو خوه بینم. ههر سی ژنید ناغا لیهر تفکی - سفکی - رونیشتی بون، نا مه زن گه رهک پی لیه، پشتا خو دابو ستونئ ژبه ر کو دخوهړه نه ددی پشتاخو بخورینی بستونئ دخوراند.

نا ناغی باقی وی بقولیر بخوه لیا تفهنگی پاقر دکر.

(*) پوزنین - غه مگین - عاجز.

(**) قاسکی - دهمه کی.

نا بچوک چلما - کله میس - پوزی خوه بداوا خوه دا پاقر دکر.

ناغا نه زه نی همه دلی ژوا لههف کهت و چاقی مه بار نه بو ههرم هندرو، بسهری باقی ته کم کو ژنی ته هف بن مال ویرانییه! میرزه ناغا: ما همز چه بکم؟ توسا بهندی من، هه که ژته تی کچه که باقا، ژ ناغایین خوهړه بینه.

ئومو: نه زه نی م (mi) ژ تهره پهک دیه، لی بسهری باقی ته کم کو، تو بیینی چاره نینه تی ههری ژنی خوه بهردی.

ناغا: کوړو ئومو هفا ولوکیبه؟

ئومو: ناغا یا کو من ژتیره دیبه، تیلی عه یشانا کچا عه بدولحه ی بهگی مرداسیبه.

میرزه ناغا بله ز باکره ئولۆ کلکا - که لکا - و گو: ئولۆ لاوږ سواریه ههره بنی کونئ عه بدولحه ی بهگی مرداسی بنیره هلا کابرا کچا وی لگورا گوتنا ئومو ه؟

ئومو: ناغا، هه که ولو دهرنه کهت، بسهری من، هه که ته دهقی نه زئی ره په سنی - مه دحی - وی بدم.

ناغا: نه نی هه یفا سی شه قیبه.

چاډ ژ غه زالا دزیبه

پوز بلنده چلاکیبه،

لیقه سوزن دران سپیبه

ژ پیتشفه زرافو بزنیبه

ژ پاشفه قه لهو مپشینیبه (*)

هو لاتیقی وی جانیبه

هو خاتونا قی خانیه قی کونیه

ناغا هه که ته نه دیبه

لی مه ژتیره هو دیتیبه

ئولۆب چولستانا کهت و بهری خودا وهلاتی مهرداسا. نه شهف و نه رورژا بری ره چو. رۆژه کی بسهریقه دکوتا دهرکته و گوت: هف کونئ کینه گه لو؟!

دبه رسفا ویده په کی ژیره گو: هف کونئ عه بدولحه ی بهگی مرداسیبه. خوبایه تی - تو نه یی - ژفا درایه؟

ئولۆ: هری بخودئ مرؤقو، همز نه ژفا درامه، ولو گوت او خو لثالیی ئودئ گرتو چو، لی که ل بنی کونی لثالیی ئودئ نه دی، خوه بهردا نالیی مایی، کولافکی (***) راختی بو، خوه بهردا سهر و رونیشت گاڤا تیلی عه یشانی چاره فا - دهستمالا - خوه هلدا و دی مروقهک لیهر جینی رونشیتیبه دهنگی خوه لی کر و گوت: لاوږ چه که سی؟ ژ کوفه تی؟ کارئ ته چیه!؟

(*) مپشینی = مه هی

(**) کولاف - تهحتی - تاتی - لباد -

ئۆلۈ: ئەزەبەنى ئەز دىۋى - رېڭىگە - مە برچىمە . بەرى خوارنى كەس ژمىقانا ناپرسى .

خاتونى داخو- خويادا- و پشت چىنى - تانى- وەكە بازگانى سالى بگومىن و خومىن برى كەت . پر نەچۆ - چو پىشە نەچۆ - جفنى بەك - فرخە سىپىنەك - داگرتى - تى - لىبەر مېشانى خوەدانى و لىهەمبەر رونشت .

ئۆلۈ (ى) دەستى خوە درىژكره خوارنى، و چاقىن خوە بەردانە خاتونى، ژدىدار و رەوش و ڤندىا تىلى عەيشانى پارى دقورگى ما .

گاڤا كو برى كەت دقنى وى ھەو - ژنو - دگەريا ، بدەستا پاتە ژپىرە ئاقىت و برى كەت . لڤەگەرى دەما لىبەر مېزرا ئاغا پەيابو .

لىن وە بدە شقان و گاڤانى گوندىيە .

خاتونا بچوك: ئۆلۈ تى چەكى ، ئولوتى چەكى

ڤايە توژى دەنگى مەدىكى

ھەكە ئاغا ڤى بكى ، بسەرى مەبكى

ئەمى سەرى تىلى عەيشى تىخن تڤكى

خاتونا ئاقىن گو: ئۆلۈ دىسا مە دىسە

ئىڤارە كەڤوك چۆ لىسە

ھەكە ژ ئاغاىن خوەرە بىژى ئەڤ چەپىسە

ئەمى ھەر سى بدنەتە دوازە كىسە

ئۆلۈ كەنيا و گو: داکا - دىكا - پەرى مە بدن مە و ئەز و شىرى(*)

خوە ، ھەر سى خاتونا پەرە دانى و ڤەگەريا نە كۆنى خوە .

ئۆلۈ بەرى خوەدا كۆنى مەزن و دى كو ئومو لكەمانجى دى و ژ ئاغاىرە دسترىن ھەمە دبەر ئاغى دە رونسشت و دەنگى خوە نەكر و پوژنى - غەمگىن - .

ئاغا: ھا لاوۆ بىژە . خويابە نە وەكە ئۆمۆ دگۆت

خاتونا بچوك گوته خاتونا مەزن: كا ئەم خوە بەردن پىشبا ئۆلۈ بەلكى ، ھەمە ئەم ژنوقە چارەكى بكن ھەر سى خاتونىن دلشكەستى ، خوە بەردانە دقنى رى ، و دەستى خوە ئاقىنى زنگوا ئۆلۈ و ژپىرە گوتن: ئۆلۈ لاوۆ ئەم دىبەختى مىرى چىدە . تە نانى بەر دەستى مە خوارىيە ، شىرى خوە پىس مەكە ، ولگورا شىرى خو بىژە: كابر تىلى عەيشانى ژ مە چىترە!؟

ئۆلۈك پا ئەز ژكو زانم ، ھون ژى وەكە وى و ئەو ژى وەكە وە ، مە چەژىيە!؟

خاتونا ئاقى دەنگى خوە لى بلندكر و گوت: لاوۆ ھون بى باقن ، يەكە راست ژكەسى رە نابىژن .

ئۆلۈ: ھەكە ئەز بى باقم ، بى باقى يا خوە بكم: و دەست پىكر و گوت:

گەلى خاتونا دلنى مە بجىيە

(*) شىر - حەلال - يان نەحەلال .

ئەز بوى كم كو لبانى وىيە

كو مىرزە ئاغا وى بىنى مالاخوہ

ژخوہ تشتەكىيە وەناكى

ئۆلۈ: ئاغا ئەزەبەنى ئەڤ كچك خودى پارىزى ، كچا مېرايە ، لى نەيا كو بکەڤى ئاڤ مالا جامىرەكى وەكە (وہكو) تە . خوە نەژن ژتەرە پەيدا نابن!؟

ئاغا: كا بىژە چاوايە؟ چما ب كىرى من نايى؟! ئۆلۈ: ئاغا تىلى عەيشى بە كەسەر قاقور و بىراق درىژە ، پۆر گوتو سەر برشك و پلەرەشە . ئەنجەغ ب كىرى يەكە وەكە من بى! مىرزە ئاغا: دەنگى خو ھلدا و گو: ئۆمۆ لاوۆ ئەڤە ئاكو (ياكو) تە ژ ئاغاىرە دىيە . ماتە كەى ژمن پىستىر نەدى؟! ئۆمۆ: ھەكە ئاغا دەستورا من بدى ئەز گوتنەكى بىژم ، پاش ڤايە (ئەڤەيە) سەرى من ل بەرتەيە .

مىرزە ئاغا: بىژە كورنى من بىژە دەستورا تەيە . بەختى من ژ تەرە . ئۆمۆ: ئاغاتىيى ژ خوەبەكە (ژبەر خوبەكە) . كنجى كەمان ژنا ل خوەكە (ل بەر خوەكە) . تەنبورىكە پاقىژە مىلى خوە ، ئەمى بەرى خوە بدن كونى عەبدولخەى بەگى مرداسى (Mirdasi) تو ب چاقىن خو بىيە . ھەكە گوتنا من راستە قركا دىا ئۆلۈ كەلەكا بسىپىرە من ئو ھەكە درەو دەرکەت ، ژخوہ سەرى م ل بەر تەيە . مىرزە ئاغا گو: ئەڤ گوتناتە يا جوائىرايە . ئاغى كونجى خو گوهورتن و تەمبوبر ئاقىتە مىلى خوە . ب ئۆڤە بەرى خوە دانە ئوغرى ب شەڤ و ب پۆژان (ب شەڤ و پۆژ) ب رىدا چۆن پۆژا دەھا (دەھى) ل بن كۆنى عەبدولخەى بەگى پەيابون .

ئۆمۆ كەماجا (كەمانجا) خوە دەرخت و ب ئاڤ ئىلى كەت و گوت: خەلكى تىلى ل وان گەھانە ھەڤ(*) . قەرەواشا - ئاڤدەستكا - دىا تىلى عەيشانى ب سەر خاتونا خوەدا ڤەگەريا و گوت:

خاتون دلنى من - م دەھانە . دو دەنگىيىژ ھاتنە ئاڤ تىلى تە مېورا وان ژدارى خەيزەرانە .

خاتون: كچك تو وانا (وان) ناسدىكى ژكونە؟

وہى ل م پۆر كورنى بەكى ژى (ژوان) دەنگىيىژى مالا باقى منە .

خاتون رابو خوە ل باركر

كەمبەر(*) ل بەژنا خوە دوتاك

بەرى خوەدا وان دەنگى خوە ل واكر

دەما چاقى مىرزە ئاغا ب خاتونى كەت ، چۆكا خو ب (ل) چۆكا ئۆمۆ دادا و گوت: مانە ئەڤە لاوۆ؟

ئۆمۆ: نانا (نەنە) نە ئەڤە (ئەڤەنەنە) ئەڤ دىا وىيە .

ئاغا: ھەمە برە (بلا) ئەڤەبى؟

وى (دى) دەنگىيى بى (بىت) ، كا چما و لوترە؟ قەرەواش رو چۆ ھەر دو ئانىنە بنى كۆن (كوبنى) و كولاف ژ واپە راخستان و بالىف دانە بەر پشتا وان .

(*) ل وان گەھانە ھەڤ = گەھشتنە وان .

(**) كەمبەر = كەمەر .

تیلی عه‌یشانی گازی کره وان و گوت: گه‌لی ده‌نگبیتزا هلا کا جارکتی شانی (نیشا) بدن، تشسته‌کی ژمه‌ره بیژن، خوده‌ی کریمی ئەزی و ه ب دلێ وه راست بکم.

میرزه ناغا گو: ئۆمۆ نابی، ئۆمۆ نابی.

چ زانینا ته هه‌یه ل فر دهرنه‌خی

ئهم هه‌ر نه مالی توژ له‌پین من خلاس نابی

ئۆمۆ: ده‌ست ب که‌مانجا خو کر و گوت:

خاتونێ به‌ژنا ته بلند، ئهم هاتنه لێ بنیپن

ئو (ئه‌ف) حه‌قت سالی مه‌یه، ئهم کۆن ب کۆن ل واری باقی ته دگه‌رن، کافرێ مه‌ بلاته پیر والی ل مه کره، ئهمی راین هه‌رن. تیلی عه‌یشانی گو:

گه‌لی ده‌نگبیتزا ته‌مه‌سورا وه زرافه ژ داری زهره، سه‌دسال هون لێخن (لێدن) ئهم تیر نابین ژ گوتن و خه‌به‌را ئۆلۆ: ناغا ئەزه‌نی، ئەف کچک خودی پاریزی کچا جوامیترایه، لێ نه‌یا کو بکه‌فی ناڤ مالا جوامیتره‌کی

ئۆمۆ: نا کورۆ کچک ژقی گه‌له‌ک خوشکتره.

ناغا: کورۆ ئۆمۆ من ئەف دقێ ماته چ ژتییه!

مرداس خاتون(*) ل هه‌مه‌هر وان رونشت و رانه‌بو. لێ ئیشتا نیقرو ده‌نگ ل وان کر و کۆت:

گه‌لی ده‌نگبیتزا دلێ م که‌نه

هه‌سه‌په‌که‌ ناقدار و چار کیس په‌ری م هه‌نه

عه‌بدو له‌ی به‌گی نه ل ماله ژ خوده‌ه بێ ئەف دیاریا وه‌نه

ئۆمۆ: خاتون نابێ خاتون نابێ

هه‌چی ئەف هه‌قالی منه ب یاریا رازی نابێ

خاتونێ ب دله‌کی شکه‌ستی به‌ری خوده‌دا کچا خوده و گوت: کچا م دو ده‌نگبیتزا هاتنه ناڤ ئیلا مه.

مرۆڤ ژده‌نگی وان تیر نابێ. من چارکیس په‌ره و هه‌سه‌په‌ک دان و اه‌یتی رازی نابین. ئەز دترسم باقی ته

تی بخن کوده‌کا که‌مانجی و ل ئودی کورێ باقا ب نه‌قه‌نجی په‌سنی باقی ته بدن. پاشی ئی (بی) وه‌که

میرزه ناغایین رندکی دوزمنی باقی ته‌نه. وئ که‌نیا خو پین بکن (دی پین بکه‌نن). تیلی عه‌یشانی گو:

یادی (دایی) مه‌ترسه‌ خیره، چکا باکه هه‌سه‌پی باقی من و ده‌ه کیسی په‌ره راین بێن ژ خوده‌ه. ئۆمۆ گو:

خاتونێ نابێ ب سه‌ری باقی ته‌کم نابێ

هه‌قالی منی به‌د فره‌یه، گو سینگ و به‌ری ته‌بن ب مالی دنیا پین رازی نابێ.

تیلی عه‌یشانی گو: گه‌لی ده‌نگبیتزا ل فی ده‌می ل فی ده‌ورانی جزایی وه که‌را مه‌ (***)، یاقوت و که‌مه

ناڤ کارانی.

(*) ناڤی ژنی ل دوی ناڤی بنه‌مالی دانیه‌ه.

(**) که‌رامه - ماکه‌رامه.

ئۆمۆ، دبه‌ر خوده ده‌گو: پوک! فی چ ب سه‌ری مه‌کر؟ میرزه ناغا گو: لاوۆ غه‌م ناکی بره‌ چیری مه‌بکی دبه‌ره‌نگاری مه‌ بیی. تیلی عه‌یشانی ل خوده‌ه گه‌ریا (زقیری) و گو: من چ ب سه‌ری خوکر (ئینا)؟ نا باشی ئه‌وه کو ب روسی و ان ژ کۆنی باقی خوده‌راست بکم ژ له‌ورا هیدی ل وان کر و گوت:

گه‌لی ده‌نگبیتزا دلێ من برکه

من سوندخواریه‌ه ئەز میترا ناکم

پشتی چاڤی میرزه ناغایین رندکا

میرزه ناغا نوکوچانده‌ه (***) ئۆمۆ و گوت: پوک ئەف همه‌ نه‌دیته‌ی دل که‌تیبه‌ من باقو!

ئۆمۆ گو: ده‌ هس (دی هه‌سه‌به)

تیلی عه‌یشانی: خو نه‌تنی میرزه ناغایه‌...؟

لێ میرزه ناغا ب ده‌نگه‌کی بلند به‌ری خوده‌ دا خاتونێ و گوت:

لێ لێ خاتونێ ده‌مه‌ سه‌د جاری ب من ده‌مه

چاڤی خوده‌ه که‌ه، ئەز نه‌ ده‌نگبیتزا ته‌ و باقی ته‌مه

میرزه ناغا خوده‌دی بێ -خوه‌ دیته‌ی - سی هزار مالی رندکا ئەز ب خومه‌ ب سه‌ری باقی خوده‌ و ته‌کم

ئەز کریاری به‌ژنا ته‌مه

خاتونێ ژقديا (***) دونیا پین زو زو په‌رده به‌ردا،

لێ میرزه ناغا، ب زۆر په‌رده هه‌لدا (بلندکر) و که‌ته به‌رده میرزه ناغا چ کریه؟

ده‌قی خوده‌ خه‌ستیبه‌ گه‌رده‌نی، ده‌ستی خوده‌ ل سه‌ر مه‌مکی گوردانییه

په‌به‌نی ئۆمۆ ته‌نی ل وئ ناڤی ماسیتیبه

قه‌ره‌واش هات و دبه‌ر قه‌ به‌ورتیه‌ه (***) (به‌هتیه‌ه)

ئۆمۆ ده‌ستی خوده‌ ئاقیتته‌ توقا وئ و گوفاشتیه‌ه

راموسانه‌ک ژ هه‌ر چاڤی (چاڤیت) وئ گرتیه

هین ژ نوقه‌ خاتر ژ میرزه ناغا خوده‌ستیبه.

لاوۆ هه‌ره‌ ئیسی ته‌ ل فر چیه‌؟

وه‌که‌ تیری یا ژمه‌ نیچیرا خوده‌ گرتیه‌ه

میردیس خاتون، ژ ئالیی مالی هات، دی کو به‌ر ته‌ لاشک (هه‌لبه‌ تراشه‌ک - زه‌به‌ له‌حه‌ک) ده‌م کچا

وئ ده‌ رونه‌ستیبه‌ه.

گو: که‌چن پورکورێ ئەف کییه‌؟

زوی به‌ردی هین کو باقی ته‌ نه‌هاتیه‌ه.

(*) نوقوچانده‌ن = چاڤ نکاندن.

(**) قدی = شه‌رم. ژقديا = ژشه‌رمادا.

(***) به‌ورتن = به‌هتیه‌ه.

دئ بکی کو بچکی مہزن بنی گوہی و بیہ (پرتا وی یا مہزن ہندی گوہی و بیہ).
 تیلی عیشانی گو: یادئ ئەف نہ ترکہ نہ رومیہ
 ئەف نەشقان و گافانہ، نەدەنگیژ و قەرەچیہ
 ئەف مہرزہ ناغا خوەدئ سئ ہزار مالی رندکا دجہ مہ دا رونیشتییہ.
 ئەزئ باف و برا و پسام و ئیلی تەفدہ بکم گوریہ سەزئ و بیہ.
 ہی و لو... دی عەبدولحەئ بەگئ ب سەد سوارئ فە نیزیکی کۆنا بوہ.
 میردیس خاتون پیخواس و پشت فەگری پشیا وی فە بەزیا (بەزی) و سەزئ ہەسپئ وی گرتییہ.
 عەبدولحەئ بەگی گو: میردیس خاتونئ بیژہ حەولا تە چییہ؟
 میردیس خاتونئ گو: دہنگیژەک ل بنئ گونئ تە رونیشتییہ.
 م رەبەنا خوەدئ پینج کیس پەرہ و ہەسپئ تە دانہ و بیہ
 لئ ب سەزئ بافئ تەکم ژدەستئ م نەگرتییہ
 وئ ہی ل دنیاہئ کەسئ ولو پەیاہ م نەدیتییہ.
 لولو عەبدولحەئ بەگئ وئ چلوبی وئ چاوابی؟
 ب سەزئ بافئ خوە و تەکم کو ئەف ولو ژینئ کۆنئ مہ رابی
 وی ناف و دہنگئ تە ل دیوانئ کورئ باقا تم بلاہئ
 عەبدولحەئ بەگئ گو: خاتونئ ل فئ دەمی ل فئ دەورانئ
 ئەز نەکەزئ تەمە، کو من بەردی ناف گارائئ
 ہەکە ئەزم ئەف میرزہ ناغایہ کەتیہ چیتا)*) تیلی عیشانی.
 مردیس خاتونئ گوت: بەگئ منو، بەژنا مہ زرافہ وەکە شقی.
 ئەف چەند سالی تەہ ب نەقەنجی تول دہما کچا م دپەیفئ.
 ئەزئ ہەر م، ہەکە ئەوہ ژخوہ راستہ
 لئ ہەکە نہ ئەوبی تو کورئ م بی من تو نەفئ
 میردیس خاتون چۆ ئو دجیدہ (دجەدا) فەگەرپا و گوت:
 بەگئ منو، ئەزئ بالاخوہ ددەمئ چیاہئ میردیس ب دار و رەزن
 نہا ویرا کۆنئ تە دنیرم کۆن و ئیل و ہەسپ و بز
 ب سەزئ بافئ تەکم ئەوہ، دہ ئیریشہ ل سەر کۆنئ مہزن.
 تیلی عیشانی گو: ناغا شەرہ ناغا شەرہ
 ہا فایہ شور و مەرتالی بافئ م ژ تەرہ
 ہەکە برا تو میرزہ ناغایئ رندکیہ رابہ ہەرہ.
 ہەکە بافئ من ب سوارئ خوە زۆرا تە بیئ

(*) چیت = ئەفئ.

نہ ئەفرم ژناقئ تەرہ...
 میرزہ ناغا گو: خاتونئ دہمہ سەد جار دہمہ
 ئەزل بەختئ بافئ تەمہ مەخوہ کول و غەمہ
 رۆژا دەست ہەلینانئ، ئەز کلئ ہەردو چاقئ تەمہ
 ل خوشیستی رما قویتنئ قرہپیتا سئ جار ل ناقئ خوەمہ.
 ناغایم دہ لئدہ دہلئدہ
 میرزہ ناغا خوە ب شور و مەرتالا گرتیدہ (گرتیدا)
 ئیریش برہ ناف کوما بافئ تیلی عیشانی دہ.
 فان جوان مئرا تە نەکرن
 کولمصرئ ددەستئ ہەفدہ پەرچەکرن
 قولئ رمان دہفقدی وەرکرن)*)
 قرہ پینہ دپاخلا ہەفدہ فالاکرن
 ہەفدی دخونئدہ کومیت کرن
 میرزہ ناغا و عەبدولحەئ بەگی وەکە کورن
 ل ہاوار و ل قیرینئ
 تیلی عیشانی دہسما ب دەستئ خوە گرتییہ دلپینئ
 میرزہ ناغا گو: خاتونئ تو درپئ من و بافئ خو بیئئ
 دۆرا کۆنئ بافئ عیشانی ب دار و سوسہ
 عەبدولحەئ بەگی گو: ل دۆرا کۆن دبن قلاوزا فان جاسوسا
 میرزہ ناغا نارەفی گہ ناسکی پەر ناموسہ
 دۆرا کۆنئ بافئ تیلی عیشانی ب پیہ (پیہ)
 میرزہ ناغا تیلی عیشانی ب شەف ل پشت خوە کرچیہ (سوارکریہ)
 ژناف ئیل و کوچئ عەبدولحەئ بەگی رەقیہ (رەقیہ)
 سئ جار دیار پئ خوە خست و ل سەر کانئہ کئ داکەتیہ.
 کەنہن و کەیف و حەنەک و گوتن و لافر دیا (یہ).
 تیلی عیشانی گو: تول پەئ م ہاتیہ،
 وی گو: نا تول پەئ م ہاتیہ
 میرزہ ناغا گو: رابہ ہەرہ مالا بافئ خوە ہەر وەکو م تو تانیہ.
 تیلی عیشانی گو: ئەفہ چ خەبەرہ چ گوتنہ؟
 ما قہئ کەس ل دونیاہئ وە تەنہ

(*) دەستکئت رمان دئیک و دو وەرکرن.

ب سهرئ باقئ خوه کم ژ فروهاده (*), ژته ره نابم ژنه
 ميرزه ناغا سواربو و برئ كهت و مهشيا
 تئيلي عهيشانئ ژى بهرمالا باقئ خوه فهگه پيا
 هنهكى چۆلئ زول خوه فهگه پيا و كريا
 گو: نه زئ چاوا ب سهر باقئ خوه ده هه رم ب روكتئ نه سپييه؟
 تئيلي عهيشانئ گو: ل من خو بينئ، ل م رويپه شئ، ل م سه به بين،
 دل گه تن من و ميرزه ناغا بويه ژانا كه زه بين
 ده نهف بايه چيه زه هرا مارا ره تئيده بين
 هه مه نهو ميره، ده بره (بلا) گوته كه وي ژيره بين
 ميرزه ناغا ژى چهنه گاگا چۆ، هئ ل خوه فهگه پيا
 و دبن سمبئلافه هئيدئ هئيدئ ب خوه كه نيا
 گو: ده باقؤ نهو پيره كه دارئ شكه ستييه
 گو: نه من بهختئ ئئ كچكئ رهش كريبه
 ههردو ل سهرئ دير، ل ههف راست هاتن. گاگا چاقئ تئيلي عهيشانئ ب ميرزه ناغاي كهت، سهرئ
 كره (دانا) بهرخو و دجئ ده (دجهدا) راوهستا، هئ ژ نوغه ميرزه ناغا پها بو و دا به همبئزا خو گوت:
 تئيلي عهيشانئ مال خرابئ دلئ من ل بانه
 سؤزا خودئ ل جانئ م كه تئى ل سهرئ مهرا قوچه قرچان
 نه ز ته نادم ب حورئ له عهردا و مه لانه تئيت ل نه زمانا (نه سمانا)
 سئ ژئئ من هه نه ژبونا چاقئ رهش بهلهك من بهردانه
 هئ ژنوقه كه تن هه نهك و لاقرديا. ميرزه ناغا سهرئ خوه دانئ سهرچؤكا عهيشانئ و كه تن خهوا
 شرين.
 ب ساريا سبه هئيره عهبدولحهئ بهگئ قير دا عهسكه رئ خوه ئو ئيرش برنه سهر كوئئئ مه زن، پؤسيده و
 بي زارن كو جهئ خاتونئ قالا يه.

(* ژفر و هاده - ژنهو پئشه = ژنهفر و پئشه.

خوه دئ بي رمئ سئ موئك و ده ماچه نه
 ئو ب شورئ كه رمانينه
 ب كورك و عه بايئ هه ساوينه
 ئو تهف جاميئن ژخوه په قدينه
 ب هيشينه رؤژا لوا دقه ومئ ههر سوارئ ب سه دينه
 ميريم دهه يده
 ههوار دهركهت ئو ناژوتن ب چۆلئ ده.
 فئ ههوارئ تئيلي عهيشانئ دئ ل ميرزه ناغا كر و گوت:
 محانئ خؤش محانئ
 عهسكه رئ باقئ م غه لبه به تو هلانئ
 ميرزه ناغايئ گو: خاتونئ رابه له زكه بله زينه
 مه ترسه و خه ما مه خه قينه
 رؤژا كو بقه ومئ نه زخوه بهيشيمه
 تئيرا رما م دناف عهسكه رئ باقئ ته نينه
 نه زئ ميتر بكوژم و تو شور و مه تالا بجه قينه
 ميريم ده وئ ده وئ
 عهبدولحهئ بهگئ قيردا (قيركره) سوارا و غار بهروئ
 هه قدي گرتن ل چۆلو كه ربه لاي
 ميرزه ناغا كه ته ناث وان قيرداي
 سهرئ وان خسته به لاي
 ئيلا رندكا دوره، ههوار نهگه هاي
 ميريم دهه هانه دهه هانه
 بؤ شه ر و ليدان و فه رمانه
 بؤ خوشينا دارئ رمانه
 تئيرا خوه بهردا سهر لاشئ له شئ ئنسانه
 بؤ قيرپئن و كوشتن و ليدانه
 دلئ م ده دييه
 ئومؤ ل عهشيرا رندكا دگه پيا
 رابن كومئ دؤرا ميرزه ناغا گرتييه
 غاركي بهردن سهر كانئيا
 به قچه كا ساغه كا مرييه.

ههوارا رندکا هاته سهر کانیه
دی کو سهرسهری میرزه ناغا خواهش تین داری پما
ئوشنگین (چنگین) ل کول مصرییه
میریتم ده هاده،
هاوارا رندکا که ته پشت کوما واده
وی تیریزا ل باشقه ل وادا
میریتم م دهانه،
بو قیر قیری (قیرا) کوری بافانه
کی بهرخه کی بهرانه؟
هن دبی شهرئ روسته می زاله
هن دبی شهرئ همزه پهله وانه
هن دبی بهرخن کوفینه
ل سیپانی خه لاتی ل ههف دانه
کهل کسه سی نابی خوددی و خوددانه
ئی بیسا ژ خواه کاری و بازدانه
میر خاسا خوددا پیشی و، گورزی سمبیلی خواه بادا گو:
باز مه دن لاوژ هم فانه
میرزه ناغا پکه پاک کر
رم ددهستی خواه ده ل باکر
میر کوشتن و عهسکه رههف به لاکر (به لاف کر)
ئوتیلی عهیشان ل پشت خواه سوارکر
ئوب داری زوری ژنات و اخو خلاسکر
ثانی و دین کومن خوه را دانی و ل خواه مارکر
ئوباکره (بانکره) دهنگبیتزا ب دهف و زورنه گوغه ندا ل دارکر.
کونی میرزه ناغا ل کاشه
خفتانی ل ناغی قوماشه
بو کورپه کوریا (*) دا هولی و قیر قیری شاباشا ناغا ته کر.
نیقی شهقی سیبلی و بری خات و خلحه کر
سی شهف و سی رژی ئومو قه دیان تشتهک ژ ناغی خواه فیم نه کر
ئومو باکره پیره قوتا گو: کچی ده وای همی بارکن.

(*) کورپه کورپ = دنگه دنگا دههولین.

ئهف عه شیره ب کیر من نایی
به رگیلی (*) ئومو ههیه ب چ کاریه؟
چاقی وی کورت ناغا رهش پیده هاتیه.
ههردو لنگی داوه (پشت فه) شکه سستییه
گوهن زاروکا ژیکرییه
ستون کول پشتا وی که تیبیه
ژنا خواه لی سوار کریه
راهشته و نارژ تیبیه
ناغی بهیست کو ئومو مالا خواه ژ گوند بارکریه
ناغی گوته ئومو: لاوژ چما غهیدییه؟
ئومو گو: ناغا قهولئ من و ته قه دیا
کانی سوزا من و ته ل کویه
ناغا هی ژنوفه که نیا و ژنا ئولۆ که له کا ل ئومو مارکریه.

بری سهری جقاتی ژمه ره خوش بی، چیرۆکا میرزه ناغا و تیلی عهیشانی ل فر قه دیا
ژ زاردهقی ابراهیم جمعه

شیخ موسا علی ناغا

ژ دهفته ریت جه گهرخوینی

هاته فه گوهازتن

(۱۹۶۴/۲/۲۰)

شیخ موسا کوری علی ههفت برابون (**). خواه که (خوشکهک) وان هه بو. ناغی وی شه مسی خان بو.
پسمامی وان شه مدین ناغا بو، شه مدین چهنه رۆژان خوشکا وی ژئی خاست. ئه گهر ب نا شیخ موسا بونا
(هه که بگوتنا شیخ موسا کر یا) وی خوشکا خو بدانا (داده ته) مروقی خواه، لی برابین وی قه بویل نه کرن.
ژ نه چاری ههر ههفت برا ژنات ئیلی بارکن، خواه ل قونتارا چیبایی شنگالی گرتن و هاتن جه م کوری
پیکان ناغایی ئیزدی. ناگه هداریهک ژ کوری پیکان ناغا هات و گوتن: ماله که غه ریب (رئینینگ)
دبیژنی شیخ موسا علی خواه لئا و دهنگی ته کریه و ل گهلی «کوشانی» دا نییه.
بتنی چهنه رۆژان کوری پیکان ناغا ب چهنه سوارا فه چونه مالا شیخ موسا و ل بنی کونی وی

(*) به رگیل = بارگیر.

(**) مرتضی، علی، ابابکر، که لهش، عه فدا ل.

په یابون. شیخ ل گورا (ل دوی) جومهدریا (مهردینییا) خوه ژیره نانکی ب رومهت چیکر. ل بن کوئی چاقی ناغی کورئ پیکان ناغا ب کچکی که تن و نه ب دلکئی لی ب هزار دلی (دلان) دل که تی و ژ سوارین خوه گوت: ئەف که چک بمری مبینی وی ژجانی م رهبی. لی سوارا لی فهگه راند و گوتن: ناغا! ئەف تشت ب زوری نابی، گهره (گهره که) تو ری وان فهخوبینی (تاما دهقی وان بزانی) مالاخوه و چند جارا پیلکی (قاسدی) وه ژههقره هه رن و بین و پاشی نه گهر نهدا، ئەم کارین ب زوری ژئ بستین. پشتی چند رۆژان کورئ پیکان ناغا میتفانداریهک مهزن چیکر هه ههفت برای شهمسی خانئ ثانینه سهر نانی خوه. پشتی خوارنی گوتئ: شیخ موسا ناغا، ئەز دخوازم گهر هون خوشکاخوه بدن من. شیخ موسا گو: ناغا! ئیرۆ ئەم غه ربین (ریقنگین) م (mi) خوه ناغ و دهنگی ته گرتییه. ئەم موسلمان و تو ئیزدییی. ئەم نکارن خوشکا خوه بدن ته. ئەگهر تو ب زوری دخوازی ئەم ژ جهم ته بارکین. کورئ پیکان ناغا گو: ئەگهر هون ب خوشی نهدن ئەزی ب دارئ زوری ژ وه بستینم. شیخ موسا گو: ناغا موهله تی بده من، ئەزی هه رم مالی پاشی پیلکه کی خوه بشینه جهم من، یان ئەزی بیتم نا (نه) یان ئەزی بیتم نا (نه).

کورئ پیکان ناغا گو: هه تا ل کوئی منی، بهخنی من ژ تهره، لی کو چویی مالاخوه کارئ خوبکه. ل سهر قئ سوزی شیخ موسا و برا هاتن کوئی خوه. کورئ پیکان ناغا هزار و ههفت سه د سوار عهسکه ر و قه و شه نی خوه دانه ههف و ب دهف و زورنا بهرئ خوه دانه کوئی شیخ موسا علی ناغا.

شیخ موسا ب گازن و لوما ب قرکا برابین خوه گرت و گوت: لاوؤ (لاوین) م ژ وهره گوت، کو ئەم خوشکا خوه بدین پسمامئ خوه، وه ب تا من (ناخفتنا من) نه کر. کو مامئ وه ههفت ژن و ههفت کون ددانه وه، لی وه وه نه کر. ده (دئ) وهرن خو ژقی زالی خلاس کن؟! ئەم خوه ها خوه نهدن دهقی شهرئ کورئ پیکان ناغا بکن. ئەم بدن؛ خه لکی مه بنجا بشه وتینی وی (دئ) بیژن: چاوا کورئ علی ناغا خوه ها خوه دانه به کی ئیزدی.

ههر شهش برا گوتن: خویایه، تو ژ ئیزیدی دترسی. ل مالا خوه و سهرئ مه و کورئ پیکان ناغا ل زکی ههف ده.

شیخ موسا سوندخور و گوت: ب سوزا خودئ هه تا هون تهف نه هینه کوشتن ئەز دهستی خوه باقیترم دارئ رمئ و شه رئ ئیزدییا ناکم.

شیخ موسا قه لوینا خوه داگرت و ل سهرئ گری کوشانی پالدا و هلمهک کشاند (فرهک ل قه لوینی دا) و بهک بهردا و ته ماشه شی شهرئ خو شمیرا دکر. لی هه شهش برا ب سوارئ ل دؤرا کوئی مه زن دچون و دهاتن و سهرئ وان که ته چاخئ گران. شهمسی خانئ ناف دبرین خوه ددا و دگوت:

لولو شیخ موسو برا لولو، چما تو دهیناکی،

لولو کارئ کورئ پیکان ناغا ل گه لیب کاشانی لو... بلاناکئ

ده وهرنئ وهرنئ لولو برانؤ لب ههقره وهرنئ

شیخ موسا دگو: من سوند خواریبه ب خودیبه

من قورتان دانیبه سهرچوکتیبه
 ئەزی بلا ده لینم ل سهر پلئیه
 دکم ناکم، شوتو دهرناکم ژ قئ سوندیبه،
 بره چه لهنگ ئەبدال وا ئەبابه کر
 خوه پاقیژن سهر هه سپیبه
 که له شی ئەبدال گو: شهمسی خانئ توله ز که و بله زینه
 تو ژ برای خوه شین بؤزی ژ تهلئ بده رینه
 زین و بهرئ رومانی ل سهر بشدینه
 تی دریه چه لهنگ ئەبدالئ برای خوه ببینه.
 چه لهنگ ئەبدال خوه ل ناف سوارئ پیکان ناغا تو دخینه
 سیه و پینج سوار دکوژه و هه رسیا ژخوهره تینه
 ل هشیبا کوئی مه زن چه لهنگ ئەبدال کوشتن و هه سپی ژئ دستین
 شهمسی خانئ دگو:

شیخ موسا برا، گه لیب کاشانی لو، لو... ب کلیشه

عهسکه رئ کورئ پیکان ناغا لی دمه شه

ولله چه لهنگ ئەبدال کوشته هون مانه شه شه.

شیخ موسا برا، ب ههقره هه رن

لولو! شیخ موسا برا تهننگا دگرن و گوللا ددهقره

به لکی هون ناموسه کی بکن ژ خوه ها خوه را.

شیخ موسا دگو:

لی لی شهمسی خانئ خوه هی دبیژن سهر قورتانی ئەلف بیبه

ئەز دکم ناکم پوتای دهرناخم ژوئ سوندیبه

بره هه ر دو برای ته خوه ژسهر هه سپی پاقیژئ ئەردیبه

شهمسی خانئ دگو:

ئەز ب قوربانم سهر و سهرئ که کی منئ ئەبابه کر

ئەزی بگوزیا سهرئ وی بم شرینه وه که شه کر

رؤژا کوشتن ته دایه وه که شیخ موسی ب سهرئ خوه کر

ئەبابه کر بان دکر خوه هی شهمسی خانئ: تو خوه دئ دمه ببینی (مه دبینی)

تی رابی رهش بؤزی ژکه کی خو بده رینی

تی ئیرۆ عه جیبین گران ب چاقئ سهرئ خوه ببینی.

ئەبابه کر خوه ل ناف هزار و ههفت سه د سوارئ پیکان ناغا دوه رینی

ههفتی و پینج یه ختر ب داری زوری ژوان دستینی
عهسکه ری کورئ پیکان ناغا ئیریشه کی ل ئەبایه کر تو دانینی (*).

ل پشیا کونئ مهزن دکوژن و ههسیی ژئ دهرتین.

شه مسی خانئ دگو:

ئەبایه کر که کوژتشتی ته کر کهس نه کر

ته عهسکه ری کورئ پیکان ناغا په رچه په رچه کر

لی شیره تا کو مه ل ته کر، ته پینه کر.

شه مسی خانئ دگو:

لولو...! شیخ موسا برا! گه لیبی کوشانی دۆر ب سنجه

ئەف ئەبایه کرئ برا کوشته، هون مانه پینه جه.

شیخ موسا دگو:

شه مسی خانئ، تو ناخی خودئ دچینه

تی رابه دهنگی برایی خو بینه.

ئەزئ بکم کو ههفت ئیزیدی ب مالکی تهف بینه.

شیخ موسا دا کهت مهیدانی و عهسکه ری کورئ پیکان ناغا ژههف به لاکر (به لاف کر) و کوشت و ژ

نوقه هاته بن کونئ مهزن و مهسینی قه هوئ خسته ئیگر (ناگری).

شه مسی خانئ دگو:

لولو؟ شیخ موسو، گه لیبی کوشانی

لولو لی ب که له م و ب سه ره

وه له سبی جهوایی ژ شه مدین ناغا پسمامی ته ره وئ بیژن کورئ پیکان ناغا سه ره کی ئیزدیا شه مسی

خان ب داری زوری بریه ژ خوه وه.

ئای ده وه رنی گه لی برانو لولو ب هه قه وه رنی

ئای ده وه رنی کوما شیرا تو لولو ب هه قه وه رنی.

جواب گها ولاتی سه رحه دی، شه مدین ناغا گو: لاوؤ،

رابن ناموسه، سئ هه زار سوار ب خوه ره تانین و

هاته هاوارا پسمامی خوه و زۆرا کورئ پیکان ناغا برن و شه مسی خان ل خوه مارکر و شیخ موسا

علی ناغا کره مه زنی ئیلی و براین مایی زوماندن (**).

به درخان پاشا موسو مه لکا

ژ دهفته ریت جه که ر خویی

هاتنه قه گوه ازتن

(۱۹۶۴/۴/۴)

به درخان پاشا میرئ بۆتا بو. سه د و یه ک په یا ل به رده سستی وی بون. موسو مه لکا سه ری هه سه دا بو.

موسو ب خوه ژ مالا کسیری (گزیری) ئیدی بو.

رۆژه کی دجقاتا میرده یه کی گو: میرئ من! چما تو ژنه کی ژ موسو ره ناخوازی؟ میر گو: کورئ من، هئ

من یه ک ل ئەگورا وی نه دیه. میترک گو: ئەز به نی ئیری خاتونا کچا هه یته می ته (حاته می طی)

ئەنگوری (*). موسو یه.

میرئ بۆتا ب هزار سواران قه رۆژه کی ژ نشکافه ل مالا هه یته می ته یی په یا بون. هه یته م (حاتم)

ده سستی به درخان هژاند و هه لکشیا نه و ل ئولیا زوری ل سه ر دوشه ک و ناز بالگیا (**). رونشتن. هه ته م

به ری خوه دا میرئ بۆتا گو: میرئ من خوه دی خیر بکی، هئ ئەف جارا ب تنییه کوتول مالا من په یا

دی. کا بیژه توچ دخوازی؟ به درخان گو: ئەز هاتم ئیر خاتونا کچا ته ژ سه روکی په یا یین خوه را دخوادم.

هاتم ددی خودا غهیدی. لی میقان بو، ژ له ورا دهنگی خو نه کر و هنکی - هه کی - ب سه ر خوه دا

پوزنی و ما (**).

به درخان مرۆقه کی زانا بو، تی دهرخست (تی ئینا ده ر) کو هه یته م ب سه ر خوه دکه فی، ژ له ورا دی لی

کر و گوت: به ر خوه مه که قه (خو شاشمی نه که)، ئەری موسو سه ره کی پیا یه، لی ژ سه دی وه که من وته

چیتره و میتره.

هئ ژنوقه دی وی خوه شی بو ئو گوت: هه که راست و لویه؟ من که چا خوه ب دیاری دا ته، ببه ژ

په یا یی خوه ره.

به درخان چار هه زار زیر نیشانیا وئ دانئ و قه ریا یه مالا خوه. پشتی چار ئینیا ب حه قت ده ف و

زورنا ب خیلی و به ربو بوک تانینه جزیری.

پشتی چهند رۆژا میر گوندئ کیوخی (که قخووی) دا موسو و گوت: لاوؤ موسو، هیشی دکم کو تو م ژ

بیرنه کی. هه ره سه ری چهند رۆژا جاره کی ب سه ر میرئ خوه دا وه ره.

پشتی چهند رۆژا موسو تفهنگا خوه دا ملی خوه و به ری خوه دا جزیری. تیمور کورئ میره خو ئاقیتته

پیسیرا موسو (خو هاقیتته به ر پیت وی) و موسو رویی وئ راموسا و گوت:

ما تو نایی ئەز ب خوه ره — (دگه ل خو بیم) ئولیا بانئ جه م باقی ته. کورک گو: به لی.

(*). ئەنگوری وی = هه فکویفی وی.

(**). ناز بالگیا = ناز بالیف.

(***). بیسته کی پر دیم سور و نافچا ف گری ما.

(*). تو دانین.

(**). دل زوماندن = دل خوش کرن

موسۆ ئەو هلدا ملئى خوه و ب پلوكافه(*) هه لكشيا ژۆر (سالال) ژ بهركو لاوك گران بو موسۆ دبن ده قهرمى (شلبو) و چير بديا وى كرن (راكيشا بهرخوئه).
 لاوك ژير بو، گوتئى (گوتئى): موسۆ پئى نهخۆش هاتن و بهرى خوه ژئى گوهرى (وهگتپرا) و دهنگئى خو نهكر.

چاوا موسۆ كه ته ديوانئى و پا ته ژ بهدرخان ره ئاقئيت (**). بهدرخان بكنه (كه نين - كه نى) و دل خوئى ئەو ل جهم خوه دانى و هور و كور ل ئيش و ئەبور و دل خوشيا وان پرسى. پشتى نيغرو مير گو:
 رابه هه ره مالا خوه، نها ژنا ته چاقنيريا ته دكى، لئى تو ميرئى خو ژ بير مه كه.
 (سالهك ب سه رهفه چۆ - سال زه پرى -، سه رى سالى خودئى كور هك دايئى - دايه موسۆ - ناغئى وى كره «خه لهف». رۆژه كئى تيمور (Témor) فچور هاته ديوانئى پشتى جفات به لاغبوئى. بهدرخان لنگئى خو دانئى سه ر فچور و گوت: كورئى من، هنگئى لنگئى باغئى خوه مه ز بده. فچور لنگئى باغئى خوه مه ز دوى و بهدرخان ژتيره سه ر پنهاتئى و ميرانييا موسۆ ژتيره ب چيروك دگوت.
 لئى ئەف چيروك ب لئوك (ل نك لاوكى) گه لهك خوئى نايينى و رويئى خو د قورمچينئى. بهدرخان دهنگئى خو لئى كر و گوت:

چما تو رويئى خوه ژ چيروكئى (چيروكا) موسۆ دقورمچينئى كورئى من؟! هئى ژ نو فچور سه ر پنهاتيا خو و موسۆ نان كۆر (كۆره) وئى، بخه بنئى ته، ئئى كو مروئى ل وان ئۆله بئى.
 گاغا كو مير بهيست، هاته سه ر ناموسا، هيرز بو (پوسيده بو) و باكره بهكى و گوت: رابه هه ره كه فخوى ناگه دار كه كو بيژته موسۆ پئى (بيت). مير بهك ژ كورئى خوه ره خاستييه، دخوازى تو ژئى بيئى دهستگيرانى (دهزگريئى). ژ ئالئىكى دى فه، مير ل سئى جيا (جها) بۆسه خستبونه بهر موسۆ (ل بهر فه دابو) و گوت: چاوا موسۆ ب سه ر وه دابئى گه ره كه هون ب هه قرا تفنگا بهردهنئى (پاقيئى) و بكوژن. پشتى كو پهيا كوژتا مير ژ موسۆ گوت (گۆته موسۆئى)، موسۆئى كاروبارى خوه كر و ب تفنگهك و خه نجهر بهرى خوه دا باژارئى جزيرئى.

د كوزا پيشئى ده رباسئى جگه ره نه كرن كو خوه لئى ئەشكه ره بكن و د كوزكا (***)
 ناغئى ده رباس دهنگئى خو نه كرن. د ئاسيا - جهه سئى ده رباس بو گو:
 ما م چ ژئيه بهر (بلا) ميرئى بوئا وى د مالا خوه دا بكوژئى .
 ب فئى رهنگئى موسۆ خو گه انده ديوانا مير و گوت: ميرئى من! ئەف گوئه نده كه سار و بيئى دهنگه؟ نه ديبلان و نه ستران و نه دهف و نه زورنه! مير گو: موسۆ! دونيا نه هئى ژايه هه مه بهر و لو بئى. موسۆ تئى ده رخست و دهنگئى خوه نه كر.

مير گو: لاوؤ موسۆ، ته چ گوتن ل ده رهقا (ده رحه قئى) من كرينه؟ راست بيژه. موسۆ گو: ئەزه نئى، ژ

(*) بلوك = پئيه ليك.

(**) باته ئاقئيتن = سلاف كرن.

(***) كۆزك - كوز = بۆسه (كمين).

سه رئى من زئيه ده (ژ م زئيه ده) كو د بوارا ميرئى بوئا گو تن نه چ بيژم. مير گو: گه لئى پهيا راهيژن (راهيئنى) موسۆ بكوژن.

پهيا خوه دادانه موسۆ و موسۆ ب قهفتا خه نجه رئى كه ته ناغ و وا ژ هه ف به لا فكن، ئئى كو هاتن كوشتن و ئئى ب ده رهفه دا باز دان.

مير باكره پهيا و گوت: گه لئى بوئا فه گه رن، نئى ئەز ب موسۆ شا بوم. ما كهنگئى ئئى وه كه موسۆ دكوژم. موسۆ ژئى ب سه ر خوه كهت و دجيدا رونشت. مير دهف لئيدا گوته پهيا: كورؤ! موسۆ گرتي ده ن دين بويه. پهيا دهست و پئيت موسۆ گرتيدان و دانه بهر خه نجه را كوشتن (كوشت).

لئى بهرى كو موسۆ بكوژن گوته بهكى خودئىكى (تو خودئىكى): بيژه ئەپرى خاتونئى بهر (بلا) كورئى بهر هئىنى و هه رى ناغ گه رگه ربا.

قه نه بهر (بلا) خه لهف ل شوينا من ساغبي. ئەپرى خاتونئى كورئى خو هلدا و چۆ ناغ گه رگه ربا و ب سال و ده مين دۆر و دريژه ده ركه تئى ما.
 رۆژه كئى خه لهف و خورتهك په فچون(*) و خلف زۆرا وى بر (شيباين) ژ له ورا خورتئى بهرى خوه دايئى و گوت: باغئى من باغئى ته له و كوشتييه.

خه لهف هاته نك (جهم) ديا خوه و شور دانئى سه ر گه رده نا وئى و گوت: ب سوندا مه زن، هه كه تو نه بيژئى كئى باغئى من كوشتييه ئەزئى ته بكوژم. ناچاره - ژ بيئى گوئى - ئەپرى خانئى گو: كورئى من ميرئى بوئا باغئى ته كوشتييه. خه لهف خو د چه كادا راييچا و بهرى خوه دا باژارئى جزيرئى. ل ده رى برجا به لهك ل قه ره و اشه كئى راست هات و گوت: گه لئى مير ل ماله يان نا؟ قه ره و اشئى گو: مير ب چل پهيا بيئى فه چۆيه چيبا بيئى گيرى نيچيرا كه وا. خه لهف تهنكا خوه داگرت و بهرى خوه دا چيئى (چيبا بيئى) و چۆ.

مير كه وئى خوه فه دابه و پهيا هاوير (***) زتيره قانيئى ل پيوانبيئى
 (ل پهيا رپكئى) دكن. خه لهف چاوا ب چاغ گيرائى مير دى، بهرى خوه دايئى و بهزى. پهيا دهنگئى خوه لئى كرن (كازى كرى) و گوتن: كورؤ! فرده مه وه (دقئيره دا نه هئى) تئى (تو دئى) كه وا ژ دور ژ كه وئى ميرئى بدى ره قاندىن. پاشئى وئى (دئى) مير ته بكوژئى. لئى خه لهف بنپير تهنكا (ستپيركا تهنكا) خسته ناغا پۆتئى مير و په قاندى. فه قه هئى ته بيرا، باكره پهيا و گوت: گه لئى بوئا فئى مير كوشت پئى فه كن (ب دوى كه فئى) بهر مه دن (نه دهن).

پهيا ل خه لهف دچن و خه لهف وه كه ميتر شه رئى خوه دكى و دره فئى. ل سه ر پرا «زيبليئى» خه لهف ل بهكى فه (File) راست هات و پهيا ل ئئى فه له كره قيرئى و گوت: كورؤ فه له! فئى ميرئى بوئا كوشتييه دبهر ته ره ده رباسئى (بۆرى)، خوينا ميرئى دستوئى ته دا دميينئى. فه له ژ خه لهف گستر (***) خوه زر كرى (خو هاقئيتئى) و هه فدى دانه بهر همبزا! بيئى فه له خه لهف خسته بن زكئى خوئه، لئى خه لهف دبن زكئى وى

(*) پهف چۆن = بهر هنگارى ئييك بون.

(**) هاوير = ل چار كنار = ل دور.

(***) گستر = گرت = ب خوئه تر.

ده خه نجره ل نۆرئ وی دا و دچم وهرکر (گرپل کره ویرئ) و بازدا و گها مالا خوه و ژ ئهیدی خاتونئ ره گو: دایئ من میرئ بۆتا کوشت. خاتونئ ئه نیا خه لهف ماچی کر و گوت: نافهرم کورئ من، موسۆ کورد ونده نه چۆ (خوینا وی ب ههروه نه چو).

لئ میر نه هاته کوشتن، بهلئ تهنی لنگئ وی بریندار بو، پشتی ده زمانکری بریناوی ساخ بو. خه لهف رۆژه کئ ئه نیا دیا خو ماچکر و گوت: دایئ ئه ز دخوازم هه رم (بچم) دیوانا میرئ بۆتا، هه مه م بکوژی، من نازاد بکی ب دلئ خویه.

خه لهف قرقرئ خوه ئاقیته سهر ملئ خوه و بهرئ خوه دا جزیرئ. چاوا که ته دیوانا میری سهرئ خوه ل بهر درپۆکر و گوت: ها فایه سهرئ من و شورئ ته. ژ من زیدهیه، کو میرئ بۆتا بکوژم لئ من ولو کر داکو میر نه بیژی موسۆ کورد ونده چۆ. میری گوتئ نافهرین و قاپوتهک (کورکهک) کره بهر و مالا وی ئانی و بۆ کوخئ (که فخوئ) ل شوینا باقئ وی (خو) کره سهردارئ پهیا و بهر ده فکئ خوه.

سئ گا و شیر هک

ژ دفته ریت جه گهر خوینی

هاته فه گهارتن

(۱۹۶۴/۶/۵)

سئ گا میتره کئ دا دچهریان. شیر هک هات و پتیا خوه د وارا (دوانرا) نه دی کو ئیرشی بکی وان، ژ له ورا پونشت و گریا (گری). گایئ زهر گوته شیر: خوه دئ خیر بکی، چما تو دگری پاشا؟ شیر گو: هنگی دلئ من ب من دشه وتی (دشوژت)، هون هه ر سئ وه که برا ب هه قرا دچهرن، لئ ئه ز تنئ دکم ناکم، ژ خوه ره هه قالکی نابینم؟! ئه ز هیشی دکم هون من ژئ بکن برایی خوه. ئه زئ تم (ئه ز دئ هیتم) له قهراغا (کشاندا) میترگئ روینم و پیسه وانیی (زیره فانیی) ل وه بکم.

هه ر سئ ل هه ف جفیان و گایئ ره شی ژ وانرا گوت: هه که ئه زم (هندی کو ئه زم) ئه ز دبینم براتییا شیرا ژ مه ره نایئ، ژ بهرئ ده دبیزن: «ل به ختئ مرؤقئ مه زن ئو له مه یه». لئ هه ر دو گایئ دی زؤرا وی برن و گوتن: ما چ کاری بکی؟ (ما دئ چ ژئ هیته بکت) دیسا ئه م هه ر سئ کارن (دئ شپین) زؤرا وی ببین.

ب فی ئاوی براتییا - براینیا - شیر و هه ر سئ گا پیکهات. لئ پشتی چهند رۆزا، شیر باکره گایئ به لهک و گوت: تو چ دبیزئ ئه ف گایئ زهر ئه ف میتره ب قرا (ب لوتا، ب حه به لوتانا) خو پیس کره؟ نه ژ بهر وهی، نه ئه زئ وی بکوژم.

گایئ به لهک چۆ جه م گایئ زهر و گوت: مال ئافا ته ئه ف میتره ته قدا دفرکی ده هشینه (شینکاتی) ئیدی ئه م نما کارن (نه شپین) ل جیکی (جهه کی) مه غه ل بین (میخه ل بین)؟ گایئ زهر گو: هه قال چما ته رۆکه دی (رۆژه کا دی)، ئه ف نه دا روینی من؟ خوبایه شیر ژ ته ره گوتیبیه. لئ گو ه مه ده گوتئ وی،

ده خوازی مه ده ردی هه ف (مه به رده ته ئیک - مه فیکرا به رده ت) داکو گوشتئ مه بخوی. شیر ب سهر واندا هات و گو: ماقه ی نه گوتنا گایئ به له که (ماگایئ به لهک راست نابیزت)؟! گایئ زهر گو: ما چ به سهرئ ته که تیبیه؟! هه مه شیر له پهک ل سهرئ ویدا ئو بۆرین ژئ هات و که ته سه ر میترگئ.

چهند رۆژ ل سهر هه ف (ل سهریک) شیر دگوشتئ ویدا چهریا پشتی چهند رۆزا گایئ ره ش و به لهک ژئ به رده انه هه ف (به رده انه ئیک - فیکرا به رده ان)، گایئ به لهک ژئ ب فی ئاوی خوار. گه لهک د وی ناقئ نه چو، گایئ ره ش ئاخ کۆلا ب ناف سهرئ خوه دا کر و بۆرین ژئ هات. شیر خو گه هانده جه م و گوت: چ به لا ته یه هه قال؟ گایئ ره ش گوت: ژ رۆزا کو ئه م بونه ده سته براکئ شیرا ئه ف ل سهرئ مه بو. شیر له پهک ل سهرئ وی ژئ دا کوشت.

چیرۆکا مه محمودئ هه وهه

ژ دفته ریت جه گهر خوینی

هاته فه گهارتن

(۱۹۶۴/۶/۱)

رۆژه کئ ددیوانا میرئ جزیرئ ده بو قاییش و دو به ندی. هئا گو: میتر مالی دکن و هئا گو: نا، ژن مالی دکن (*). ئه حمه د به گئ میرئ جزیرئ ده نگن خوه ل واکر و گوت: ژ هه ف بگه رن - ژئیک بگه رن - . ئه زئ نه ا ژ وه ره ژ هه ف ده رخم. چاقئین خوه بگئین. بنیپن کی دبا ژارئ جزیرئ ده بی فرام و په ریشان هه یه (**). ببین.

یه کی گو: میرئ من هه وهه و ژ هه ر که سی بی فرام تره. کارئ وی دزیا مریشکا، که تنه کوخکا (کولکا) و ره قاندا هه قیرئ ژنایه.

میر ئیقاری نارنجا کچا خوه به خه مل و خیزا ئۆدئ فه دا بهر دو پهیا و بۆنتی (بژنیی) شانده مالا هه وهه و.

دیا وی وی په ریشانا ره به ن ب نانه زکی - نانوزک - کارئ ده وله مه ندا دکئ. ده ما پییرئ چا ف ب نارنجئ که ت، ده قئ وی ژ هه ف ما (***) (ده قئ) وی لال بو و گوت: وهی ل م ره به نئ، ئه م و کسچن میر؟!

کورئ من تره ده دین (ترچه دین) برو پییره ل کۆچ و کولانا دگه ری، سه رسه ری، دز و ته و ته و. ئه م ژ کو

(*) سه رهاتیا کوردی: مال ژنه بنیات خانی، شول جۆته و بازرگانی، سه د رت بابئ نیچیرفانی.

(**) بی فرام و په ریشان = ده ست کورت رویت و په ریشان.

(***) ده ف ژ هه ف ما = ده ف تیک ئالیان.

کارن کچھ مال مهزنا دفنی خوبانئي (خومالي) خانیکي خوه خوددئ کن؟ ئەف نه توکاره؟! هئیدی هئیدی خوبایه هون قهشمهري ب خوه ب مه دکن؟
پهيا گوتن پيروي! ئەحمده بهگي کچا خوه ب ژنتي – ژئيني – دايه کورئ ته. ب من نهبي تو دهفتي خو ژ ههف بکي!

پيروي هئي ژ نوغه دا لوتکا – لوتک ل خودان و بوک دا بهر سينگا خوه و بره هندرو. هي ولو دين کو هوهوهو ژ دهرقه ده ب بهز کهته هندرو و دهستي دريژ کره توري بين. پر جار خسته قهفتا خوه و ب دهرقه بازدا. لي ههر دو پهيا ئەو گرتن و گريدان. خاتون پيششفا ئەو هنگافت و پاشي سهري وي شوش و تاخمهکي (راپنچهکا) سالح بهگي لي کر (کرهبر) و ل باژيتردا بهلافکر (گيران) و گوت: ژ نيرو پيشه ناشئي (هوهوهو) مهحموده، کي ب في ناشي بانگي نهکي، وي (دئ) مير سهذ زيروي وي بستيني. روژئ سئ جارا مهحمود ب پهياقه دهردهکفي ناش باژيتر و ئيفاري نارنجي دهر سينگا خوه همبيزدکي.
روژهکي مهحمود ژ ديا خوههري گوت: دايي ئەزئ ژبه دهنگي بوم. ئەز دزانم کچي پاشا ژ کهچهلئ وهکه م په نابن ژن.

دئ (دايي) گو: ما ئەز چ کارم بکم؟ توکاري ژ خودهري برهه.
روژا پاشتر مهحمود بارهک همار ل بهرگيلي کر و هاته جهم ژنا خوه گوت: دوتا مير، فايه کهروان دچي باژاري ئستانبولئ مقاييتا*) من ل سهر بازگان بکه. دخوازم ب وا ههري. نارنجي ئينا و چو جهم بازگان و گوت: ئەز في کوري ب خوئ ژ ته دخوازم بره (بلا) هيا ته ژئ ههبت (تههاي ژئ ههبت).
سپيئدئ مهحمود تهقلي بازگان پرئکهن و چوئ. پشتي دهه روژا گهانه چولهکه بي ئاف و ئافاتي (ئاڤاهي). ژ نشکافه ل سهر چالا (چل گاز) باري خوه داني. کي کهتبه د چاليدا ب ساغي ژئ دهر نهکهتبه. سهر بازگان کره قيرپين (قيري) و گوت: هي کي ب کهفي في چالي و دهوارين مه ئاقبدي، ئەمئ ههر يهکي سئ زيرو بديني. مهحمود دهنگي خو هلدا (بلندر) و گوت: ئەز ب که قمي ئەز. بهلي سهر بازگاني قيما خواتني (هزريت خوتيدا دکرن) و گوت: کورئ من کي بکهفي في چالي ب ساغي دهراکهفي. بهلي مهحمود وهکه ميروا بهن (شليک) ل توقا***) (پشتا) خو گريدا و خو بهردا بني چالي.

چهوا گهيا بني تهبالئ (زئنديهکي) ژ هندوري ئهرمغاني (ديارييا) مهحمود رهڤانده و بره هندوري ئوڊهکي. مهحمود ل دوي چوچ نيروي!
دي کوکو کهجهک ب شوق و شهال دسمالکي د توزين. تهبايي چاف بلوق و سهرهکفر (هشک) و ددان قيچ باکره مهحمود و گوت: ژ من و في کچکي کي چيتره؟ مهحمود گوت: ئهري کچک ژ ته خوشک تره. لي هي (هيژ) کهسئ نهديبه کوژن ژ ميروا چيتر بن.
گافا ولو گوت: ژنکي قيرکدا (کرقيري) و ژ ههف بهلابو. ئەو خوشکايي هاته سهر تيا و ژنک

(*) سهر بازگاني راسپيره دا چافئ ل من بيت.

(**) لوتق = ناش تنگ

وندابو. وي تهبايي گوته مهحمود: تشتهک ژ من بخوازه. مهحمود گو: ئەز دخوازم جارهکا دي قهگهريم سهريروي ئاشي و دهواريت خو ئاش بدم. هندی (ژ ته مهت) (*) گريک گوههري دانه دهستي وي و گوت: کهس ته نه خاييني. ئەف دباري گوههري من دانه ته. مهحمود کرن باغلا خو و باکري (گازيکري) و گوت: دهولئ باقيژن دا ئەز ئاشي بدم وه.

دهوله بو ئاشيئن، ئاش کري بازگانا دهوارين خو ئاشدان و مهحمود دهرکهت ژ چالي. مهحمود پاشي پهري خوه ستاندى، سهريپهاتيا خوژ سهري بازگان ره هور و کور ب دارقه کر و گوت: ههر سئ گريک تهبا (گوههري) دانه من، ژ بهر تول شوينا باقي من کا بيژه ب چهندي چهندي تينان؟
سهري بازگان گو: لاوژ ئەف نايننه کرين ب خوهري هلينه قهشيته. د وي ئاشييرا کهروانهک ژ ئستانبولئ قه دهات و دچو باژاري جزيري. مهحمود گوته سهري بازگاني ئستانبولئ: ئەز هيفي دکه ماشي ژنا من نارنجييه، ل باژاري جزيريته فان پهرا و فان ههر سئ گريکا بده ژنکي. چاوا پهري گهان دهستي ژنکي دي کره قيرپين گوت: کورئ من دينه پهريتن خوه دانه ب فان هنارين کزري. لي کچکي گو: نانا، کورئ ته نه دينه، تو دکاري ل باژاري جزيري ئيکي ژ فان هناران بکري.

بازگاني جزيري گهيا باژاري ئستانبولئ و ل دهورا باژاري داني. سهري بازگان مهحمود ب خوهري هلاني (راکر) و چونه جهم سولتان و دين کو وهزير و بهردهکف و جفات تهقرا دل نه خوئ و پوزني (لمبويس شوهر) کهس دهنگي خوه ناکی (متبو). ژ لهورا مهحمود ژ وان پرسی و گوت: چ بويه؟ هون تهف و لو گومي (مت و مهلول) و دهنگي خوه ناکن؟!

يهکي گو: باقي کورئ پادشاه ل بهر مرئييه، دکن ناکن، نکارن دهرماني وي پهيداکن. گوتئ: دهرماني وي چيه باقي؟!
گوت دهرماني وي هنارا فنکييه. لي ئەم نزانن فنک ل کويه. مهحمود گو: من بين جهم پادشاه ئەزئ کورئ وي راکم.

ههمي ب جارهکي ب شادي و خوئي و ههلگرتن، برن جهم پاشاه و گوتن: پادشاهئ سهريبلند فايه دهرماني کورئ ته. پادشاه گوت: کورئ من! هناري فنکي (Finikê) ل جهم ته پهيدا دبن؟ گوتئ: بهلي پادشاهئ من.

هاها چو ژواره هارن (هار) نايين و هات. چاوا همار دانه لاوک، چافئ خو قهکر و رابو.
ل باژار بو شاهي و گوشه ند. پادشاه ژ وهزيري خوهري گو: ئەز چ بدم في خورتئ؟ وهزير گو: پادشاهئ من گه رهکه توکچا خوه بدی وی. پادشاه کچا خوه دا مهحمود وا وهکره زافايي خوه. پاشي چهنده روژا مهحمود ل جهم ژنا خوه ما. روژهکي وهلات هاته بيروا وي (هيستور) روندک ب چافين وي هاتن خوار. کچا پادشاه ژ باقي خوهري شاند و گوت: دخوازم (من دقيت) زانيم کا چما ئەف خورت دکري؟ پادشاه باکره*) مهحمود و گوت: کورئ من چ بويه؟ چما دکري؟ مهحمود گو: پادشاهئ من، دهولهت سهري ته تشتهک ژ من کينم نينه. لي کورمانچ دبيژن: «شام شهکوه وهلات شريستره». وهلات هاتييه بيروا من لهوا

(*) باکر = بانگ کر.

ئەز دگرېم.

چەند رۆژ چۆن پاشى كاروبارى كچا خو كر ئو دەستەك كنجى پادشاهى ل زافايى خوهكر و ئى (يى) وهزيرا دا نه كچا خو ئو چەند تىپ لهشكر دانه وان و شاندىن باژاړى جزيرى.

نارنجى كنجى - جلكتى - وهزيرا ل خوه كرن و ب شهف گها (گههشته) مېرى خوه و بو وهزيرى ملنى چهپى و ب ههقره بهرى خوه دانه باژاړ.

دهنگ ب ئەحمەد بەگى گها كو فايه پادشاهى دينى ئيسلامى هاته جزيرى. ئەحمەد دەرکەتە پيشيا وان و پشتى (پشتا) دەست راموسان (دەستى وى ماچيكر)، هاته «برجا بەلەك» جهى وان چيكر و دەست به خوارنى كر.

پشتى خوارنى مير ب دەستى خوه فيا ئاڤ ل دەستى مەحمود و ژنا وى كر، لى كچى نه هيتشت (نه هيتلا) باقى وى ئاڤى ل دەستى وى كى (بكهت) و گوت: باقو تو زانى ئەف پادشاه كييه؟ ئەحمەد بەگ گو: نانا ئەز نزانم.

گو: باقو مەحمودى هه وهه وه. وهزيرى ملنى راستى كچا پادشاهى ئيسلامى ژنا وييه و ئەز كچا نارنجى مه.

هئى ژ نوده (قنجا ژ نوى) ئەحمەد بەگى دەرگرا مەحمود و كچا پادشاه و كچا خوه ل دارخست ئو ئەو كره وهزيرى خوه و چيرۆكا مه ژ وهره خوهش.

چيرۆكا حوسين ناغا دەر باس

ژ ددفتەريت جەگەر خوينى

هاته قه گهازتن

(۱۹۶۴/۴/۸)

حوسين ناغايى دەر باس باقى حەقت كور و كچه كى بو. ناڤى براى مەزن مسته فا بو ناڤى كچكى نارنجى بو. نارنجا بەزن زراف لهه قهاتى برندى و جوانى ناڤ ژ كەسى ره نه هشتيو.

مير مەحمودى كولافانى حەقت سالا دا پەى - بدو كەت - كر نەكر نە بخوشى و نە بزور نكاربو بستينى. كەتە سالا (ههشتا) - (ههشتى)، نان گرانيه كه مەزن بسەر وان ده هات و، حوسين ناغا

تەڤلى ئيل (êl) و عه شيرين خوه بهرى خوه دانه وهلاتى رهايى (Rihayê) كا چقا - چەند چو. رۆژەكى ل ميترگا باژاړى رهايى راستهاتن و كوڼى خوه دانين - قەدان - و وارى خوه قەگرتن.

سبهت بهر دەستى تاهير بهگى ميري رهايى بسەربانئ قەسرى كەتى هه يها چه بنيرن! كوچه رەك مەزن خوه بەردايه ميترگى نەسەريه نەبنيه - نەسەر هه يه نەبن - بسەر بهگى خوه بازدان و گوتن: تاهير بەگ

شقيدى ئيله كى ل ميترگا مه دانيه نەسەريه نەبنيه، دڤى ژئيرۆ پيقه گا و گولكيني مه ژ باژير دەر كەڤن. تاهير بەگ گو: لاوۆ هەرن پېرسن بەلكى كوچر و (رېښنگ) بن، يان خوه ل مه گرتنه، دڤى ئەم ژوان ره

بهنه فرەهېكن. ساله كه و جاره كه وى - دى - خودى قەتيني، تم كارى جوانميرايه خوه بخواتن ميتره دگرن. درهەرن پېرسن كايى كينه؟!

بەردەستى تاهير بەگ ژشان و گافانى - نيت - ئبلى پرسين و ل بەگى خوه زڤرين و گوتنى: تاهير بەگ ئەف ئيلا حوسين ناغايى دەر باسيه، ساله كه گراني بسەر وان هاتيه، خوه لئاف و دهنگى تەگرتنه.

تاهير بەگ گو: وهى سەر سەرا، سەر چاڤا، ده رابن، سوارين. ئەم هەرن سەردانا وان. دونيايه، هه يه، ئەم ژى خوه ل جوانميركى ولو بگرن. لڤى دونيايي ميتر محتاجى گافين (*) دى. ب چل سواراڤه بەريا

نيڤرو - تيشته گهه - (***) لېن كوڼى حوسين ناغا پەيايون و چونه لپ و روڼى ههڤ و تاهير بهگى دەست پى گرو گوت: حوسين ناغا وهلاتى رهايى بچارهك لبه رته بر دای و ئيلاغى ترش و تالانى وه يه، ناموس تەنن نا، وهكى دى تو دخوازي ژ دەستى ته نائى گرتن.

حوسين ناغا: دهولت خودى و سەرى ته تشتهك لمه كيم نه كه تيبه، تنى دويى سالى رەش بى برى وى نه خوش خوبا دكى. ساله كه و جاره كه من خوه ل خودى و بناڤى ته گر تيبه. ئەم دخوازن هون فان هەر چار

مه هان بهنا خول مه فرهه بكن، هه كه ئەم جوانميرين، ئەم قەنجياته ژبير ناك، هئى گوتنا خوه نه قەدادا بو، سفره، خوارن كيشا ئاليى ئوډى - كوڼى - تاهير بەگ و ميڤان كيشانه سەر.

نارنجى لپشت پەردى راهشته دارهكى و زەندى كاله بۆزه سپى قەمالتن (Vemaltin) و دريژى دهڤى كون كر و گاميش دانه بەرخوه ژ دەرى ئوډى دورخستن.

گافا چاڤين تاهير بهگى بنارنجى كەتن، پارىي د قەرکا - قركا - وى ده ماو بەزى گوتنه بەردەڤگى خوه: ناگر بخانيى باقى كەتۆ، هلا تو پېرسه ئەف بوكه و كچه و ژنه. بەلكى ئەز ژ خوه ره بخوازم.

بەردەڤك گو: بەگى من ئقه نارنجى يا كچا حوسين ناغا دەر باسيه. تاهير بەگ گو: پا ب خودى ئەف بەرى ژ ئاخى ره، ويميني ژڤى جاني ره يه.

پشتى خوارنى تاهير بهگى باكره حوسين ناغا و گوت: وا حوسين ناغا، هلا - نهو - م mi - ناننى خوه خوار مالاته ئاڤا، لى ماتو نابيژى گەلى ميڤان هون بچه هاتنه و هونى بچه هەرن.

حوسين ناغا: وهى سەرسەرا سەرچاڤا، تاهير بەگ همه تو بچه هاتى ئەز ژ دەستى ته ناگرم. كابيژه بەگ، تو چه (çî) دخوازي: تاهير بەگ گو: ئەگەر ژ مەرە نەبى كيمايى و له ئەز هاتمه ب مروڤانى

نارنجى يا كچاته - نارنجا كچا ته - دخوازم. حوسين ناغا گو: ئەڤا جوان ميترايه، لى تو زانى، ئەز نه ب دەستى خوه مه، حەقت براينى وى هه نه، ئەزى ژوان پېرسم، ئەگەر هرى بكى (***) وهى سەرسەرا، سەرچاڤا ما ئەزى بدمه يه كى ژته چيتر!

حوسين ناغا رابوو چو ئاليى مالى و باكره هەر حەقت كورين خوه و گوت: لاوين - لاوينو - تاهير بەگ هاتيه بدوستانى خوهها وه دخوازي هون چه ديبيرن؟

(*) گافين = گافان.

(**) تيشته گهه.

(***) هرى كرن = قايل بن - پازى بن.

مستففا برابری مهزن رابو و گوت: ناغا ههتا سهري ته ساغبي كهس ژ مه نكاري بهرسفا ته بدی. همه ههريه بی بیته - ته چه كریه، مهژی كریه. ناغا هاته ئالیی ئودی و گوت: تاهیر بهگ وهه دهستی من، من كچه خوه داته.

تاهیر بهگ گو: نانا نهزیهنی بارکی باقیته سهري من ههكه نهزیهنی كاریم هه لگرم ژخوه نهزی بیته دهستی ته، لی كو نهز نكاریم دین ده رابم ژخوه نهز مالا خوه و تو لمالا خوه.

حوسین ناغا سهري خوه خسته بهر خوه و پاشی سهري خوه راکر و گوت: تاهیر بهگ ما نهزی چه بیتم. حهقت برابینی وی هه نه، حهقت ژن و ههسپ و شور - شیر - و مهرتال و یم ژواره. حهقتی گامیش ماز مازانی - بیریقان - ژ دوشانا مالی ره و حهقت سهده هیستری قهرمانی ژ بارکنا کوچی ره. و حهقت هزار لوکی دفا - دهفا - ژ باقی وی ره. و حهقتی بارین خورما ژ شیرانیا ویره. و حهقت سهري کیسی پهرا ژ بهردهستی و قهرواش. ناف مانی ره. و سی جاراکچا من بهریه ری - لهر - زیپا بکی وهکی من تشتهک ژته ناخی هه مه ژ ب خوه بهروه - بهلاش - بیه، من تشتهک ژته ناخی.

هه مه تاهیر بهگ بهزیا (*) دهستی وی و گوت: مالا خودی ناغا، نهف تشتی كو ته خوهست هه می ژ مالا من دهی - ته نهز پیتی نه مهردا نه کرم.

مستففا گو: تاهیر بهگ نهز هیفی دکم. دفی دهری - دهراف - تننگ ده، تی خوه ل مه بگری، ههتا نهف قهگه پرن وهلاتی خوه، پاشی بهریلندی وهه دهست گرتیا - دهزگرا - خوه بگوهیزه.

تاهیر بهگ گو: وهی سهرحا، نهف گوتن یا جوامتیرایه، بیتهنا فره ما خودونیا رۆژ و گافهكه. بهارا خوه قه داندن و کوچا خوه - مالیت خوه بارکن، بهری خوه دانه وهلاتی خوه. مهحمودی کولاقانی بهیست كو تاهیر بهگی كچا حوسین ناغا خوهستیه. باکره زیرهک و بهردهشک و ری سپینی خوه و ژوانره داخوازا خوه گوت: یهکی گو: میر مهحمود ههكه تو دخوازی نارنجی ژ خوهه بینی، دفی حقت - ههفت - هزار سوارا نه بخوههه بن. ولناث ئیلا حوسین ناغا په یابینی، ژ نیقی - نیفا - شهقی پیته مستففا بکوژن و ب چیلی نارنجی بگرن و برهقیی. میر مهحمود نهف گوتن خسته سهری و سوارین خوه جفانندن بهری خوه دانه ناف ئیلا دهریاسا دچۆل و چیا و دول و نهوالاقه دهریاس بون قوناغهک هلانین و یهک دانین، رۆژا حهشتا ب ئیقارهکی وه لناف ئیلا حوسین ناغا په یابون. سوار بناف ده بهلاقبون ومیر مهحمود و ب گرگین خوهقه لب کونن مهزن په یابون ههتا نیقی - نیفا شهقی مستففا لهر میقانا کومی جغارا کرن لو دو فنجانین ددهستی وی ده دگه ریا.

میر مهحمودی کولاقانی ژ قهنجی و جومهردیا مستففا د خوهه نهدی كو بیتهختیا لخنه زوروی خوه بکی و بساریا سبههه ره لسوارا کره گازی و ژناف کونا دهرهکن دهفکی وی گهای و گوت: میری من، ما نهف هاتنه ل نانی زکی خوه دگه رن.

میر مهحمود گو: وله لاو، گوتنا ته راسته، لی بخودی ژ قهنجیا فی جوان، دهستی من لی نهگه ریا كو نهز ب بیتهختیی وی بکوژم.

(*) بهزین - بهزبان.

بهردهشک گو: نهف کاروی جوامتیرایه. دهنه خوه کا نهف لتالانی و یاخی، بقی نه قی وی - دی مستففا ژ کونا دهرهکھی، سواروی مه پرن وی چاغی تو کاری لکونا قهگه ری ب چیلی - بنتی - نارنجی بگری و برهقیی، ههتا مستففا بته ناگاه بیی - هاژ ته بت - تی خو بگههینی مانن. سوارا ل تالانی دهریاسادا، وکش کش لدهقی دهری حوسین ناغا هشتنی و ههوارا کونا دهرهکت و مستففا وهكه شیرهکنی برنجیر دپیشیا سوارا ده تۆزی بهسهری خوه دخی.

سی شهف و سی رۆژان لسهه ههف کوشتن ولیدان - لیکدان -، قیرینی کوروی باغان - قیرین کوروی بابا - ناف تیدانی رشکالان، قیرین شوار - شیرا - ورهقیی - رهقیی - مهرتالان نهو چۆل و چیا داگرتیون(*) - تیر د سهري بریندراشه دچۆن و دهاتن، لیله - لیلی کچ و بوکا مول قلسه میران رادکرن.

نهف رهنگ لیدان، مهیدان ژ میر مهحمودی کولاقانیه قالا حشستبو، میر مهحمود ژ سوارا را قهتیا و بهری خوه دا کونن مهزن و ب چیلی نارنجی گرت ئاقیتته پشت خو و بهری خوهه دا وهلاتی کولاقانی و زوردا داشینی بوزی و چند دیار و زنا و دهشت و نهوال دانه پشت خو و چۆ. مستففا تالانی خو قهگه راند و بهری بلندی بهری کونا ده قهگه ریا و هات ولهر باقی خو په یابو و دهستی وی راموسا.

لی باقی کال دین سمیلاقه کنیا و گوت: ههتا ته تالانی خوه نانی خه لکی تالانی باقی ته رهقاند. هه مه مستففا سواربو بهری خوهه زوزانی کولاقانی و زهنگو دانه ههسپی، قوناغهک هلانی و یهک دانی، ها لفرها لوی ناچارهکنی ژبا شفه خوه بزاقی قهگه هاند و گوت: لاو میر مهحمودی کولاقانی نارنجی دینه و قهگه ره حسابهکه مه بههقره هیه، نه می بیین و پاشی ئوغراته - وهغراته - یا خیری بی. میر مهحمودی نارنج پشت خو ئاقیت و زوردا ههسپی و بوکوتکوتا (***) دلی وی و گهلهک چهول و نهوال و بهستهک بههقرا دقازتن - دهرین - و پیشی خوه نه دنیری.

جارهکنی لخنه زفری دی كو نه نارنج و نه مستففا دیارن، هنی ژنو بهنا خوه بهردا - بهنا وی هات -، و هیدی هیدی بهری خوهه مال.

هنی ژ نوچه میر مهحمودی کولاقانی، ئیل و عهشیرهتین کولاقانا لههف جفانندن و بههقت دهف و زورنا بهری خوه دانه وهلاتی دهریاسا و بریکهتن.

مستففا نارنج نانی مالی - مال - و هنی ژ نوچه کاغزهک رهشکر و شانده باژای - باژیری - رهای. هاها بره تاهیر بهگ بکوچ و ئیلی قه دهوارامه بی، ههكه نا نهو پشتا ستوی خوه بیین، نارنجی ههو دین. میر مهحمودی کولاقانی بکوچ و ئیلین (***) خو بههقت دهف و زورنا کاروی خوه کریهه و دخوازی بداری زوری نارنجی ژ خوهه بینی.

عهسکه ری میر مهحمودی کولاقانی نه سهریه، نه بینی - (نه سهه هیه و نه بن هیه).

(*) داگرتیون تزی دنگ کریون.

(**) کوت - کوت = قوته قوت.

(***) کوچو ئیل.

حهفت دهن و زورنا بسهر کونځي دهرباسده گرتيبه ،
 گوتنهک ژ مستهفا ناغا شاندييه
 ههکه تو خوهها خوه بدی من ، بده بقهنجيبه ،
 ههکه نا - نه - نهژي چرا دهرباسا قهمرينم ژ بنيبه
 گاڤا ميترک ولوژ مستهفاره گوتيبه ،
 مستهفا گو: لاوژ گوهي و دهنگي ته که تيبه
 هنکي فرده وهره بي داخوازا ته چيبه ؟
 نهژ نزانم ژکو هاتيبه توژ کوييه
 گاڤا ميترک بسهر مستهفا ده بهزيه
 ناغي بههر دو چنگي وي گرتيبه
 پوز و چنگ و ههر دو گوهي وي برييه
 نه و کول و کولک بسهر مهحمودي کولقاني ده شاندييه
 گاڤا مير مهحمود چاڤ له پهيايي خوه کرييه
 گو: مالا وي ناڤا قاپوتهکي سوزل پهيايي مه کريه
 گاڤا رهبنو هات - رهبنو هات و بول ملحه ما دهفتي وييه
 گو سه د جاري پک بخودي څي حسابي - با - خوه کرييه
 سهري سبهني مستهفا کاروباري خوه کرييه
 خوه راپيچا و داکه ته پيشيا عهسکري وييه
 عهسکري مهحمودي کولقاني بي سهري وي بنيبه
 هي ژ نو کوري باڤا فيهرس و عهگيدا ههفت گرتيبه
 ستي شهف و روژا ههر دبه ندا ههفتي گرتيبه
 مهيدان جهي ميترابه نهبي نهول وب ، ببهختيبه
 قپيني سوارا ، ناله - نالي بريندارا و که تي يايه
 کرن نه کرن يهکي زورا يهکي نه برييه
 ميترم لواده لواده
 شوري کهرمانی ددهستاده
 مستهفا که ته ناڤا واده
 عهسکري کولقاني شکهست و که ته دکوناده
 کولاکي مير مهحمود هيه : دونگزي عره به
 سوارهکي چه لنگ و ميترخاس و بکره به
 لهيداني وکه چرخ و لهوليه

مير مهحمود بانکري (*) گو: بره مستهفا ژ تهرديه
 دونگزي دهستي خوه ناثيتته سهر رمي
 گو: ميري من دورا منه نهژي بچمي
 توگو هه مهده لقيرين و حم حمي
 نهگهر خودي بي نهري ، نهژي ژ مهيداني بهر دهمني
 مريم قيرينه و هالانه
 لهر دو فيرسا تنگ - تنگ - بو مهيدانه
 شري شري فيرس و شيرانه
 بو ملقين قلوچي بهردانه
 مستهفا باکره دونگزي بگراني
 گو: دونگزي تو فيهرس و پههلهواني
 لاوژ گونههي خوه مهخه ستي من مروقهکي بياني
 نهف نه مهيدانا تهيه تو شهري مستهفا نراني
 دونگزي گو: ناغا نهف چه گوتن وخيره
 نهف مهيدانه بکري خوه وهره
 بهختي من وباقي من ژ تهره
 نارنجي بده من نهژ ته ناکورم بيم ژ ناغايي خوهره
 ناغا ده وايي ، ده وايي
 کهکي نارنجي ژ نوڤه دادايي
 ههفتي داخستن کر بهلايي
 سهري مستهفا ژ نوڤه که ته بهلايي
 مستهفا لهيداني بهزيا
 و کهلاتک بگندري ژ چيا
 دهنگ که ته نهوال و گهليا
 رمهک ناثيتته دونگزي عهره رهڤيا
 ژ مستهفا وهره کو دونگزي کوشتيه
 دونگزي دورکته و کهنيا
 گو: ناغا بهسه ، دورا من هاتيبه
 سهري شلفي (***) ل راني چه پي خستيه

(*) باکري - بانکري: گزي کره

(**) شلف ، نالقي شهريه

مستنه فا برينداره د ميرگي ده
 وکه گوري که ته ناڅا کومې ده
 نارنجي بچاشي سهرې خودده
 گو: دونگرې مکه لبرې ده
 نارنجي بانکر: عه مروه لاوؤ بله زينه
 في کاغه زې بخوره هلبنه
 خوب باژارې کوچه رهايې بگه هينه
 هانا - هانهو - تاهير بهگ ژمه رې ودرينه - بينه -
 ناغا عومه رې بجه کاربیه
 چيم ژ زلکي ده زبیه
 وتوق ژ غه زالي کر بیه
 و بازدان ژ باي گرتبیه
 قوناغه که هالني و بهک دانبیه
 خواه ل باژارې رهايې گرتبیه
 ته قيني ژ دهرې باژير (*) نانبيه
 لمالا تاهير بهگي پرسبیه
 گو: تاهير بهگ نه مال، زهينهل بهگ لشونا وييه
 هيديکا عومه ر کاغه ز دده ستا ده دانبیه
 زهينهل بهگ کاغه ز بدزي خوندييه
 بسهرې ليڅا - ليڅي - بعومه رره که نبیه
 عمو کاغه ز ژ دده ستا گرتبیه
 گو: بگه يم - بهگي من - که له ها هوماني ل کوييه؟
 وي خير دروي زينهل بهگ نه دييه
 بهرې خواه دا که له ها هوماني و به زبیه
 زهينهل بهگ بناڅ باژير که تبیه
 چل پينجي سوار صابون فروش گرتبیه
 هي ژنوقه بتالين مالي څه به زبیه
 خورجه زينا خواه ژکوتلک و شامبورکا تزي کر بیه
 زهينهل بهگ مروڅکي باژارې نه فندييه
 هي دعه مرې خواه ده نه شه رې نه سواربون نه دييه

(*) ته قين ژي نينان = گه هشتني.

لشونا هه سپي که حيل بهرگيل نانبيه
 که ته پيشيا سوارا و مه شيبه
 بهگي منو رهايې د ويده
 بهرگيلې زهينهل بهگ ناچي برېده
 کو به لکي تي (*) بويه نو بريه بسهر ناڅيډه
 چقا بزهنگو لېدا حرمي - ههرما - دويده
 بهگي منو بهاره بهاره
 زهينهل بهگ مروڅکي سرت (***) و دوژواره
 قه لتي بهرگيلې خواه بقامچيا بداره
 بزوري نه و گه انده ناف سواره - پا -
 ناغايې منو ده هانه، ده هانه
 لسهره سهرې مسته فا شنگيتني شورانه - شيرانه
 قيرتن و ناف تيدان و ليدانه
 هالان و ليتلان و تالانه
 نارنجي دهرکت و لژير نيپيه
 چاشي وي ل تبیه ک سوارا که تبیه
 گو: نه ف زهينهل بهگ پيشيا هه واري که تبیه
 لي ربه نو باژار بیه، وي شه رې ب چاڅا نه دييه
 گاڅا زهينهل بهگ چاڅ لکوما سوارا که تبیه
 رهک ژ ناڅا دلې زهينهل بهگي قه تبیه
 گو: جانم نه ف قره بالغ هه مي ژبو چيبه؟
 بهگي گو: ميرې من نه ف شه رې کورمانجيبه

 گاڅا سوار لفيان بهرگيلې زهينهل بهگ به زبیه
 بسهرې څه خواه لکوما دوژمنا گرتبیه
 ژ خه لکي وهره کو زهينهل بهگ تيريش کر بیه
 هه سپي زهينهل بهگ لڅرخه کي ته رپلي (***) و که تبیه

(*) تي Ti - تي بون - تپهني - بون

(**) سرت Sirt.

(***) ته رپلي - هه لنگفتن.

کوما دژمناً (*) دورا زهینهل بهگ گرتیبه
 یهکی ریمک لدرزکا پشتی خستیبه
 بهنا - بیهنه - شامبورکا کوتلکا دمیرگی نوریبه
 تهیرا لسهر تهرمی زهینهل بهگی رستیبه (**)

زوزانی دهریاسا ب کانی یه
 ئەمی بیته سهر تاهیر بهگ، حسوی بهلهکا، عهلی لاوا خالی ویبه
 عومهر خوه دکهلهها هومانی گرتیبه
 کاغهز ددهستی تاهیر بهگ دانیبه
 گاڤا تاهیر بهگی کاغهز خوهندیبه
 پیچا و د بهریکا خوهده دانیبه
 گو: خالی بخاتری - را - وه کاری من لمال دا که تیبه
 گو: لاوؤ بیته کا کاری ته چیه؟
 تاهیر بهگی بخالی خوهده که تیبه
 خالی وی که نی وی فهم کریبه - ئەو تی گهشتیبه -
 کاغهز ژ دهستا گرتیبه
 گاڤا کو خوهند ههر تشت زانیبه
 حسهه بهلهکا گو: ئاپو ده رابه هاته سهر ناپاشیبه
 عهلی یی لاوا چو سهر بهریه رها خو بریبه
 بهریه گو: ئاپو کورکرنا رهاته چیه؟
 تو ئیرو سی ژ مالا خودی هاتیبه
 بازار یی رهایی خوشه بگریه
 بو نهزی ههرم جهنگی رهه بهردم ژکیبه
 عهلی لاوا بری کهت و حسهه بهلهک و حهقت سهه سواری پیته
 دهریاسون دهر بازاری رهایی ره
 تاهیر بهگی هزار سوار خستنه ناڤ تاواده
 بهری خوه دانه گهلی و چۆل و چیاده
 سهری وان سنپوری شر و کوناده
 تاهیر بهگی ب عهسکهری خوهده لواده

(*) دژمن - دوشمن.

(**) رستن Ristin = نیشن رستن = تخش Ristin = غزل

کۆنی مستهفا گران و بگریه
 حسهه بهلهک گوته علی یی لاوا: ئاپو تو رونه بنیره
 ئەز برازی، ئەز ژهر خوه و تهغه ههرم شهره
 تو بالا خوه بده شهر یی عهگید و فیهرس و خوش میتره
 علی یی لاوا گو: برازی ته وایه نه وایه - وهیه - نه وهیه
 ژبهری ده دبیتن نارناری قورمایه - ئاگر ئاگری قورمایه.

ههچی شهره ب خاپ و فن و حیلایه
 ئەڤ روژا ئاپی تهیه، نهرۆژا پهسن خورتایه؟
 حسهه بهلهک گو: ئاپو لمن و لقی گری
 عهسکهری تاهیر بهگی گرانه ئی و دبهوری

من گو قه ی تی بنی کۆنی مستهفاووتی ل برازی خو نیری. لی خوبایه تی پهسن و خورتی خوهدکی،
 ناخو تو ژمن چیتری

حسهه بهلهک و ئاپی خو چه کرن
 داری رما - روما دههقدی وهر کرن
 ملی ههقدی بکر دارانا کول کرن
 کرن نه کرن زۆرا ههڤ دی نه برن
 نارنجی ژ کۆن دهرکهت بگرانیبه
 بهری خوه دا حسهه بهلهک و عهلی یی لاوا ئاپی ویبه
 گو خوهدی پاریزی تو خوه دکی ههقالی فی کابیبه
 مه دگو: بهلکی تو ههوارا مه هاتیبه
 حسهه بهلهک بهری خوه دا هه واری و بهزیبه
 عهلی لاوا بهری خوه دا زۆزانی کولاقانی یی دهنگیبه
 مالا میر مهحمود و تهرشی وهلانی وی نانیبه
 و هنی ژ نوڤه خوه بهردا کوما یی سهری و یی بنیبه
 بو نالنالی بریندارا و برین رشکال وری سپیایه
 کوشتن و تالان و شهره یی داویبه
 عهلی لاوا که ته فی نالیبه، حسهه بهلهک که ته وی نالیبه
 عهسکری میر مهحمود کولاقانی شکهستیبه
 کۆنی مستهفا مهز نه بگریه
 کوری باڤا ههقدی گرتن وهکی پهزه (*)

(*) پهز Paz = Piz.

سوارا لدؤرا مير مهحمودئ كولافانی کرن گیره
 دهنگئ پهشکا
 قیرتین خورتا هالانی کورئ جوامیرایه
 نارنجئ رابو ژکونئ مهزن دهرکه تیبیه
 ب سئ دهنگا ژسوارا لهیلاندیبیه
 سه رئ مهحمودئ کولافانی دسه رئ مستهفا دهرکه تیبیه
 گاغا چاٹ لئ کت گو: هم ها ودره فیهیه .
 ژنشکا سه رئ وی و حهسن بهلهک لههف که تیبیه
 دیسا بیاشده بلهز بازدا فهگه ریبیه
 سه رئ وی و تاهیر بهگئ لههف که تیبیه
 ژبه ر وی و علی لاوا کالی مئر خاس لههف که تیبیه
 علی گو: بخودئ تو خلاص نایی ژفی له پیبیه
 هه ر چار فیهرس که تن سه ر پشستا ویبیه
 هه ر چارا رم بهه فیه ل موثکا (*) پشستاوی خستیبیه
 سه رئ وی ژیکرن بکول مصریایه
 ژ نارنج خاتونئ ره کرن دیاریبیه
 کوما کولافانا بجارهک شکه سستیبه
 مستهفا داوه تا تاهیر بهگئ لدار دانیبیه ،
 بو قیر قیرئ موتر ب و قره چیا به
 مستهفا هه ر یه کی پرواک لوا کریبیه
 حهفت شهف و حهفت رۆژ داوه تا خوه کریبیه
 رۆژا حهشتا به رئ خوه دانه رهایئ کالکویه
 چیرۆکا نارنج خاتونئ لقره دیا
 بره خوهش بی سه رئ جقاتئ دگوندیا

تهحته بیش (*)

ژدهفته ریت جه گهرخوینی
 هاته فه گوهازتن
 کافلی تهحته بیش، دناقبه را دارئ و کورک ده هه تا ئیرو ژئ ب فی دمینی. تهحته بیش ژ کلیش
 (کلس) پیغه تشسته کن دی لئ دهرناکه فی. ژ خوه ره (ئهوب خو) دسه رئ چیاکی دهیه. ب زوری ری پئ
 (په یارئ) دکه فی. جارنان شقان بزنی خوه لئ دچهراند.
 تهحته بیش جیکئ نهخۆشه، لی ب خوه دئ (بو خودانیت) خوه گلهک شرین و گران بهایه.
 جاره کن ژجاران، یهک ژ خوه دئ (خوه دانئ) تهحته بیش ب روتی و په ریشانی و پینجه ری گهایه
 باژیرئ ستانولئ، ئول وی ده ب سالا و ده ما کار و خه بات کریه. پشستا وی ژبارئ دهوله مه ندا کول بویه،
 لی چاره ژ خوه ره نه دیبیه. هه ر ب فی ناوایی چهند سالیئ دور و دریز په ریشان مایه.
 رۆژه کن کچه بافهک (کچه کا بابئ خو) لی راست هاتیه، خوبایه (خودانا) سه ر و چمچ، سه ر و
 سکه هی وی پاکژ و بزین و ئهوب خو ب دار و بهر (بهژن و بالابو) کچکئ ئه و ئه فیناندیبیه
 (حه ژیکریه).
 یان ژئ ئهختیار (کالو) ژ بی نهفسی، پیبری و ژ بی که سی، هه ر دوا له ههف پرسی، هه ر چاوا بو هه ر
 دوا ئیک و دو ئه فاند (هه باند) و پاشی هه فدی مارکرن.
 ژنک خوه دئ مال و خان و خاندان بو. میترک ژئ ب دار و بهر و کیم دیدار بو. ب فی ناوایی چهند
 سالان ب هه فیه ب دلخۆشی و گهرده ن نازادی و سه ریلندی راپورانن. ئه و گیره ده ستئ وی ژئ هاته
 شوشتنئ، لنگئ (پیت) وی بیئ ب چاروخ (ب کالک) که تن قوندر، ئه و کنجئ زیتورئ زیقاری ئه و
 جلکیت په رتی بیئ دهروزیئ) بیئ لئ (لهه ر) هاتن گوهارتن. برچی (برسی) بون بو دهوله مه ندی و
 پینجه ری پیکه تن هاتن فروتن.
 هه ر چاوا بی لئ شرنیبا وهلات ژ بیرا وی ناچی. هه ر چ قاسی «تهحته بیش» نهخۆش دبی، ئهف
 ئافانی (ئافه دانئ) یه ئه فانی یه که بلند ئافا کریبیه.
 ژ له ورا رۆژه کی لسه ر پشستا قه سرئ دچۆ و دهات، به رئ وی که ته کوردستانئ و «تهحته بیش» هاته
 بیرا وی، که لا گریئ داسه ر و هیتسترا (رونکا) دچاقا ره ئافیت (دچاقادا گورکوپ هاتن خار) ژنکن
 باکرئ و گو: «کورۆچ هاتیه بیراته، کو تو دگری، خودئ خیربکی (خیرکته)؟ ته تشتهک ل دور من
 دیبه؟ یان تو ب سه ر گوما که تی، راست بیژه کا دهر دئ دلئ ته چیه؟
 میترک گو: نا وله، ئه ز گلهک ب (ژ) ته دل خۆشی دهم و ته ب چاقئ خوه نادم، لی وهلات شرینه.
 هاتیه (هاته) بیرا من دلئ من دسه وتی (دسوژی).
 ژنکن گو: حه بران، هه که وهلاتئ ته هه و قاس خۆش و شرینه، برا (بلا) ئه مع ب هه فیه هه رن،

(*) تهحته بیش، دیاره تهحتا بوشیبیه و لیکدایه.

(پیتکفه چین) وهلاتنی ته.

روژا دی (پاشتر) دهست ب فروتنا خان و مان (خانی و ناڤ مالی) و هور و مورین خوه کرن و فروتن. پشتی چند روژن بازرگانی خوه باکرن (گازیکرن) و بهری خوه دانه وهلاتنی کوردستانی و هاتن «تهخته بیش».

لن چاوا گهانه ناڤ کافلین «تهخته بیش» میترک کنجی خوه ناکفیتن و خوه دناڤ گیایی وئ ده گهڤراند و گوت: ناڤ تهخته بیش! ژنگن گو: کورڤ مال خرابوقه‌ی وهلاتنی ته تهخته بیش نه‌قه (نه‌قه‌یه)؟! کو: نه‌ری وله، ژنکی جهی باڤ و کالی منه، که‌فری پیشیا جهی کو نه‌ز لن هاتم دونیایی، نه‌فه، نه‌ف تهخته بیشه!

ژنکی ئیشاری کبیر دا قرکا وی و سه‌ری وی ژیکر و دناڤ کافلین «ته‌حت بیش» ده‌قه‌شارت، و ب مال و بازرگانی خوه‌قه ری گرت فه‌گه‌ریا وهلاتنی خوه.

ژ وی روژنی ده (وه‌ده) مله‌تی کورد، ئی چیرۆکی ژه‌قه‌دیته: «ناڤ ته‌خته بیش».

چیرۆکا روڤی و کوسی (رویی و کویسه‌له‌ی)

ژ ده‌فته‌ریت جه‌گه‌رخوینی

هاته‌قه‌گوه‌ازتن

۱۹۷۴/۳/۳۱

جاره‌کی روڤی و کوسی بونه‌هه‌مباری هه‌ف و ب هه‌قه‌ده‌خلا (ده‌خلی) خوه‌چاندن. وئ سالی خودی چیکر گه‌له‌کی ده‌خلا وان باش هات و روژا بارکرنی هه‌ر دو هه‌مبار (هه‌قه‌به‌ر - هه‌قه‌شک) ل هه‌ف روشتان و گوتن: نه‌می ئیسال چاوال هه‌ف پارکن (لیک فه‌کین).

روڤی گو: نه‌می بکین دو کوما و هه‌رو هه‌رین نه‌والی و بازدن، کی به‌ری گه‌ایی (گه‌هشتی) نه‌وی ژخوه‌ره‌پارا (باهرا) خو‌به‌ری بگری. کوسی داخوازا روڤی ناسکر (زانی) و گوت: باشه‌بره‌ولویی. لن ئیشاری روڤی هاته‌مال دلخوشی و روی گه‌شی گوتنه‌ژنا خوه، هییدی وه‌ره، تو‌دزانی من چ گریه، بینه‌در (جوخین) هه‌می وئ (دی) ژ من ره‌بینی.

ته‌نی (بتنی) کوسی چۆ جه‌م هه‌قه‌اله‌کی خوه و ژیره‌گو: «هه‌ی مال ویران روڤی دخوازی ده‌خلا (ده‌خلی) من ته‌فی ژخوه‌ره‌بدزی، و چیرۆکا خوه‌ژیره‌گوت. کوسی گو هه‌قالی خوه: تو‌زانی (دزانی) نه‌می چ بکن ب سه‌ری وی؟ تو‌پیره (دگهل) هه‌ره‌نه‌والی (نه‌الی) و نه‌زی بکه‌قم ناڤ کوما مه‌زن، که‌نگی هات، نه‌زی ده‌رکه‌قم و بیژم، نه‌ف کوم من ژخوه‌ره‌گریه، نه‌ز به‌ری ته‌هاتمه.

سپیدی هه‌ر دو هاتن سه‌ر بیده‌ری و ب هه‌قه‌چونه‌نه‌والی و بازدان، لن ما که‌نگی کوسی کاری (دشیت) بگه‌هی روڤی؟

روڤی دی ژنی کر (به‌ری راگر - پیشکه‌ت) و هاته‌سه‌رکوما مه‌زن، لن هه‌قالی وی گو: هی من نه‌ف

کوم ژ ورده (ژویری) ژ خوه‌ره‌گریه، هی (هیژ) تول نه‌والی نه‌ز گه‌امه‌فر (فیره).

روڤی ده‌ف ل لیفا خوه‌کر (لیفا خوگه‌زت) و گو: بخودی چیرۆک دوژواره و چاقین خوه‌گرتن و هن (هنده‌ک) خاپینی (فند فیلیت) دی ثانینه‌بیرا خو و گو: نا (نه) نه‌ز وه‌ناکم ب نیری، کی ژ مه‌سالی وی پرده‌باسی بونه (داکه‌قتی تره) بره‌کوما مه‌زن ژیره‌بی (بو وی بت).

کوسی گو: بنیره‌هلا تو‌کیژان سالی هاتیه‌دنیایی؟

روڤی گو: دسالا کو‌ئاده‌م هاتیه‌دنیایی نه‌ز چۆ بومه.

هه‌مه‌کوسه‌پوژنی و هیسترتین وی هاتن خوارئ. روڤی گو:

برا ته‌خیره‌دگری؟

کوسی گو: هی برا‌گوریا سه‌ری ته‌بی، دوی سالی ده‌کورگی (کورگی) من خورت چاره‌سالی، سه‌ری خوه‌دانی و مر.

روڤی به‌ری خودایی و گو: تفول رویی ته‌بی، من زانی بو نه‌ف قرمچونکی ستوی ته‌نه‌نی فا سالانه.

چیرۆکا که‌له‌بابا غای (*)

ژ ده‌فته‌ریت جه‌گه‌رخوینی

هاته‌قه‌گوه‌ازتن

(۱۹۶۴/۵/۵)

روژه‌کی بیرونی دانی خوه‌دکوتا. که‌له‌بابی (دیکی) ژی هات و نکلکه‌ک (نکله‌ک) لیندا و چاقه‌کی وی پزاند (په‌شاند) که‌له‌بابا (کروس) (***) رابو و به‌ری خوه‌دا چۆلی و چۆ چۆ و چۆل کینچه‌کی راست هاتن (راست ئیک که‌قتن).

کیچن گو: تی هه‌ری کو‌نایی که‌له‌باب (تو‌دی کیه‌چی مامی کوسی؟ قوزلقورتا باقی که‌له‌باب، لن نه‌ز بیژم چ (چ بیژم)؟ بیژه‌که‌له‌بابا ناغا؟!

کیچن گو: تی هه‌ری کو که‌له‌بابا ناغا؟

که‌له‌باب گو: نه‌زی هه‌رم چۆل و چۆلستان، به‌ری و به‌ریستان (به‌ریستان) شار و شارستان بینم کومه‌که‌گران، پیرا بی‌دران (ددان)، چاقی م ده‌رانیه‌ده‌ره‌ ژبو لیکدان.

کیچن گو: ما تو‌م ژی ب خوه‌ره‌نایی؟

که‌له‌باب گو: چما‌نام. هه‌ر دو ب هه‌قه‌چۆن، چۆن ... گه‌انه‌مارکی (ماره‌کی). مار گو: تی هه‌ری

کو (تو‌دی کیه‌چی) که‌له‌باب؟ که‌له‌باب گو: قوزلقورتا باقی که‌له‌باب؟

(*) چیرۆکا دیکل‌ئاغایی ژی تیتنه‌گوتن.

(**) نه‌ف سنی ناهه‌دزمانی کوردی کرمانجی (که‌له‌باب، کوسی و دیکل) ب کارتین و ب سو‌رانی (که‌له‌باب و که‌له‌شیر)

ب ههڅه (پښکفه) فهگهريان و هاتن ئيقاري ب سهر خانين پيرتده گرتن. کيچ که ته بهر دؤخيني (مال دؤخيني). ماري خول ستونې پيچا. ريخ که ته تفکي، گوندور جو سهر دهڅي دهري (سهره دهري) تاژي ل بهر دهري ما. که له بابي گو (کر) قی قی.

پيری گو: قوزلقورت، هي ب دلی (دهمی) ئيقاريه بانگ ددی؟
کيچي زور دايي لاشي (لهشي وي خوراند و دهڅ ل کر (لهق ليتدا). پيری گو: نهو تویی. نهز رابم ناگره کی بکم، ته بگرم، ته بکوژم. گاڤا دهستي خوه خسته تفکي دهستي وي ل (ب) ريخ که ته. پيری کر کو ب ستونې پاڅکي، ماري پيڅه دا. ده رکه ته ده رځه کره هاوار گوندور بسهرده که ت.
تاژي خوه چنک (موت) کري ژ ههڅ فه وه شانده و که له بابي ژي ب نکولا ب چاڅي وي که ت و رژاند و تولا خوه ستاند (ژي ستاند).

ههتا عقل ناسکر مال خلاسکر

ژ دفته ريت جه گهرخوینی هاته فه گوهارتن

(۱۹۶۴/۴/۳)

شیرۆ کورې خانه دانه کا پر مهزن بو. رۆژا باقي وي سهرې خوه داني. گلهک مالي دنيايي ب شون خوه هشت. لي شیرۆ خورت و دل بژوکی کر و گوڅه ند بو ب سهدان ههڅال، تولاژ، سهرسهری، بي نومک (بييهخت)، نان کوز، ل دؤرا خو چفانندن و مالي خول وان خهرج دکر (دمه زخاند). ههر شهڅ، جڅات، ستران، ديلا نگر و گوڅه ند و خوارن و فه خوارن. ديا وي گلهک جارن ژتيره دگوت: «کورې من دهڅ ژڅي ناويي بهرده، لي شیرۆ بي دليا ديا خو دکر و دهڅ ژ کاري خوه بهرنه دا (دهست ژي بهرنه دا) و هي (هيژ) پيتر پيتره چو. دهیکا وي رۆژه کي دهستي خوه دابه رويي خوه و پورين و گوت: «گهلؤ دئ داوييا (دويمهيا) کورې من چ بي؟ نه زانم (نه دزانم) کو نهڅ قريژا دؤرا وي، وي (دئ) شه پرزه بميني. نهز هنگي چ کارم بکم. دڅي ژ نه ا نهز هوستاييکي بکم. دئ وه که ميتره که ته ناڅ مالي خوه. سندوقه ک پهره (پاره) گريدا و فه شارت و دهستورا کورې خوه لي لي د (دا) و گوت: کورې من، تشته کي ددلي خوه ده مه پيله (نه پيله). ژ خوه دونيا نهڅ هه تا تو ساغي، سهريلند و دلخوهش دهرياسکه، مالي باقي ته پره، هنگي ساغي بهسي ته يه.

شیرۆ وه که ميتره مالي خوه وه پشانده، لي تهڅ خسته دهڅي تهرسي و نه مه رديدا. چهنده سال دوي ناڅي چن، بهلنگازي (بهلنگازي) سهرې خوه لي هلدا و پهريشاني ب سهردا هات، رۆژ ب رۆژ بهر بکو تالا ربه نني و پارسکي قه دگه ندري.

نهو ههڅالين کول سهر سفر (م) مهزن دبون، هيدي هيدي خوگرتن (دهستي خوگرتن) و دهوله مند بون. ئيدي دؤري وي دچون و کهني پي دکرن (ترانه پي دکرن)، ههر کهسي ناڅي وي ب نه زاني هلدا، رويي

(*) ميترت پاري بون ههڅاليت وي.

مار گو: لي بيژم چي (پا چ بيژم)؟

که له باب گو: بيژه که له بابا ناغا.

مار گو: تي هيري کو (دي چييه کيرې) که له بابا ناغا؟

که له باب گو: نه زئ هيرم شار و شارستان و چؤل و چؤلستان بينم کومه که گران سهر پيرا بي دران، چاڅي مه ده رانييه ژ بو ليتکدان (*)

مار گو: ما تو م ژي ب خوه ر نابي؟ گو: به لي. چو. چو... ل گوندوره کي راست هاتن.

گوندور گو: ها که له باب!

که له باب گو: قوزلقورتا باقي که له باب؟

گو: ما چ بيژم؟!

که له باب گو: بيژه که له بابا ناغا.

گوندور گو: تي هيري کو که له بابا ناغا؟

که له باب گو: نه زئ هيرم چؤل و چؤلستان، شار و شارستان بينم کومه که گران، سهر پيرا بي دران، چاڅي من ده رانييه ژ بو ليتکدان.

گوندور گو: ما تو م ژي ب خوه ر نابي؟

که له باب گو: چما ته نام. چو چو... ل تاژيه کي راست هاتن.

تاژي گو: ها که له باب.

که له باب گو: قوزلقورتا باقي که له باب؟

تاژي گو: لي ما چ بيژم؟

که له باب گو: بيژه که له بابا ناغا.

تاژي گو: تي هيري کو؟

که له باب گو: نه زئ هيرم چؤل و چؤلستان، شار و شارستان، بينم کومه که گران لسهر پيرا بي دران، چاڅي من ده رانييه ژ بو ليتکدان.

تاژي گو: ما تو م ژي ب خوه ر نابي!

گو: به لي. چو چو... ل ريخه کي راست هاتن. ريخه گو: ها که له باب؟ گو: قوزلقورتا باقي که له باب. ريخه گو: لي ما بيژم چي؟

گو: بيژه که له بابا ناغا.

گو: ها که له بابا ناغا، تي هيري کو؟

که له باب گو: نه زئ هيرم چؤل و چؤلستان، شار و شارستان، بينم کومه که گران ب سهر پيرا بي دران، چاڅي من ده رانييه ژ بو ليتکدان.

گو: ما تو م ژي ب خوه ر نابي؟ گو: به لي.

(*) ژ بو ليتکدان = ژ بو شيري.

خوه ژئ دقورمچاند (چاقیت خو ژئ دگرتن و یاری بیت خو پئی دکرن). کرمانج دبیتن: کوگور پیر دبی، دبی قهشمه ری کوچکا (ههکو گورگ پیر دبیت دبیته پئی ترانکی کوچکا).

جاره کی شبرۆ بهیست کو هه فال هه می چۆنه گهشت و سیرانی، دقیا بو ئه و ژئ، تشتته کی بو خوده په بی. چقال (د) خو خه بتی لئ. ژ قروشه کی پیتر ب خوده نه دی. رابو بیست پهره دا ب ماست و ئیدی ب نان، ئو بهرئ خوده دا ری چۆ. ب ری ده کا ماستئ خوده دانی و ده ستاقه ک پزانده (چو ده ستاقئ) و ل فه گه ری دی (دیت) کوچک ماستئ وی دخوار، رابو پزانده (رشت) و چۆ جه م هه فالین خوده و نانئ خوده بورساند و هیست دقرا ویدا چۆنه خوار. هه فالین وی، هه فالین بی باف (شیر حه رام) لئ گهانه هه ف و ژئیره گوتن: مال خراب کا ته چ نانیه ژخوه ره؟ وی گو: من ژ خوده ره هه نک ماست نانی بو، لئ کوچکی چه لپاند (هه رماند)، من پزانده (رشت) هه م ب هه فالین نانو هه فالیت پاری ب هه ف ره که نیان (که نین) و گوتن: چاوا کوچک بخوی! ب هه ف ره کرن قیرین و ده ست ب که نیی کرن، چاوا کوچک ماست بخوی! که سی تشتئ و لو نه دیه. هئ پیتر پۆزئ (دفا) شیر شه وتی (دفا وی شکه سن) و رابو ژ ویرئ دا ری و هاته جه م دیا خو و گوت: «دایئ ئەز گه له ک ل گوتنن ته گوتینه من پو شه مان (پیتشه مان) بوم. لئ چ بکم، «هه تا من عه قل ناسکر مال خلاسکر». ئەز هیشی دکم تو شیرئ بهرئ خوده دروست بکی. نها ئەز دخوازم هه رم خوده ژ دهر دئ شان تهره زان (تهره سان) بکوژم، قه نه بی (چو نه بیست) بره (بلا) گونه هئ ته که فی سستئ من! دئ (دایئ لئ نیری و گوت: کورئ من چما تی هه ری خوده بکوژی، (چهوا تو دئ چی خو بکوژی) ئەز ناخوازم تو خوده بکوژی، لی نه تی دخوازم خوده ناسکی (خو بنیاسی) ئەز دیا (ده بکا) ته مه، هئ (هپژ) تیرا ته ل جه م من مایه، ئەگه ر تو دکاری ده ستئ خوده بگری به سی ته یه.

شیرۆ نه نیا دیا خوده ماچکر و گوت: سه د میترئ خراب ب قوربانا (گۆزی) ژنه که جی (تیگه هشتئ) بن، ژبرۆ پیتقه ئەزئ گه له ک ل خو مقاته به م (ئەز دئ گه له ک هشیاری خوم).

دایکئ ده فی (ده ری) سندوقئ ژئیره فه کر و ده ستورا وی لئیدا گوت: ها فایه (ئه فه یه) مالا (مالئ) ته، ئیدی ئەز ب کیری ته نما بیم کورئ من. لاوک رابو هه ر تشتت وه که بهرئ ل مالا خوده دانی و پۆزا پاشی باکره هه فالین خوده و ژوانه گوت: گه لی هه فالان هون ته ف پۆزا چارشه مبی ل جه م من میقانن، لئ ژوان وه نه خوارن و نه فه خوارن چیکر و دانی به روان.

به ری هه ر تشتته کی چیرۆکا فه شاردا مالئ خوده ژ وان ره هور و کور ب دارفه کر و گوت: گه لی هه فالالا تشتته ک که سی نه دیته دقئ چیرۆکا مه ده دهر ده که فی. باقئ من هنک Hinik نان و هنک رساس د ئۆده کیدا هلانی بون، گدیانیو، مشکا رساس خواربو و هئ نان دجه ئ خوده ده بو. هه میان ل هه ف نیری (بهرئ خودا ئیک) و گوتن: «راسته مشک بی باقه، کاری (دشیت) رساسی بخوی (بخوت) به لئ کاری بخوی. هه مه (هه ما) شیرۆ ده ستئ خوده ئاقیتته دارئ خو و پزانده (فه وه شاند) وان و گوت: هه ی تهره سینۆ، چما ب به له نگازی کوچک نکاری ماستئ من بخوی، لئ ب ده وله مندئ مشک کاری رساسئ من بخوی!؟

گورپی سیوی

ژ دهفته ریت جه گه رخوینی

هاته فه گه ازتن

(۱۹۶۴/۵/۱۵)

گوری سیوی (*) و چه پهل و بی توره و که له ش بو. پۆزئ سه د جاری (جارا) گوندی پیتشه را درئژی بهر دهرئ دیا وی دیون. فی دگو: مریشکا من دزیبه وی دگو، سه ری زاروکی مه شکان دیه. ئئ دی دگو زیانا مه کریبه.

رۆژه کی پیرا دیا وی بهر دایئ و گو: هه ره جه م مالا خالی خوده چه ند پۆزا بیتنه خوده بهر ده (بده)، به سه ته ئەم چرساندن (گیتزکرن) هه ی خودئ نه هشتتو. نه چار کورئ دا سه ری و ئیتقاری خوده گه هانده مالا خالی خوده و ل بهر تفکی (سفکی) رو نیشت. خالی وی پۆزا دی ئەو ب خوده بره جۆت. چه ند پۆز دهر باس (دهر باز) بون، کورئ تی دهر خست کوژنخالا وی ب یاره.

رۆژه کی خول مال راگرت و فه شار (فه شارت). یاری ژنخالی هات و گوت: کچی بی باقئ، ئەف قاسی قازئ وه هه نه، هه مه رۆکی مه ژئ نه خوار؟! ب دروو تو دبی (دبیتئ) ئەز دل بژوکی ته مه؟ ما وی (دئ) چ بی (بیت) کو چاره کی قازه که (کا) داگرتئ ژ منرا بینی سه رجۆت و ئەز و تو خوده پره قاسکی حه نک و لاقرده یا ژئ بکن و، راموسانه ک ژ روین ویدا و گوت: ئەز له یقیبا ته مه، گایئ من به له که، هه مه خوده ل گایئ به له ک بگره وه ره. ژنخالی به رسقا وی دا گوت: ئەز قازئ و خوده دئ قازئ ته فده (پیتقه) ب گۆریا سه ری ته دکم گدیانو. چقا (چه ند) تو دلئ مروف بخوه دشه وتینی (دسوژی)، ئەزئ رابم نها قازکئ سه ر ژیکم و ئەزئ تاشتیبا ته بینم، بره (بلا) گوری و خالی خوده ژه هری بخون.

میرک دا ری و ژنکی بهرئ خوده دا سه ر ئاقئ. گوری دهر که ت و چۆ جه م خالی خوده و کراسئ خوده ژخوه کر (ژبه ر خوکر) و گوت: خالو گایئ مه ساره، ئەزئ کراسئ خوده ل گایئ خوده کم. هه ی! خال پی که نیبا، لئ وی کراسئ خوده ل نوفا گایئ خوده گرئدا و ژنخال قازا داگرتئ دانی سه ر ده ستئ خوده دا چۆلی. چاقئ وی ژ دورقه ل گایئ به له ک گه راند، ژگایئ میرئ خوده پیتقه تو گایئ به له ک نه دیتن، هه مه خوده لئ گرت و چۆ. لئ گاغا نیز کایی لئ کر دی کو میرئ وئییه. هاته پیرا وی کو هاتیه خاپاندن، لئ چ بکی؟ دهر ده ک نانی پیرا خوده و چۆ خوارن لبه ر میرئ خوده دانی و گوت:

میرکو، ئیرۆ قازه که مه مر نزانم چ به لا وی بو، ده بخوه وی (دئ) پو شه مان بی. خال و خوارزئ که تن سه ر قازئ و خوارن.

رۆزا دی میرک هاته مالا خالی وی و گوری دیسا خوده فه شار دیبه و گوت: هه ی بیبا ف م زانیبو تو دروو ل من دکئ، قازئ دبی ژمیرئ خوده پره و دبیتئ، من ژ تهره سه ر ژیکریبه، ئاخ ژ لیستیکئ – حیلپت – وه ژنا. ژنخالی گو: «گدیانو تشتئ کوب سه ری من هاتیه. وی تهره سی خوارزیکئ

(*) سیوی ب کرمانجیا به هدینا ژ بو دای مری تینه گوتن و ب کرمانجی بوتان ژ بو باب مری.

(خوارزاکي) وی، کراسی خوه ل نوقا گایب مه گرتیدا بوژ دورقه من چقا (چهند) چاقنی خوه گه راند، ژ وی بهله کتر من توگا نه دیتن. ئەزئ رابم یه که دی ژ تهره چیکم، لی دقنی نیشانه که (کا) دی ژمن ره په یادای.

یاری ژنخالی گو: نیشانا من؛ ئەزئ ل دهقنی (سه ری) پتیا خوه نوکا برژینم (پن وهرکم)، هه مه بده په ی شوپا نوکا، تنی (تودئ) راستا راستا (راست و راست) پتی با (نک) من لی دیسا هه نه کنی خوه ب من نه کی، ته دوھ (دوهی) ئەز بئ خوارن هیشم (هیتلام). میترکی یاری وی چۆ، و ژنک ژی چو دهرقه. گوری پاشلا (پاخلا) خوه ژ نوکا دا گرت و دا ل سه (دا ری) نوک ب سهر داکرن (نوک ب پیکنی وهرکرن) ریز و ره شانندن و چۆ جهم خالی خوه چاوا ژنک دا سهر ری (دهمی ژنکی دا ری) دا سهر شوپا نوکا و دی کو هاته جهم میتری خوه، هه ما ساریو، ژ شه رمادا گوت: میترکو نه خو شیهک ب فان قازین (قازیت) مه که تیه، ئیرۆ ژی یهک مر نزانم چ ب وان (ل وان) هاتیه؟! خال و خوارزی خوارنا خوه خوارن و ژنک هه گه ریا هاته مال.

رۆژا دی (پاشتر) گوری خو هه شاریدییه، دیسا میترکی یاری ژنخالی هات و گوت: «وهی پیتیاث من نه گو تو هه نه کنی خوه ب من نه کی؟ ژنکی گوت: ناخ ئەز دلی خوه بقه لشییم (بکه لشم)، تو ژ من باوهر ناکی، پا ب خودئ، ل سهر پتیا جوتی مه ب کولما (مستا) نوک ره شانده بون. ئەز نزانم کی ولو (وه) کربو؟

میترکی یاری وی: کچی ئوجاگک دناث زه قیا مه ده هه یه، خشر و خالی خوه (خشر و چه کیت) بیه تیده دینه و ژئی هیقی بکه و بیته:

ئەز هیقی دکم ئەز سافارکی چیکم خال و خارزی بخون. میترک دا ری و ژنک دهرکهت دهرقه. گوری بازدا چۆ که ته ناث وی ئوجاغی خو هه شارت.

ژنکی خشر و خالی خوه دانه هه ف و برن دانینه بهر دیواری و گوت: هیقی دکم سافارکی چیکم، خالی یه کی دهقی و بیژی: نای خوارزی ئەز مرم و، خوارزی بی: نای خالۆ ئەز مرم. ژنک هه گه ریا و گوری خشر و خالی ژنخالا خوه ئانی و هاته جهم خالی خوه و گوت: خالۆ ژنا ته ب یاره و ژ سه ری ده (ژسه ری هه) چیروک ژتیره گوت: گو هه که ئەم چۆنه مالی وی ژ مه ره سافارکی چیکت، گا قا ته خوار، بیته نای خوارزی ئەز مرم و ئیش ته تو نه بی (ته چو ژئی نه بت). خال و خوارزی هاتن مالی و ژنکی سافارا وان دانی بهر وان و، خال که قچک لی خست (لیدا) و گو: نای خوارزی ئەز مرم. خوارزی گو: نای خالۆ ئەز مرم و، ههر دو گیت بونه (گربلپونه ویری) سهر پشتی و دین (دیت) زره قیتک (زه لام) ژ هندر و بازدا و گوت: هه ی هه ی، خوارزی گوت: خالۆ رابه سوارا ئەم (هیتلین). ههر دو رابون، په قرا ژنک و میترک کوشتن و ژ گوند بازدان و چۆن.

ههر دو هاتن بهر گونده کی، خوارزی گو: خالۆ تو پونه ئەزئ هه رم نانی ژ خوه و ژ ته ره بیم. خوارزی ل ناقا گوند، ژ خوه ره گه ریا هه نک نارد (نار) دا هه ف و ل مالکی راست هات دی کو خورته ک ل قورچکی (قورنه تی) رونشتیه، گورزی سنیتلا باددی و ژنه که جوان ل بهر سیتلن نان چیدکی (نان د پات)، هه مه

بهرقه چۆ و گوت: ژنخال، ژ بو خاتری (خاترا) خوه دی تنی قنی ناردئ مه ژی بکی نان، ئەز برچیمه . ژنکی گوت: گوری ژ خوه ره نانکی بیه و هه ره، ئەز نکارم نانی ته چیکم، کاری من هه یه .

گوری گو: خودئ قنی میترکی ژ ته ره بهیلی، تنی ناردئ مه چیکمی ئەز گونه مه (گونه ه ژ من تنی)، خالۆ ژ ده ولت سهری خوه ژتیره بیته بره (بلا) چیکمی. ئی خورت ژتیره گوت: ده فره ک ناث بهرده سهر ناردی (ناری) و بکه دوتا، نان ژتیره، بره دبهر گونه هه مه که قی. ژنک گو: گوری ده کا ناث بهرده سهر ناردئ خوه ئەزئ چیکم.

گوری ل شونا چه نگه ک ناث (چه نگه کنی ناقی) چۆ گویز هه می بهردا سهر و نارد (نار) هه می ب سهر ناقی کهت و گوری ده ست ب گری کر گوت: ناردئ من، ناردئ من. هه ی ولو دین کو خوی مالی (خودانی مالی) ل دهری دهری (دهرگه هی) گو: شوش (ئوشه) و باری خوه دانی.

میترک و گوری ب هه قره بازدا نه هندرو خو هه شارتن. ژنکی نانی خوه ل جهم دانی و هات. ها بیسته کنی ما، گوری گو: ئەزئ رابم ژ خوه ره ل عه ره بانئ خم (ل دهقی دم).

خورت بی دگل، هه ی مال و پیران مالحو وی مه ههر دووا ژی بکوژی، هه که ته نگنی ته بکی (دهنگنی ته گولی بت).

گوری گو: ئەز برچی مه. خورت ژتیره هه نک ههنگوف و په نیر خسته ناث نینی (نانی) و پینچا و خسته پاشلاوی و گوت: ئەز دبه ختی خوه دی ده، دهنگنی خوه مه که (دهنگنی ژخو نه ئینه)، لی گوری دهستی خوه نا قیتته له گه نن و بو دهنگ دهنگا وی و چۆ مال خوئی مالی هات و گو: ژنکی دهنگی دهر ویشا ژ بهر مالامه تنی، راهیتشته بقری خوه و ب ناث مالی هه چۆل گوری راست هات. گوری گو: خالۆ یاری ژناته قایه (ئه قیه)، خوه هه شاردییه، ئەز ب خوه ره بن و پایسکم (سیتولکه مه). میترک بهری خوه دا یاری ژنا خو؛ و گوری بازدا هاته جهم خالی خوه و گوت: رابه خالۆم ئەف در ژی دروسکر و ههر یه کی ب جیکبده بازدان.

چیرۆکا عه لوی قه هوه چی

ژ دهفته ریت جه گه ر خوینی

هاته هه گوه ارتن

(۱۹۶۴/۲/۱۰)

رۆژه کنی ئەز ل باژاری رها بی ل بهر قه هوا خوه رونشتیمه. کاغه ز هاته دهستی من و م کاغه زا خوه داخوهندن.

ناپ من ل باژاری هه له بی مریه و ماله کنی پر و کچه که بی هاشل ژئی مایه. ئەز رابوم چۆمه باژاری هه له بی و من کچا ناپی خوه مارکر و سهر مالا وی ده رونشتم. کچا ناپی من نه خوشک و پند بو (جان نه بو)، لی گه له ک ب تۆره و دلۆقان و ریزان بو. جاره کنی ژ من ره گوت: عه لۆ پسمام نه بیته ئەف مالی کچا

ناپې منه نه خوشکم (خوشیمانک نینم)، ههکه دلې ته دبیتې دنیایې ژ خوهږه توکې ببینی، نهز دلې خوه ژ ته ناگرم لاوؤ. تو واری (شوینه وارا) باقې منی. نهز ناخوژم دل نه خوش بمره، ب قې ناوایی بمینی. ههفالهکې من هه بو ب شفت ب رو (روژ) ب مږه دگه ریا وهکه برا، نه م هه قالې هه ف بون، روژهکې بهرې خوه دا من و گوت:

عهلؤ لاوؤ کچا ناپې ته ناغیدې، ژ خوهږه ژنهکه جوان وده بینه نه حه یفه تو نه ف خورتې ده لال و ل هبیا قې ژنکې بمینی و، ژنک ب خوه ژتهږه دبیتې، ژخوهږه یهکه دی بخوازه. دهقې م ژې شاش بو (لال بو). م گوت: ماکا نهو ژنا خوشک (خوشیمانک) و باش ل کو په یدا دبی؟

عهلؤ: نهغه قوچه حه له ب. هږه ته خلیت ژن لې په یدا دبن. خودې زانی (دزانی) کچک هه یه ژه یقې ږه دبیتې: وئ ده هږه (ویغه هږه) و نه زانه ژې. باقې وئ مروقه کې ب پومهت و جوانمیره، نه گهر تو ب نا من دکې (ههکه تو ب من دکې)، نه مې هرن ژتهږه بخوازن.

روژا دی مه دهستی هه فدیگرتن، نه م چونه مالکې و مه کچک دی و خوست. ب راستی براژنې وهکه وئ ل دونیایې هې (هیتې) من نه دی (دیت) بون. چهنه روژ دوی نا قې چوژن، من کچک گوهازته مالا مه و نهز بومه زافا. لې کچا ناپې من دهنگې خوه ناکی، ب دلخو شې و روگه شې دېرمهږه دچی و تې. چهنه مھ (mih) ده رباسون لې هن ب هن، دلې دو قما من نه خوش خویا دکر، ته نې دهنگې خوه ناکی.

روژهکې نه زچومه که روانی و ژ باژارې حه له بې ده رکه تم، ل ده رې باژېر هاته بیرا من: چما کا ناپې من نه ف چهنه مه هه ما دته خوش و دهنگې خوه ناکی، نهز که تم گومانا و من دایه هه ف (من هز ریت خو کرن)، هاته بیرا من و من گوت: هه به تو نه به (هه بیت نه بت) به لاکه ژنا من هه به، لې دو قما من ناخواری ژمنږه بیتې، ژ له ورا دل گرتی و سه ر دبهږه (سه رشوږه، چا ف دانایه)، دهنگې خوه ناکی. نهز پابوم فه گهږم ل ژنا خوه گوهاری بکم، هه لا (کادې) پشتی من ږه چ دکې (دې چ که ت)؟ نهز ب پاشقه بهر مال فه گهږیام و هاتم بهر ده رې مالی، من کلیتا (کلیلا) خوه هیدی ل ده رې دا (ده رېا کر) هه یه نهز چ بیتم، دو قما (مې) چرا خو فه مراند، لې ژنک و هه قالې وئ ب ته نا (ب ته نکا) کراسې شه قې هه قدی داودن ددن بهر هم بیتزا رادکشینی بهر خوقه و که یف و حه نهک و لا قردا ژ خوهږه دکن.

پا نهز عه لومه، هیدی من شمش (شه ژ) نه گه را خو ده رانی (شش درب) و نهز چومه ژور، گا فا پیژنا من کرن، هه قالې حه سه سن که ته نه ددهکې و ژنک ما ل وئ نا قې. چاوا نهز که تم هندرو، ژنک پابو ژ پیاد (رابو ژ پیغه) و لېهر من پاره وستا و گوت: عه لؤ مال نا فاوؤ من مه کوږه، هه تا ب هبیا قې ژې کیماته لې هه یه.

عهلؤ: ده ږابه گه وری کویاری ل مه ده رکه تی ستیرا سبې. دهستهک کنجې (بوکاتی) گریده گه رده ن گازی ستو به یی هندک مایه نه زې چا قې ږه شبه لهک و ندابکم.

قه نه بې به لکی چا قې به لک، به ژنا بلند لېهر مږه تی دبیرا مه بې.

ژنک: عه لؤ مال خرابو وهی سه د جار وهی

من لېهر دهستی خوه دې و پیغه مبهرا و لېهر دهستی ته تویه بې.

لاوؤ عه لؤ بالا خوه بده هه تا هبیا قې ژې کیمه نهک هه یه نسانې سه ر ږه ش نابې کو کیماتهک (کیماتهک) تی تو نه بې،

عهلؤ: گه وری سه باقې ږابه شفت دچا قې مه ده ږه ش و تارې.

ستیر ل نه زمانا دقورژن (دبرسکن) نه گهر ب سه ر من و ته ده خوشی دبارې.

تو ږا به سه ریکې دېه چا قې مږه ب نازداری

ههږه وده بهری کو کوچر بارکن ژ قې جهی ژ قې واری

ژنک: عه لؤ لاوؤ سه رې قورنایې نه لیف و بیتیه

به ژنا من زرافه، چا قې من ږه شه وهک ستیرا تو هلیتیه

سوژا خودې ل جانې م که تې هه که تو م نه کوژې

نهز لېهر دهستی ته تویه کم وهکه سوختی بهر مه لیتیه

عهلؤ: لې لې گه وری مال خرابې به سه تو لا قلا قې وه لوبکه

تو ږابه سندوقا نه ورومی ږونه (فه که)

دهستهک کنجې بوکانې ل خوه که

ږاموسانه کی (*) ژ وان چا قې ږه ش و به لهک ل م که رهمکه.

ږه ددلی م عه قدا لې خوه دې ده نه مینی ږاموسانا چا قې ږه شبه له که

ژنک: عه لؤ لاوؤ ږې ژدلا ناچی دلا

بولبول دخوینی لسه ر دارا ناچی لسه ر گولا

ژسه د باقې خوه ږه بی بتنی من بکوږه

گه لهک جوامیرې وهکه مرن ژفا ده ردا ژفان کولا

عهلؤ: من نهو دا بهر خنجه ر، ژ هه ف بژلاند و که تم نو دا دی و من دې ل هه قالې خوه کر و گوت: هه ی

ته رده هه قالیا ته نهغه کو تول دؤر ژنا بگهږی و من پاره شته شه ش تو گری (دربې) و لې کر قیرین و گوت:

لاوؤ عه لؤ من مه کوږه، بهیله نهز ژ تهږه بیتم.

من دی هیستر ژ چاچان هاتنه خواری (تږی چاچا روندک بون) و گوت: «عه لؤ مال خرابو نه ف ژنک

ژنا من بو، بچویکایی باقې وئ دابو من و نهو ب خوه ژې کچا ناپې من، قې پاشیې نه ز ژار بوم، تاپ ل

من ده ف گوهږی و گو: نهز نادم ته. چاره ددهستی من دا چ مابو؟ من نه زانی چ بکم، ناپی بچویکایی

دابو من، لې ده ف ل من گوهږی. ږابون ژ نه چاری من نه ف لیستک کر (ږاریه کر).

خوه دې تویه کې تیخی مالا خوه دی فه قیری و دل گرتنې (نه قینې). مروژ ژ هه ر تشتی ږه ستوخوار

دکن (سه رشوږ دکن).

(*) ږاموسانکی.

لاوؤ عهلو، ئەز ب تەرە نەبێ بەختم، لێ ئەز چ بکم من نکاری بو ژ تەرە بیژم، ئیجا (فیجا - ئیجا) تو من دکوژی بکوژە.

ئەز رابوم چومە ئۆدا کچ ئاچا خو (کچ ماما - دوئاما) خو، و من دەستورا خو ئۆ خووەست و ئەز بێن شتوریم.

کچ ئاچا من گو: عهلو لاوؤ بکوژە هێ تو خو پێکریه.

ئەز رابوم لێ ئەگەر پام و من ئەو ژێ کوش و ئەز رەقیام

ژباژێر دەرکەتم نەها ئەز هاتمە عەسکەر بێن قایه ئەز دمرم

ئەز هیقی دکم، کو تو سترانا من بیژی، فێ جارێ وی مێرکی ژ مەرە هەر گاف سترانا وی دگوت و خۆش دگوت.

ب فرده من سترانا وی باش ب دارفە نەکریه.

ئەگەر رۆژەکی من یەک دی کو کاربی (شیبابت) ژ من دەبیژی ئەز دویمایی بێ بینم.

چیرۆکا قوچه به قچه غاس

ژ دفتەریت جەگەر خوینی

هاته قه گههزتن

(۱۹۶۴/۲/۱)

کوژی خوندکاری جزیری ب چل سواری خوئه هەرۆ دچۆنە نیچیری. رۆژەکی خەزەلەک راکرن و ل هاورا وئ کومبون و محەمەد باکر و گوت: «مرۆقی ئەو خەزەل د بەر قە دەریاس بێن؛ لێ خۆدی ولو چێکر کو خەزەل دناش لنگێ مە هینا (هەمی) وی قەرا دەریاس بو. محەمەد داپەیی پشتا نیچیری و سوارا داپەیی شۆپا وی، ها ل فر، ها ل ور، سواری وی هەمی ژ پاشقە مان و محەمەد و خەزەل ژبەر چاقین وان کەتن و سەر هەف و ندابون (لینک بەرزەبون).

هەر چ قاس (چەند) محەمەد زۆر دا ماھینا خو. لێ خەزەل خو ب جندک ل پشیا تاقیت. ها ل فێ گەلی، ها ل فێ دیاری، ل بەر پالی، جارەکی ژ نەشکافە دی کو کەتە بنێ کۆنەکی. محەمەد ژێ گو چنک و ل دەقی کۆن پەیا بو. کالەک دەرکەت و سەری مەھینا وی گرت و گوت: «وێ سەرسەری من و باقی من هاتی مێقانی دەلال. لێ محەمەد لێ ئەگەر راند و گوت: ئەز نە مێقانم ئەز نیچیرفانم، نیچیرا من کەتە بن کۆنێ تە، ئەز دخوازم بدی من، ریا من دۆرە نکارم راکەم.

کالۆ گو: وێ خۆدێ روین کچا من سپی نەکی، وئ هەرۆ ولو ب سەری جامیترەکی بکی. هێ ولو دین (وی هەند دیت) کو کچەک رند و سپەھی دەرکەت و گوت:

نیچیرا تە ئەز، من سوند خوارببە، ئەز مێر ناکم، ب تنێ ئەز وی مێری بکم کو کار بێ (شیبابت)

پشتا من بدی قادی (دانت سەر ئەردی). قایە مەیدان (ئەفە مەیدان) ئەگەر دخوازی ئەز و تو، ئەمێ هەقدی بیستەکی ل سەپشتا هەسپا بگرتین، ئەگەر تە زۆرا من بر، خو تێ من ژ خوەرە بی، لێ هەکە من زۆرا تەبر تێ کور پۆشمان ب سەر هەقالی خو دە ئەگەری.

محەمەد گو: ئەفە ئا جامیترایه. کچک ئەگەر پیا هندرو، دەستەک کنجی مێر ل خوەرک و شور و مەرتال تاقیتن ملێ خو ئول هەسپەکی سواری و ژ محەمەد را (ژ بو محەمەدی) دا کەتە مەیدانی. هەقدی گەلەک برن و تانین لێ پاشی کچکی محەمەد تاقیتە خواری و سەری شوری خو دا پاشیا وی گوت: «هەرە ئێ وەکە تە نکارن ل سەر سینگا کچجی جامیترایه بکەقزن».

محەمەد رابو سەر دەردا (سەرشۆر) دل نەخۆش ب سەر هەقالی خو دە ئەگەر پیا، لێ هەرچەند گافا دچی (دچو) ل کۆنێ باقی غەزالی ئەگەری (دزقیری) و کەسەرەکە گران هەلددی و دچی. هەقالاتی سواری پرسی: کوپۆ چ ب سەری تە هاتیە؟ تو ل تە نەمایه! محەمەد گو: ئەگەر ب کۆنێ باقی غەزالی سەری هاتیایا من ب کەقیری چیا دە نەباری و چیرۆک هور و کور ژوارە ب دارفەکر و گوت: لێ سواری ژێ باوەر نەکر و بدزی ژ هەقەرە دگوتن: ب خۆدی ئەف دین بویه.

ب سەری دیارکی (بەندکی) کەتن، دارەکە مەزنا بەند ل سەر وی دیاری بو. محەمەد گو. گەلی هەقالاتی هەسپا من (ماھینا من) بگرن، ئەزێ هەرم سەرقی داری بەلکی بەری مرنا خو دەیسای ئەز کۆنێ باقی غەزالی بێنم. هەقالاتی سەری ماھینا وی گرت و محەمەد هەلکشیا سەری داری بو ئو ژ هەوا دە (قە) هاتە خوار چقلی (چەقەل) داری دین دە شکەست، محەمەد ل هیلینا قرتلکی راست هات، تاییەنک تێرە هێ (هێژ) ل هەوا. گافا محەمەد چاف لێ کر (تەماشاکر)، دلێ وی ژێ چو (دلێ وی چۆن) و ب سەر قە هاتە خوار. هەقالاتی ل سەر و چاقین وی کر و لاشی (لەشی) وئ مەزدان؛ چاوا چاقین خو کر (قەکر) قیری و گوت: گدیانو: ئەو تاییەن ل کویە؟ هەمە هەقالاتی دانە وی (قێ) و گوتن: چقا دل تەنگی؟ تە غەزال ژ بێرکر، دلێ تە کەتە خو دەتیا تایینی (خودانا نەبێنکی) ئەم نکارن ب تەرە بن (ئەم نەشین دگەل تەبن).

محەمەد تایینا خو خستە بەریکا خو و سواریون و هاتن مالی. رۆژ بو رۆژی دەردی دلێ وی گرانترو؛ نەخوشیەک پیکەت (نەخوشیەکی گرت) هۆزان و ژبەکی باقی وی کرن نەکر تو «چو» چارە ژبەر پەیدانە کرن، لێ هەقالاتی ژ هەقالاتی وی رابو چۆ جەم باقی وی و گوت: ئەزبەنی سەری هاتیایا وی ب فی کاری (رەنگی) یه:

هی نو (ژنوی) باف و وەزیر و هۆزان (*) و زبەرەک ب هەقەرە چۆنە ئۆدا وی و ژبەرە گوتن: هەکە برادەردی (خویاتی) بی ئەفە هالو (هوسا) نابی، یا راست ئەفە کو ئەم وئ تایینی ب دەری باژار قە دەینین و پیتوانی (زبەرەقانی) لێ بکن و ناسیکی ئەمی مزگینی و دیاری بکی لێ کن و پاشی ئەمی هەرن ژ تەرە خو دەتیا تایینی بخوازن.

(*) ۱- هۆزان: ناخفتن خۆش و دل گەشکەر ب- هۆزان: گوتن و بیژە بیت ئەفە هاندی و لیک تینای. ج- هۆزان = تور (ئەدەب).

ب هه قرا هاتن دهري بازار و نايينه ب سهر دهري به دهني شه داچکاند؛ پيوانهک (زيره فسانهک - پاسه وانهک) لهر دانين و گوتن: کي هات و لي نيروي ژي بيرسن ئي کو ناسبکي (بنياسيت) نه مي چ بخوازي (بقي) بدمي. بيژه چهند رۆژا ما؛ رۆژه کي خورتهک هات و کره قيرتين و گوت: «وهي نه شه نايينا منه. هه مه پيوانا زيره فانا ب قراکي و بره جهم خوندکار و گوتن: پادشاهي مه، نه شه خوه دي ناييني. خوندکار ژي پرسى و گوت: «کوري من کا بيژه، (بيي) توج دخوازي نه زي بدمه ته، لي دغي تو بيژي (بيبي) کا نه ئي نايينا کچا کتيه؟ ژ کيزان (کيز) وه لاتييه چاوا گه يه ته؟

کوري گوتن: خوندکار من، نه زي يادگار و دياريا خوازم، تي نه ز دخوازم نايينا من بده ته شه من، نه ئي چهند ساله نه ز ل پهي دگه رم و لي چاوا گه يه من، نه زي ژ ته ره بيژم.

نه ز کوري ميروي شه هره زوري بوم، خورت چاڤ ل خوه بوم، هه رو باغي من ب سه دا بهر ئودا من شه ده رباس دکرن، دا ژ خوه ره به کي ژي بگرم، لي ژ چاڤ سوري، من بهري خوه ب وانقه نه دکر (من ب دوي چاغي ژي بهري خو نه دايي) ب في کاري ناڤ و دهنگي من به لا بو (به لايون - به لايون).

شه که کي نه ز ب سهر کتيه خوه ده خوار بومه دخوينا، ژشکافه من دي چرايي من هيدي هيدي هور دبي (روناهييا وي کز دبي) و روناهيکه (کا) مه زنتر هندور ل من داگرت؛ هه ها نه ز چ بنيري خوندکار من کچه که (کا) ب شوق و شه مال و دیدار ل قه راغا دهغي دهري پالا خوه دايه شيفه کي و ل من ته ماشاکي. هه مه من خوه دي، دنيا کو من دي، رۆژ ل من هاتيه تاشتي (تيشته گه) و کتيه من که تيه وي ناغي و نه زي لسهر قادي گير بومه تانا بيي ناڤي (بسپور) به دهستي هاتنه کو دهري شه کن، تاشتي (تيشتا) من نايه، لي دهري (دهر گه) ل وان شه کر، لي هه مي ل روبي من ته ماشا دکن، هور و کور ته ماشا دکن، لي نه و پيرن بدن روبي من. من دهست و روبي خوه شوش و تاشتي خوه ژ دهستي گرت. لي کي کاري بخوي ديسا ولو شه گه راندن (شه گه راند). نه ز چ سهر ئي ته کيژ بکم (کم)؟ سي شه فا ب في کاري نه ئي کچک هاتيه ئودا من، ته ئي جارا من باکري و گوت: کچي به سه ته نه ز کوشتم تو هوشي، مروغي، په ربي، ژمن ره بنيره، هه که برا دل بژو کي مني (هه ژيکهر ئي مني) و ره قاسکي (هه يامه کي) رونه، نه مه هه قدي باخين و هه که نا (نه) به سه ته تاشتهک به دهنا (له شي من - هه ناغي من) دا نه هشت.

کچک که نيا (که ني - کرکه ني) (*) و گوت: قۆچه به قچه غاسي، نه ز کچا شاهيانت په ري ل باغي ئيره مي، نه ز هاتمه حه يف و تولا کچا ته هليمن. من بهيست کو تول خوه دانايي (ژ خو ناگري) ل که سي بنيري دا تو زانبي (بزاني) ژني ژته سپه هيرته هه نه و نه ز نکارم ل جهم ته روم؛ تني قايه نايينا من ب ديارى ژته ره، دا هه ر گاف تو دبه ر دهفته را خوه ره نه چي.

خوندکار من، من ئي هه ر گاف ژ خوه ره داتاني (داتنا - دادنا) سهر قه سروي و لي ته ماشا دکر؛ رۆژه کي قه رته کي مه زن هات و خوه دادايي و ره فاند و بر من ئي سوند خوار کو نه ز لي بگه رم هه تا په يداکم.

(*) که نيا = که ني، کره که ني، ژ ژيده ران (که نيا، که نين، کرن که نين) = پيکه ني (پيکه نين).

خوندکار جيروي په رۆک پيغه کر و نايينا وي دايي و نه و شه گه ربا مالا خوه و خوندکار باکره کوري خوه و چيروک ژسه ري شه ژي را ب دارقه کر و گوت: کوري من تو زاني (تو زاني)، باغي ئيره مي، پاينه ختي ميروي په ربا نه و که س نکاري ب سه منا (سه نتا) وي کهغي (به کهفت)، دهستي خوه ددینه سهر کچا پاشاکي، خوندکاره کي نه زي ژته ره بخوازم، به سه ده ئي ژني به ده، نه م و په ري چ ژ هه قه ره ديژن، روني چاغي بابي خوه (کوزيکا) باغي خوه. محمه د سهر ئي خوه هلا و گوت: باغو ته ني تاشته کي ژته ره دخوازم هه که ده ستوري بدى نه ز بيژم؟

بيژه کوري من، ده ستوردايي: هه که نه ز في کچکي نه ئينم نه زي برم (نه ز دي مرم). يا قه نج نه وه نه ز ژخوه ره ب دنيا بييدا هه رم، يان نه زي وي بينم و يان وي (دي) بهنا من ده رکه في (هيت). نه زي هنگي پوسمان بيم، به لکي ب ساغي ل باغي خوه شه گه رم.

خوندکار، بابي کوري ژ هوزان و ريزان و ژيرکي خوه پرسى و ته فا (هه ميا) ژيره گوتن، ده رمانى ده ري دلئ وي ته ني شه.

محمه د رايو ده ستى باغي خوه راموسا و به ري خوه دا ئوغري و پشتا خوه دا فه له کي ب دنيا بي کت و چو. ب رۆژا، ب مه ها، ب سالا، رۆژه کي ب سهر بازاره کيده هاته خوار، و بنيري هاقيني (هيتي يني) مروفا لي په يدا نابي. بازار ناڤا و تزي ده ولت و په رتال و زي و زيقه هاوير چاغي خوه گه راند چ بنيري! لسه ري چياکي دو مانه (دوکيل) بلند بي. هه مه محمه د به ري خوه ا جبي و بري کت و چو. دي کو خه لکي بازار ره فسانه هاتنه سهر ئي في چيايي، ژوان پرسى و گوت: «چ ب وه (ل وه) هاتيه، وه بازار ئي خوه به ردايه هون ره فسانه؟!

وان گوتن: «مارک هه يه مروف خوه ره که تيه سلبا مه، هه رو نه م ژيره دين و ددن به رده في، وي گاڤا نه وي وي کچکي بخوي، هه نک ئاڤ ژمه ره ده رکي (تي)، کاتي بي بقى ئاوايي نه م تيستا (سوي) خوه دشکين.

محمه د که نيا و گوت: «ئيشه ف دي کچا کي بين ژيره، نه زي پيره هه رم (نه ز دي دگه ل چم) وي کچا پاشي (پاشاي) بين. تو ناييني لهر ده ري پاشي گوڤه ند و ديلا نه؟! محمه د خو گه هانده جهم پاشي و گوت: نه ز نه ني نه زي ب کچا ته ره هه رم (دي دگه ل کچا ته چم). پاشي کچا خوه کارکر و محمه د دابه ر سينگا (سينگي) خوه و شور ئي خو تازي (روي) کر و چون. گاڤا ماري ره ش چاڤ ل وان کر، هيديکا خوه به ردا و هات. کچک ژترسا خوه دابه ر سينگا محمه د و گريا. لي محمه د شور ئي خوه به ر سينگا کچکي شه بره و به ر ب ماري شه چو. چاوا دهغي خوه دريژ کره کچکي محمه د (ي) شور دابه ر دهغي و هه رچقا (چهند) مار خوه دا پيشي و شور بناڤ دلئ وي ده چو هه تا کو مار بو دو په رچه (پرت) و ل هه ف بو کول و رومر (خو سه روينکر و گه فراند). محمه د کچک دا به ر (ي) خوه و شه گه ربا سهر ئي چي (چيايي). کچکي خو ئاڤتيه پيسيرا (به ري بت) بابي خوه و گوت: «نه ز دخوازم تو من بدى في خورتي، في گه رناسي (پيگوتى)، ب چ مي راني نه ز ژ کورتالا مرن ئي شه گه راندم. ده هه رن نه ف ژوره ده رکي، ئيدي هون کارن به غچا ل به راف بون. پاشي کچا خوه لي مارکر و گوت: کوري من خوه ره نه ز دکم برم،

قايه وهلات و باژار و خان و سهرا دهقده ب ته دميينی، ل شونا من تاجا (تاجی) گهوهردار دینه (دهینه) سهري خوه و فهرداندری وهلیت به.

محهمه د گوت: باشه کچاته دهخوآزم، لی تاجی وهلات ناخوآزم، ریا من دۆره ئەزئ پیده ههړم، ههکه فهگه ریا، ئەزئ کچا ته ل خوه مارکم، لی کو ئەز چۆم ژخوه، ئەو ب دلئ خوهیه، ژخوه ره کئ دکی (ژی ب کئ ب کهت) بره بکی.

کچکئ گو: سۆزا خودئ بی ئەز ژته پیقه دهستی مپری مروژ لسهر سینگا خوه نابینم. ههکه تو هاتی ژخوه ژنا ته مه، لی کو نه هاتی، ئەز تو (چو) مپرا ناکم.

محهمه د زو (زوی) دا ری و چۆ. ب سالا، ب دهما ب ریده چۆ. رۆژه کئ لسهر کانیه کئ رونشت و هاته بیرا وی، گهلۆ چما ئەز لاشئ له شئ (له شئ) خو ناشۆم؟ هاها کنجی خوه ژخوه کر (ژهر خوکر) بهردا ناڤ ئافی و لاشئ خوه چی (چاک) شوش و ده رکته. چۆ به نه یینکی (نه یینکی) ل خوه نپری، دی کو بویه خورته کی چارده سالی، هنگی دلئ وی خوژ بو ته نبورا خوه دانی سه رچۆکا خوه و خورتانی پی خوژ بو، دهست پیکر و گوت: گه (هند) ب ساز و گه بناواز و گه بکه ن و گه بگری، هئ و لو دی کو دو «دهوتن» (دیوتن) مهزن دسه ر سه ری ویدا راوه ستایینه، هه ر دووا بچنکی (جنگلین) وی گرتن (گرت) و ئەو برن. ژنشکافه خستنه ئۆده کئ، ژنه که هه می گه وهه ر و زیڤ و زپر لسهر ته خسته کئ گه وهه ری رونشتییه. لیڤ گرس (ستویر)، سه ر مه زن و روکریت، مار و توشک (دویشک) دناڤ قرمچوکئ (کورشکئ) روین ویدا و ندا دیون. ره ش دران قیچ و چاڤ بلوق، وه یسه کی شالا ل پشتا وی ناگه هی ههڤ. گاڤا هه لما خوکشاند (بیهنا خو تینا و دیر) محهمه د ترسا کو وی بکشینی پۆزی (دفا) خوه.

گاڤا ژنکئ چاڤ ل بهژن و دیدارا محهمه د کر ب سه د دل که تی و گوت:

«هئ محهمه د ئەز دخوآزم تو من مار بکی (مار بکه ی)، ئەڤ تاج و وهلات و دهوله ت هه می بهرده ستی ته بن، ئەزئ وه که ناڤ مالکی (بسیۆر ناڤ مالی) لبه ر دهستی ته، ئەزئ ههړم بییم، ته ننئ ئەزئ تیر ل دیدار و نازداریا ته ته ماشه کم.

محهمه د که نیا و گوت: خاتون ئەز نکارم ژنا مارکم و، نه دل بژوکی تاج و دهوله تم، ریبیا من دوره، داخوآزم من گرانه، نکارم ل جیکئ (جهه کی) راوهستم.

ژنکئ گوت: ئەزانم تو دخوآزی هه ری باغئ ئیره می کچا شاهیانئ په ری قوچه به قچه غاسی ژخوه ره بینی، لی تو ب خهوتین شه فا نابینی، وه ره بیا من بکه (گوهئ خو بده من) ئەژ ته ره (ئەز ژته را) چپۆم. محهمه د که نیا و گوت: ئەز دخوآزم بمرم، لی ناخوآزم (من نه قییت) ل روین ته ته ماشا بکم. هیدیکا ژنکئ شقه ک ژهر پشتا خوه ده رانی و رپاند (داوه شان) ناڤ ملی (ملین) وی و گوت: هه ره ببه که ر بره بته که فرا (بهرا) بکشین (بکشین)

ژنشکافه محهمه د بو که ره کئ سپی و که قهر برا هه فسار خستن سه ری وی و کشاندن ناخور، هه رو که فرا پی دکیشین و که فرا دخن تورئ وی (جهۆری وی) و ب سه ری وی فه دکن. چه ند رۆژ بقی ئاوی

محهمه د خوه ل مرئ دانی (خودان مرئ) و، رۆژا دی (پاشتر) رپنجبه را ئەو کشانده سه ر سه رگو (سه ر کویفانک) و کوچک لی بونه کوم، لی هئ (هیژ) نه مریه، گوهین خوه له هڤ دخئ (ددهت)، نا هیلئ وی بخون. کوچک دۆری وی نه ویرن (ناویرن) خوه بدن سه ر.

هئ ولو جوت که فهوک هاتن دسه ر ره، دسه ر سه ری (گویتک) داره کئ دانین، به کئ ژ ههڤالا خوه پرسئ و گوت: خوه ئی توفئ که ری مری ناسدکی؟ به لی خوه ئی ئەڤ محهمه دئ کورئ خوندکارئ جزیریه، دخوآزی هه ری کچا شاهیانئ په ری ژخوه ره بینی قئ دیلی ئەو ژ ریبیا وی ب پاشقه هیشته (هیلایه). هه که من زانبونا (زانبیا) کو دی من ژئ ماری مئ ئەو ساغ کربا.

هه ر دووا خوه بهردانه سه ر لاشئ وی و ژیره گوتن: ئەمئ ته راکن، لی تی مه ژئ ماریکی. محهمه د ته ننئ گوهین خوه ل با دلی (دلچینی).

که فهوکئ شقه ک ژهر پشتا خوه ده رخست و لناڤ ملی وی دا و گوت: «راه سه رخو» هه مه محهمه د رابو و بو (ڤ) مروژ و دهستی خوه دا کچکئ (که فهوکئ) و گوت: ب سوز ئەزئ فه گه رم قئ ده ری رۆژا ئینی ئەزئ ته ژئ ژخوه ره بیم و لو گوت و به ری خوه دا ری و چۆ. ها ل قر و ها ل ور. جاره کئ گاڤا خوه ئاڤیت و دی، دونیا لبه ر چافی وی تارئ بو و بو ره ش (ره ش بو)، هه ر چقا (چه ند) ب پيششقه چۆ تاربان و ره شاهیه (تاری و شه فر شه یه). هئ نو (ژنوی) که ته وهلاتئ تاره یانی و سه ری وی که ته خه می گران و ریبیا وی دژوار بو. جاره کئ لنگئ (پن) وی ل سنگئ کونا که تن و رونشت و دهست به ته نبورا خو کر و قپندا، شهبه (شاپه) بو ب دهست و له په قوتئ خو فه گرت و کره قپری، ژنشکافه دو دهوا (دیو) دهستی وی گرتن و برن بن چادره کئ، یا کچه که (کا) سپه هی و ب خه مل و خیز، لسهر ته خته کی رونشتییه. محهمه د ژیره پاته ئاڤیت و سه ری خوه راکر. ژنکئ گو: هئ محهمه د ژبونا ژنه کئ ته هو قا سال به ری خوه دایه وهلاتئ تارستانئ، ده وه ره، من ژخوه ره مار بکه و ئەڤ وهلات هه می ژته ره دمینی. ب سوز ئەزئ ته ب که هینمه سه ر قه سرا قۆچه به قچه غاس کچا شاهیانئ په ری.

محهمه د گو: هه که تو کاربی (دشیی) قئ تشتی بکی ب سوز ئەزئ ته ژئ ماریکی لی پشتی ئەز وئ ژخوه ره بینم، کچکئ گازی کره، دو دهوا و گوت: ئەز دخوآزم هون قئ خورتئ لسهر قه سرا کچا شاهیانئ په ری دهین. لی بایئ ئەز مانا لی بدئ ئەزئ سه ری وه بیه چقینم (بیه رجقینم). هه ر دووا ب چنگلین وی گرتن و هلفراندن ئەز مانا و هیدی ئەو لسهر قه سرا قۆچه به قچه غاس دانین و فه گه ریان.

محهمه د خوه بهردا خوآر و دی کچک لسهر ته ختی خوه رازایی حه قت قرت ب روین خوه ده کره، هه می ژئ هند و درو ژ شه وفا روین وئ روهن دایه. هیدی لبه ر سه ری وئ رونشت و هیستر ژ چافی وی هاتن خوآرئ، دلوه ک (روندک) به سه ر روین کچکی ده گندری، کچک فه جنقی و گوت: کورۆ، تو هوڤئ، مروڤئ، په ری، کابیزه، ده ردئ دلئ ته چیه؟ چما لورکا (گلورکا) دبارینی و که س خوه تیرین (دخوه را دینی) ب زۆر کاربی دفان درا ده ده رکه قئ؟ ئەڤ ریزان کئ دایه ته و ب چ دلئ ته خوه گه هاندیه ئۆدا من. لی من دهنگئ خوه نه کر و لورکئ (روندکیت) خوه باراندن.

کچکئ ل بهژن و سه ر گورئ (سه ر و به ری) وی ته ماشاکر، شوپا ته نگی و تالی دروین ویده دیتن، ژ

لهورا باکړی و گوت: خورتو هېغه، توج کهس ژمن ره بېږه، بهختی خوه دې دناقبه را من و ته بی، چ دارخازا تو پین هاتی نه زئی ژتیره پیتک بینم.

محهمه د باکړی و گوت: هری خاتونې من هندهک زور و دژواری ژ بونا فان چافین رهش بهلهک دیتنه، ما تو نزانې؟ نه ژ بونا بهژن و دیدارا ته بی کهس بهری خوه نادې پیتا مرنې.

کچکې گو: هری کابېږه: ژ کوی (کی) کورې کتیه، چما هاتی!؟

- نهز محهمه د کورې خوندکارې کوردستانې مه، هاتمه ل بهژن و دیداراته دگه ږم. نهف هه قفاس سالنې منه نهز ب پیده تېم. تشتی کوب سهری من هاتی، کتیبهک ژیره دقې. ناکا (نهو) لبه رده ستې ته مه؛ من بکوژی، بگری، هه تنې توزانې.

کچکې گو: پا ب سوزا (وهعدا) خودیې بی چاوا کو تو هه و قاس سال ژبونا من هاتی و نهف قاس دوژواری و پهریشانی هاتینه سهری ته، نهز ژی، ژته پیته مېرا ناکم، یان بنېره تېمه کوشتن و یان ژتیره دېم ژن. لې ته نن تشتک هیه دقې نه م ژ دیا من فه نه شېرن، کو دیا من هه فالې (لا) مه دبی، نه منی ژورا باقی من بیهین. نهز ته فه شېرم و بنېرم هه لا (کا) دیا من چ دیتې؟

کچکې محهمه د قه شارت و روژا دی (پاشتر) گوته دیا خوه: «یادې ما قه ی چافې لیتیه، شور و مه تالهک پافېږی ملی من، بهلکی باقی من بېر نابی (ناهیته بېرې) لې تو دیا من چما ژیره ناپېږی بهسه پورې من (پورا من - سهری من) سپی بویه نهز ژ خوه ږه مېرکی بکم.

دایکې لې فه گه راند و گوت: کجا من هې روژه کی من نهف گوتن ژته بهیستیه؟ نهف قاس گه رناس و گهر د و ناقدار، ته دخوازن، روژه کی ته دلې خوه نه بژانده پېرا؟ نېر ژ چیه؟ چ ب سهری ته هاتی؟ تو دوژا (دارخازا) مېرا ل من دکې!؟

کچې گوت: یادې ژته ناهه شېرم (ژته ناهې - نابی فه شارتن)، خورتهک بقی پهنگی هاتی به جم من، تشتی کوب سهری وی هاتی، زمانې من لېر دایه گرتدان، ژ جیکې دورې دهست وهلاتې کوردستانې، باژاړې جزیرې، ژ مه ږه نیدی چې نابی، نهز وی فالاکو پوشمان فه گه رېنم، یان بره باقی مه ته قدا بکوژی، یان من بدی بژین.

دایکې گو: کچا من نهز وی بینم. هه که ل گورا ته بی (ل دوی دلې ته بی) ژخوه (ژخو) نهزې ناری وه بکم، لې هه که نه ل گورا ته بی، ژخوه وئ باقی ته مه هه سیتیا ژی بکوژی.

کچکې دا پیتیا دیا خوه و محهمه د شانی (نیشا) دا، لې نیری و گوت: وهی لاو هون ژه قه پېروژ بن، چقا ژ من بی (چهند ژمن بیت) نهزې ناری وه بکم.

چهند روژ دوې نا قیدا چوڼ، دې ژ باقېره گوت: بهسه کچا خوه بده مېرکی (بده شوی).

بابې گوت: یه کی ل گورا (ل پړوا) وئ بی بینه نهزې بدمې. دایکې گوت: قایه خورتهک ژ وهلاتې کوردستانې هاتی به کچا ته دخوازی و کچکې هری کریبه (کچکې قیایه - همزې کریبه).

بابې گو: باشه نهزې بیبیم هه که ل گورا مه بی (ل پړوا مه بی) نهزې بدمې. لې هه که نا نهزې وه هه رسییا بکوژم.

سه فره بانو (کچا وی) محهمه د تکوز (بژوین) و پاکژکر و دهسته کی کنجې شاهانی ب سهر بهژنا وی بهردا و ثانی جم شاهیانې پهری.

گافا شاهیان نهو دی سهری خوه ژیره هژاند و گو: «لاو و وهره دهستی من، من که چا خوه داته».

محهمه د بهزیا دهستی وی و ژیره ته مه نا نا قیت (خوربهر شکاند) و ب توره دهجې خوه ده راوه ستا. هه دو بوک و زاقا فه گه رپانه قه سرا خوه، چهند روژا بقی ناوایی مان، روکې بوکې گوته باقی خوه، نهی شاهنشاهت تارستان، زاقایین ته ژی کورې جوانمېره کبیه ما بابې خوه دپیه، نهو ژی دخوازی هری وهلاتې خوه.

رابو شاهیانې پهری خهمل و خیز و دیاری ژوانه کارکن و له شکره کی گران دا وان و روپې هه دووا راموسا و گوت: خوه دې ب وهر ژوغرا (وهغه را) وه هلی کورې من، من دهستورا وه دایه، هه ږن وهلاتې خوه.

روژا دی هاتن جم کچا دی نهو ژی مارکر و کوڼ و له شکرې وی دانه ناف کی خوه و چوڼ چهند روژ نه چون گهانه باژاړې ژنکې و ل بن دارا که فوکې روژا ینی راوه ستان. که فوک ژی هات و پوستکې خوه، ژخوه کړبو و ببو کچه که شربن و محهمه د نهو ژی ل خوه مار کر.

بهری بدن رې، محهمه د گوت هه رسې ژنېن خوه، هوه ل ږر بن نهزې هه ږم تولا خوه ژقې ژنکې بستینم. هه ی چ قاس لېر دان (چهند هیڅی ژی کرن نه چیت) چاره نه بو. گافا محهمه د که ته هندر و ژنکې گو: هه مه ته دپلی ثانی و تو هاتی هه مه لنگې خوه لېدا. دینا (دیت) کو محهمه د دی، دی کول باژاړکبیه هې دخه ونې شفقاده نه دپیه.

گافا هه سې ژنا دینی کو محهمه د نه هات، ژ هه قه گوتن: محهمه د ژ دهستی مه چو، ږابن نه م لې بگه ږن، هه ر بهک ژ خوه ږه لې به لا بون.

که فوک جار هکی دی کو وایه (وئ هه یه) لېر دوکانا یه کی فرهنجی، محهمه د ناپېږی دکې که فوکې باکړی (گازیکړی): هه ی محهمه د ته نه م هه می ژبیرکن و تو بزکې خوه فه مایی! هیدیکا خوه جنک کره چپلی (چنگلې) محهمه د و نهو ثانی.

لې دیسا محهمه د سوندخوار و گوت: دقې نهز هه ږم تولا خوه ژئ بستینم. که فوکې گو: دنا خوه ژتیره قې شقې ب خوه ږه ببه، که نگی وی چاف لیکر نه ما کاربی شف بگری، نیدی تو قې شقې لې بدی و چ بېږی دی ولو (وهسا) مینې.

محهمه د شف بخوه ږه بر و چو. گافا ژنکې چاف لیکر، دهجې خوه ده سارما و دهنکې خوه نه کر، هه مه محهمه د شف لېدا و گوت: ببه نیف هژت محهمه د دی کوژنک بو نیقی (ژنیقې فه) مروف و نیف هیستتر. محهمه د هه فسار هک خسته سهری وئ و زین لیکر و لې سواربو و هات پیتیا کومې و بړیکه تن. چهند روژ نه چوڼ (پې نه چوڼ) گهانه باژېږی ماری مروف خوه، نهو کچک ل خوه مارکر و دانه رې. دانه رې هاتن مالا خوه دلخوهش و روگهش و چیروکا من ژ وږه خوهش.
